ഉള്ളടക്കങ്ങൾ

Chapter#, Links do not work

1. അർജ്ജുനന്റെ ധർമ്മസങ്കടം 2 ←--- Page#

2. ആത്മീയ പരിജ്ഞാനം 2

3. കർമ്മയോഗത്തിന്റെ പാത 9

4. അറിവോടെ ത്യജിക്കാനുള്ള പാത 11

5. ത്യാഗത്തിന്റെ പാത 15

6. ധ്യാനത്തിന്റെ പാത 17

7. ആത്മജ്ഞാനവും പ്രബുദ്ധതയും 21

8. നിത്യജീവൻ 24

9. പരമമായ അറിവും വലിയ രഹസ്യവും 26

10. കേവലമായ പ്രകടനം 29

11. കോസ്മിക് രൂപത്തിന്റെ ദർശനം 32

12. ഭക്തിയുടെ പാത 36

13. സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവും 38

14. പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് മോഡുകൾ (ഗുണകൾ) 41

15. പരമോന്നത വ്യക്തി 44

16. ദൈവികവും പൈശാചികവുമായ ഗുണങ്ങൾ 46

17. മൂന്നിരട്ടി വിശ്വാസം 48

18. അർഥം ഉപേക്ഷിച്ച് വിമോചനം നേടുക 50

അർത്ഥം ഭഗവദ്-ഗീത വാക്യങ്ങൾ

I n ലളിതമായ മലയാളി ഭാഷ

(SHLOKARTHA മാത്രം)

അധ്യായം 1

1. അർജ്ജുനന്റെ ധർമ്മസങ്കടം

അന്ധനായ രാജാവ് ചോദിച്ചറിഞ്ഞു തന്റെ പടയിൽനിന്നു നിന്ന് : ഹേ സഞ്ജയ്, വിശദമായി എന്നെ പറയുന്നു, എന്റെ ജനം പി ചെയ്തു Ā യുദ്ധം തുടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് ംദവസ് യുദ്ധഭൂമിയിൽ ൽ എന്തു? (1.01)

അധ്യായം 1 സംഗ്രഹം:

സഞ്ജയ പറഞ്ഞു: അർജുനൻ തന്റെ രഥസുഹൃത്തായ ശ്രീകൃഷ്ണനോട് രണ്ട് സൈന്യങ്ങൾക്കിടയിൽ തന്റെ രഥം ഓടിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു, അങ്ങനെ ഇരുവശത്തും ഭുജം കാണാനാകും . അർജുന അവൻ ാം വിജയം കാല്ലണം ആരെ, മറുവശത്തുകൂടെ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളെയും ബന്ധുക്കളെയും കാണാൻ വലിയ മനസ്സലിഞ്ഞു ആണ് യുദ്ധം. അവൻ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായി, യുദ്ധത്തിന്റെ തിന്മകളെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു, യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിച്ചു.

അർജുന ഇരുന്നു വീണ്ടും ഇരിപ്പിടം തന്റെ ദുഃഖം മുങ്ങിമരിക്കാറായപ്പോൾ മനസ്സിൽ കൊണ്ട് രഥം. (വാക്യം 1.47)

അധ്യായം 2

2. ആത്മീയ പരിജ്ഞാനം

സഞ്ജയ പറഞ്ഞു: ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഈ വാക്കുകൾ അർജ്ജുനനോട് സംസാരിച്ചു, അവരുടെ കണ്ണുകൾ കണ്ണുനീർ തളർന്നുപോയി, അനുകമ്പയും നിരാശയും നിറഞ്ഞവനായിരുന്നു. (2.01) രാജാവേ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ, പുഞ്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, രണ്ട് സൈന്യങ്ങൾക്കിടയിലും ദുരിതമനുഭവിക്കുന്ന അർജ്ജുനനോട് ഈ വാക്കുകൾ സംസാരിച്ചു. (2.10)

ഗീതയുടെ പഠിപ്പിക്കലുകൾ ആരംഭിക്കുന്നു

പ്രധാനപ്പെട്ട വാക്യങ്ങൾ മഞ്ഞയിൽ ഹൈലൈറ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നു . ആദ്യമായി വായനക്കാർ ഈ വാക്യങ്ങൾ ആദ്യം വായിക്കുകയും മനസ്സിലാക്കുകയും വേണം.

പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: ദു rief ഖത്തിന് അർഹതയില്ലാത്തവർക്കായി നിങ്ങൾ ദു ve ഖിക്കുന്നു; എന്നിട്ടും

ജ്ഞാനത്തിന്റെ വാക്കുകൾ സംസാരിക്കുക. ജ്ഞാനികൾ ജീവനുള്ളവർക്കോ മരിച്ചവർക്കോ വേണ്ടി ദു ve ഖിക്കുന്നില്ല. (2.11) ഈ രാജാക്കന്മാർ, നിങ്ങളോ, ഞാനോ ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലവും ഭാവിയിൽ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഇല്ലാതാകില്ല. (2.12) വെറും ജീവനുള്ള സ്ഥാപനം എന്ന നിലയിൽ (എടിഎം Ā , ജീവ, ജീവ് Ā ടി.എം. Ā) ഈ ജീവിതത്തിൽ ഒരു ബാല്യകാല ശരീരം, ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ശരീരം, ഒരു വാർദ്ധക്യം ശരീരം കൈവരിക്കുന്നുണ്ട്; അതുപോലെ, മരണശേഷം മറ്റൊരു ശരീരം അത് സ്വന്തമാക്കുന്നു . ജ്ഞാനികൾ ഇതിൽ വഞ്ചിതരല്ല. (15.08 ഉം കാണുക) (2.13) ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഇന്ദ്രിയ വസ്തുക്കൾ സമ്പർക്കം ചൂടും തണുപ്പും വേദനയും ആനന്ദവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. അവ ക്ഷണികവും അസ്വാഭാവികവുമാണ്. അതിനാൽ, അർജുനനേ, അവരെ സഹിക്കാൻ പഠിക്കൂ, (2.14) കാരണം, ശാന്തനായ ഒരു വ്യക്തി - ഈ ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളാൽ കഷ്ടപ്പെടാത്തവനും വേദനയിലും ആനന്ദത്തിലും സ്ഥിരത പുലർത്തുന്നവനും - അർജ്ജുനനേ, അമർത്യതയ്ക്ക് അനുയോജ്യനാകുന്നു. (2.15)

ആത്മാവ് ശാശ്വതമാണ്, ശരീരം ക്ഷണികമാണ്

അദൃശ്യാത്മാവ് (ശനി, ആത്മ) ശാശ്വതമാണ്, കാണാവുന്ന ലോകം (ഭ body തിക ശരീരം ഉൾപ്പെടെ) ക്ഷണികമാണ്. ഈ രണ്ടിന്റെയും യാഥാർത്ഥ്യം തീർച്ചയായും സത്യത്തിന്റെ ദർശകർ കാണുന്നു. (2.16) ഈ പ്രപഞ്ചമെല്ലാം വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന ആത്മാവ് (ആത്മ) അവഗണിക്കാനാവാത്തതാണ്. നശിക്കാത്ത ആത്മാവിനെ നശിപ്പിക്കാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല. (2.17) ശാശ്വതവും മാറ്റമില്ലാത്തതും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതുമായ ആത്മാവിന്റെ ശരീരങ്ങൾ നശിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അർജ്ജുനൻ, യുദ്ധം ചെയ്യുക. (2.18) ആത്മാവ് കൊല്ലപ്പെട്ടവനാണെന്ന് കരുതുന്നവൻ, ആത്മാവ് കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്ന് കരുതുന്നവൻ അജ്ഞരാണ്. കാരണം, ആത്മാവ് കൊല്ലുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ഇല്ല. (2.19) ആത്മാവ് ജനിക്കുന്നില്ല, ഒരു സമയത്തും മരിക്കുന്നില്ല. അത് നിലവിൽ വന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. അത് ജനിക്കാത്തതും ശാശ്വതവും ശാശ്വതവും പ്രാകൃതവുമാണ്. ശരീരം നശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവ് നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. (2.20) അർജ്ജുനനേ, ആത്മാവ് അവിഭാജ്യവും ശാശ്വതവും ജനിക്കാത്തതും മാറ്റമില്ലാത്തതുമാണെന്ന് അറിയുന്ന ഒരാൾക്ക് ആരെയെങ്കിലും കൊല്ലാനോ ആരെയെങ്കിലും കൊല്ലാനോ ഇടയാക്കും? (2.21)

ആത്മാവിന്റെ മരണവും കൈമാറ്റവും

ഒരു വ്യക്തി പഴയ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചതിനുശേഷം പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതുപോലെ; അതുപോലെ, ജീവനുള്ള എന്റിറ്റി പഴയ മൃതദേഹങ്ങൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞ ശേഷം പുതിയ മൃതദേഹങ്ങൾ നേടുന്നു. (2.22) ആയുധങ്ങൾ ഈ ആത്മാവിനെ വെട്ടുന്നില്ല, തീ അതിനെ കത്തിക്കുന്നില്ല, വെള്ളം അതിനെ നനയ്ക്കുന്നില്ല, കാറ്റ് അതിനെ വരണ്ടതാക്കുന്നില്ല. ആത്മാവിനെ മുറിക്കാനോ കത്തിക്കാനോ നനയ്ക്കാനോ വരണ്ടതാക്കാനോ കഴിയില്ല. അത് ശാശ്വതവും സർവ്വവ്യാപിയായതും മാറ്റമില്ലാത്തതും സ്ഥാവരവും പ്രാകൃതവുമാണ്. (2.23-24) ആത്മാവ്

വിശദീകരിക്കാനാകാത്തതും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതും മാറ്റമില്ലാത്തതുമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

ഈ ആത്മാവിനെ അറിയുന്നത് നിങ്ങൾ ദു .ഖിക്കരുത്. (2.25) ഈ ജീവനുള്ള വസ്തു അല്ലെങ്കിൽ ശരീരം ജനിക്കുകയും സ്ഥിരമായി മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പോലും, അർജ്ജുനനേ, നിങ്ങൾ ഇതുപോലെ ദു ve ഖിക്കരുത്. കാരണം, ജനിച്ചവന് മരണം ഉറപ്പാണ്, മരിക്കുന്നയാൾക്ക് ജനനം ഉറപ്പാണ്. അതിനാൽ, അനിവാര്യമായതിൽ നിങ്ങൾ വിലപിക്കരുത്. (2.26-27) അർജുനനേ , എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്തവരാണ് - നമ്മുടെ ശാരീരിക കണ്ണുകൾക്ക് അദൃശ്യമാണ് - ജനനത്തിന് മുമ്പും മരണശേഷവും. അവ ജനനത്തിനും മരണത്തിനും ഇടയിൽ മാത്രം പ്രകടമാകുന്നു. ദു rie ഖിക്കാൻ എന്താണ് ഉള്ളത്? (2.28) ചിലർ ഈ ആത്മാവിനെ ഒരു അത്ഭുതമായി കാണുന്നു, മറ്റൊരാൾ അതിനെ അത്ഭുതമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു, മറ്റുള്ളവർ അതിനെ ഒരു അത്ഭുതമായി കേൾക്കുന്നു. അതേക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടും വളരെ കുറച്ച് ആളുകൾക്ക് മാത്രമേ ഇത് അറിയൂ. (2.29) അർജ്ജുനനേ, എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്ന ആത്മാവ് നിത്യമായി അവഗണിക്കാനാവാത്തതാണ്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ഒരു ശരീരത്തിനും വേണ്ടി വിലപിക്കരുത്. (2.30)

ഒരു യോദ്ധാവ് എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ കടമയെക്കുറിച്ച് ശ്രീകൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു

ഒരു യോദ്ധാവ് എന്ന നിലയിലുള്ള നിങ്ങളുടെ കടമയും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അലയരുത്. കാരണം, ഒരു യോദ്ധാവിന് നീതിപൂർവകമായ യുദ്ധത്തേക്കാൾ ശുഭകരമായ മറ്റൊന്നുമില്ല. (2.31) അർജ്ജുനൻ, ഭാഗ്യവാനായ യോദ്ധാക്കൾക്ക് മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള ഒരു തുറന്ന വാതിൽ പോലെയുള്ള, ചിന്തിക്കാത്ത യുദ്ധത്തിന് അത്തരമൊരു അവസരം ലഭിക്കുന്നു. (2.32) നിങ്ങൾ ഈ നീതിപൂർവകമായ യുദ്ധം നടത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കടമയിൽ പരാജയപ്പെടും, നിങ്ങളുടെ പ്രശസ്തി നഷ്ടപ്പെടും, പാപത്തിന് വിധേയരാകും. (2.33) ആളുകൾ നിങ്ങളുടെ അപമാനത്തെക്കുറിച്ച് എന്നെന്നേക്കുമായി സംസാരിക്കും. ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നവർക്ക്, അപമാനം മരണത്തേക്കാൾ മോശമാണ്. (2.34) നിങ്ങൾ യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് ഭയത്തോടെ പിന്മാറിയെന്ന് മഹാനായ യോദ്ധാക്കൾ വിചാരിക്കും. നിങ്ങളെ വളരെയധികം ബഹുമാനിച്ചവർക്ക് നിങ്ങളോട് ബഹുമാനം നഷ്ടപ്പെടും. (2.35) നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ പരാമർശിക്കാനാവാത്ത നിരവധി വാക്കുകൾ സംസാരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ കഴിവിനെ പുച്ഛിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെക്കാൾ വേദനാജനകമായ മറ്റെന്താണ്? (2.36) കൊല്ലപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾ സ്വർഗത്തിലേക്ക് പോകും (കടമയുടെ വരിയിൽ), അല്ലെങ്കിൽ വിജയിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ രാജ്യം ആസ്വദിക്കും. അതിനാൽ, അർജ്ജുനനേ, യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള ദൃ mination നിശ്ചയത്തോടെ എഴുന്നേൽക്കുക. (2.37) ആനന്ദം, വേദന, നേട്ടം, നഷ്ടം, വിജയവും പരാജയവും ഒരുപോലെ പരിഗണിക്കുക, നിങ്ങളുടെ കടമയിൽ

മുഴുകുക. നിങ്ങളുടെ കടമ ഈ വിധത്തിൽ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്യില്ല. (2.38)

നിസ്വാർത്ഥ സേവനമായ കർമ്മയോഗയുടെ പ്രാധാന്യം

അർജ്ജുനരേ, അമാനുഷിക അറിവിന്റെ ജ്ഞാനം നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് (കർമ്മത്തിൽ നിന്ന്) നിങ്ങൾ സ്വയം മോചിതരാകുന്ന നിസ്വാർത്ഥ സേവനമായ (സേവ്) കർമ്മയോഗയുടെ ജ്ഞാനം ശ്രദ്ധിക്കുക. (2.39) കർമ്മയോഗയിൽ, ഒരു ശ്രമവും ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, പ്രതികൂല ഫലവുമില്ല. ഈ ശിക്ഷണത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ പരിശീലനം പോലും ജനനമരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വലിയ ഭയത്തിൽ നിന്ന് ഒരാളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു. (2.40) അർജ്ജുനനേ, ദൈവസാക്ഷാത്കാരത്തിനായി ഒരു കർമ്മയോഗിക്ക് ദൃ deter നിശ്ചയമുണ്ട്, എന്നാൽ ജോലിയുടെ ഫലം ആസ്വദിക്കാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ അനന്തവും പല ശാഖകളുമാണ്. (2.41)

ജീവിതത്തിന്റെ ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ വശങ്ങളെ വേദങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു

വേദങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം മനസിലാക്കാതെ - വേദങ്ങളുടെ സ്വരമാധുരമായ മന്ത്രോച്ചാരണത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്ന വഴിതെറ്റിയവർ, അർജുനനേ, ചിന്തിക്കുക, സ്വർഗ്ഗീയ ആനന്ദം നേടുകയെന്ന ഏക ലക്ഷയ്ത്തിനായി ആചാരങ്ങളല്ലാതെ വേദങ്ങളിൽ മറ്റൊന്നുമില്ലെന്ന്. (2.42) ഭ material തിക മോഹങ്ങളാൽ അവർ ആധിപത്യം പുലർത്തുകയും സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തൽ ജീവിതത്തിന്റെ പരമോന്നത ലക്ഷയ്മായി കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അഭിവൃദ്ധിക്കും ആസ്വാദനത്തിനുമായി അവർ പ്രത്യേക ആചാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമാണ് പുനർജന്മം. (2.43) സ്വയം സാക്ഷാത്കരിക്കാനുള്ള ദൃ deter നിശ്ചയം ആനന്ദത്തോടും ശക്തിയോടും ചേർന്നുനിൽക്കുന്നവരുടെയും അത്തരം ആചാരപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ ന്യായവിധി മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരുടെയും മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുന്നില്ല. (2.44) വേദങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗം പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് രീതികൾ അല്ലെങ്കിൽ സംസ്ഥാനങ്ങൾ (ഗുണങ്ങൾ) കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ജോഡി വിപരീതങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രരാകുക; ഏറ്റെടുക്കലിന്റേയും സംരക്ഷണത്തിന്റേയും ചിന്തകളുമായി എല്ലായ്പ്പോഴും സന്തുലിതവും പരിഗണനയില്ലാത്തതുമായിരിക്കുക. അർജുനനേ, മൂന്ന് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് മുകളിലായി സ്വയം ബോധമുള്ളവരായിരിക്കുക. (2.45) സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഒരാൾക്ക്, ഒരു വലിയ തടാകത്തിലെ വെള്ളം ലഭ്യമാകുമ്പോൾ ഒരു ചെറിയ ജലസംഭരണി പോലെ വേദങ്ങൾ ഉപയോഗപ്രദമാണ്. (2.46)

കർമ്മയോഗ സിദ്ധാന്തവും പ്രയോഗവും

നിങ്ങളുടെ ബന്ധപ്പെട്ട ഡ്യൂട്ടിയിൽ മാത്രം നിങ്ങൾക്ക് നിയന്ത്രണമുണ്ട്, പക്ഷേ ഫലങ്ങളിൽ നിയന്ത്രണമോ ക്ലെയിമോ ഇല്ല. ജോലിയുടെ ഫലം നിങ്ങളുടെ ലക്ഷയ്മായിരിക്കരുത്. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിഷ്ക്രിയരാകരുത്. (2.47) അർജ്ജുനനേ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനോട് കർത്താവിനോട് ചേർന്നുനിൽക്കുക, ഫലങ്ങളോടുള്ള ഉത്കണ്ഠയും

സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പവും ഉപേക്ഷിക്കുക, വിജയത്തിലും പരാജയത്തിലും ശാന്തത പാലിക്കുക. മനസ്സിന്റെ ശാന്തതയെ കർമ്മയോഗ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (2.48) സ്വാർത്ഥപരമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ചെയ്യുന്ന ജോലി നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തേക്കാളും കർമ്മയോഗയേക്കാളും താഴ്ന്നതാണ്. അതിനാൽ, അർജ്ജുനനേ, ഒരു കർമ്മയോഗിയാകുക. അധ്വാനത്തിന്റെ ഫലം ആസ്വദിക്കാൻ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ സത്യത്തിൽ അസന്തുഷ്ടരാണ്. (കാരണം ഫലങ്ങളിൽ ഒരാൾക്ക് നിയന്ത്രണമില്ല). (2.49)

ഒരു കർമ്മയോഗി ഈ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ ദു and ഖത്തിൽ നിന്നും സദ്ഗുണങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രനാകുന്നു. അതിനാൽ, കർമ്മയോഗത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുക. ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടാതെ ഒരാളുടെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ കർമ്മയോഗ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (2.50) എല്ലാ ജോലിയുടെയും ഫലങ്ങളോടുള്ള സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പം ഉപേക്ഷിച്ച് ആനന്ദകരമായ ഒരു ദിവ്യാവസ്ഥ കൈവരിക്കുന്നതിലൂടെ വിവേകമുള്ള കർമ്മയോഗികൾ പുനർജന്മത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. (2.51) നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധി ആശയക്കുഴപ്പത്തിന്റെ മൂടുപടം പൂർണ്ണമായും തുളച്ചുകയറുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ കേട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്ന് കേൾക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നിങ്ങൾ നിസ്സംഗരാകും. (2.52)

പരസ്പരവിരുദ്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങളും വേദങ്ങളുടെ ആചാരപരമായ ഉപദേശങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായ നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധി, പരമമായ വ്യക്തിയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിൽ സ്ഥിരവും ഉറച്ചതുമായി തുടരുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ പരമമായ വ്യക്തിയുമായി (സമാധി) ഐക്യപ്പെടും. (2.53) അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: കൃഷ്ണാ, ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള ഒരു പ്രബുദ്ധ വ്യക്തിയുടെ അടയാളങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? സ്ഥിരതയുള്ള ബുദ്ധിമാനായ ഒരാൾ എങ്ങനെ സംസാരിക്കും? അത്തരമൊരു വ്യക്തി എങ്ങനെ ഇരുന്നു നടക്കുന്നു? (2.54)

സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞ വ്യക്തിയുടെ അടയാളങ്ങൾ

പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: ഒരാൾ മനസ്സിന്റെ എല്ലാ മോഹങ്ങളിൽ നിന്നും പൂർണമായും സ്വതന്ത്രനായി നിത്യജീവിയുടെ (ബ്രഹ്മാവിൽ) നിത്യജീവിയുടെ സന്തോഷത്താൽ സംതൃപ്തനായിരിക്കുമ്പോൾ, ഒരാളെ പ്രബുദ്ധനായ വ്യക്തി എന്ന് വിളിക്കുന്നു, അർജ്ജുനൻ. (2.55) ദു orrow ഖത്താൽ മനസ്സിനെ തടസ്സപ്പെടുത്താത്ത, ആനന്ദങ്ങൾക്ക് കൊതിക്കാത്ത, അടുപ്പം, ഭയം, കോപം എന്നിവയിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും വിമുക്തനായ ഒരാളെ സ്ഥിരമായ ബുദ്ധിയുടെ മുനി എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (2.56) ഒന്നിനോടും ബന്ധമില്ലാത്തവർ, ആഗ്രഹിച്ച ഫലങ്ങൾ നേടുന്നതിൽ ആഹ്ലാദിക്കാത്തവർ, അഭികാമ്യമല്ലാത്ത ഫലങ്ങളാൽ വിഷമിക്കുന്നവർ, അവരുടെ ബുദ്ധി സുസ്ഥിരമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. (2.57) ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും പിൻവലിക്കാൻ കഴിയുമ്പോൾ, ഒരു ആമ സംരക്ഷണത്തിനായി ഷെല്ലിലേക്ക് കൈകാലുകൾ പിൻവലിക്കുമ്പോൾ, അത്തരമൊരു വ്യക്തിയുടെ ബുദ്ധി സുസ്ഥിരമായി

കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. (2.58) ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതികളിൽ നിന്ന് ഒരാൾ വിട്ടുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങൾക്കായുള്ള ആഗ്രഹം മാഞ്ഞുപോകുന്നു, പക്ഷേ ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതിയുടെ ആസക്തി നിലനിൽക്കുന്നു. പരമമായ വ്യക്തിയെ അറിയുന്ന ഒരാളിൽ നിന്നും ആസക്തി അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. (2.59)

അനിയന്ത്രിതമായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ അപകടങ്ങൾ

അർജ്ജുനനേ, അസ്വസ്ഥതയില്ലാത്ത ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്കുന്ന ഒരു ജ്ഞാനിയുടെ മനസ്സിനെ പോലും ബലമായി കൊണ്ടുപോകുന്നു. (2.60) ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രണവിധേയമാക്കിയതിനുശേഷം സ്നേഹപൂർവ്വം ആലോചിച്ച് ഒരാൾ എന്നിൽ മനസ്സ് ഉറപ്പിക്കണം. ഒരാളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരാളുടെ ബുദ്ധി സുസ്ഥിരമാകും. (2.61) ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളുമായി അറ്റാച്ചുമെന്റ് വികസിപ്പിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളോടുള്ള ആഗ്രഹം അറ്റാച്ചുമെന്റിൽ നിന്ന് ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളിലേക്ക് വരുന്നു, കോപം പൂർത്തീകരിക്കാത്ത മോഹങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. (2.62) കോപത്തിൽ നിന്ന് വ്യാമോഹമോ വന്യമായ ആശയങ്ങളോ ഉണ്ടാകുന്നു. മായയാൽ മനസ്സ് അമ്പരക്കുന്നു. മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമാകുമ്പോൾ യുക്തി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. യുക്തി നശിക്കുമ്പോൾ ഒരാൾ ശരിയായ പാതയിൽ നിന്ന് വീഴുന്നു. (2.63)

ഇന്ദ്രിയ നിയന്ത്രണത്തിലൂടെയും ആത്മജ്ഞാനത്തിലൂടെയും സമാധാനവും സന്തോഷവും കൈവരിക്കുക

അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു വ്യക്തി, നിയന്ത്രണത്തിലായതും ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് വിമുക്തവുമായ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുള്ള ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കൾ ആസ്വദിച്ച് സമാധാനം കൈവരിക്കുന്നു. (2.64) സമാധാനം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ സങ്കടങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അത്തരമൊരു ശാന്തനായ വ്യക്തിയുടെ ബുദ്ധി പെട്ടെന്നുതന്നെ പൂർണ്ണമായും സ്ഥിരത കൈവരിക്കുകയും നിത്യജീവിയുമായി ഐക്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. (2.65) നിത്യജീവിയുമായി ഐക്യപ്പെടാത്തവർക്ക് ആത്മജ്ഞാനമോ ആത്മബോധമോ ഇല്ല. ആത്മബോധമില്ലാതെ സമാധാനമില്ല, സമാധാനമില്ലാതെ സന്തോഷം ഉണ്ടാകില്ല. (2.66)

മനസ്സ്, ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന ഇന്ദ്രിയങ്ങളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് കടലിൽ ഒരു ബോട്ടിനെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് നിന്ന് - ആത്മീയ തീരത്ത് നിന്ന് കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ബുദ്ധിയെ മോഷ്ടിക്കുന്നു. (2.67) അതിനാൽ, അർജ്ജുനനേ, ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും പിൻവലിക്കുമ്പോൾ ഒരാളുടെ ബുദ്ധി സുസ്ഥിരമാകും. (2.68) സ്വയം സംയമനം പാലിക്കുന്ന ഒരു യോഗി മറ്റെല്ലാവർക്കും രാത്രി ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഉണർന്നിരിക്കും. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ഉണരുമ്പോൾ കാണുന്ന യോഗിക്ക് ഇത് രാത്രിയാണ്. (2.69) (*മായ ലോകത്തിന്റെ രാത്രിയിൽ മിക്ക ആളുകളും ഉറങ്ങുകയും സ്വപ്ന പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ,*

ഒരു യോഗി ജീവിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഉണർന്നിരിക്കുകയോ വേർപെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നു.)

എല്ലാ അസ്വസ്ഥതകളും മാനസിക അസ്വസ്ഥതകൾ സൃഷ്ടിക്കാതെ മനസ്സിനുള്ളിൽ അലിഞ്ഞുചേരുമ്പോൾ ഒരാൾ സമാധാനം കൈവരിക്കുന്നു, നദി ജലം ഒരു സമുദ്രവും കടലിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത് പോലെ. ഭ objects തിക വസ്തുക്കൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾ ഒരിക്കലും സമാധാനപരമല്ല. (2.70) എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ച്, വാഞ്ഛയിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുകയും “ഞാൻ”, “എന്റെ” എന്ന തോന്നൽ എന്നിവ നേടുകയും ചെയ്യുന്നയാൾ സമാധാനം കൈവരിക്കുന്നു. (2.71) ഓ അർജ്ജുനൻ, ഇതാണ് അബോധാവസ്ഥയിലുള്ള (ബ്രഹ്മി) മാനസികാവസ്ഥ. ഈ അവസ്ഥ കൈവരിക്കുമ്പോൾ, ഒരാൾ ഇനി വഞ്ചിതനല്ല. ഈ അവസ്ഥ നേടുന്നതിലൂടെ, ഒരാളുടെ ജീവിതാവസാനം വരെ, ഒരു വ്യക്തി ബ്രഹ്മനിർവാണത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു (അല്ലെങ്കിൽ സമ്പൂർണ്ണമായിത്തീരുന്നു). (2.72)

3. കർമ്മത്തിന്റെ പാത - യോഗ

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: അമാനുഷിക അറിവ് നേടുന്നത് ജോലി ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതാണെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, കൃഷ്ണനേ, ഈ ഭയാനകമായ യുദ്ധത്തിൽ ഞാൻ ഏർപ്പെടാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വൈരുദ്ധ്യമുള്ള വാക്കുകളാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിനെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. നിർണ്ണായകമായി എന്നോട് പറയുക, അതിലൂടെ ഞാൻ പരമോന്നതനായിത്തീരും. (ന.൳ഫ-൳വ) സുപ്രീം രക്ഷിതാവ് പറഞ്ഞു: ഈ ലോകത്ത്, ഹേ അർജ്ജുന, ആത്മീയ അച്ചടക്കം മടങ്ങ് പാതയിൽ മുമ്പ് എന്നെ രണ്ടിഭിപ്രായമില്ല ചെയ്തു - സ്വയം അറിവ് (യോഹ മാർഗത്തിൽ Ā ചിന്താവിഷ്ടനും വേണ്ടി നയൊഗ), പാത്തും നിസ്സാർഥ സൃഷ്ടിയുടെ (സെവ് ഒരു സജീവമാക്കിയ, കര്മയൊഗ). (3.03) കേവലം ജോലിയിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ കർമ്മത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യം നേടുന്നില്ല. കേവലം ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് ആരും പൂർണത കൈവരിക്കുന്നില്ല. (3.04) ആർക്കും ഒരു നിമിഷം പോലും പ്രവർത്തനരഹിതമായി തുടരാനാകാത്തതിനാൽ, എല്ലാവരും പ്രവർത്തനത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നു - നിസ്സഹായതയോടെ - പ്രകൃതിശക്തികളാൽ. (3.05) തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനാവയവങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും എന്നാൽ ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതിയിൽ മാനസികമായി വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വഞ്ചിതരെ കപടവിശ്വാസികൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (3.06)

ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കേണ്ടത് എന്തുകൊണ്ട്?

പരിശീലനം സിദ്ധിച്ച മനസ്സും ബുദ്ധിയും ഉപയോഗിച്ച് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിനായി പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണ്, അർജ്ജുനൻ. (3.07) നിങ്ങളുടെ നിർബന്ധിത കടമ നിർവഹിക്കുക, കാരണം ജോലി വെറുതെ ഇരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതാണ്. ജോലി കൂടാതെ

നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്റെ പരിപാലനം പോലും അസാധ്യമാണ്. (3.08) മനുഷ്യർ

നിസ്വാർത്ഥ സേവനമായി ചെയ്യാത്ത ജോലിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അർജ്ജുനനേ, ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളോടുള്ള സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുക, എനിക്ക് ഒരു സേവനമെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ കടമ കാര്യക്ഷമമായി ചെയ്യുക. (3.09)

പരസ്പരം സഹായിക്കുക എന്നത് സ്രഷ്ടാവിന്റെ ആദ്യ കൽപ്പനയാണ്

സ്രഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മം തുടക്കത്തിൽ മനുഷ്യരെ നിസ്വാർത്ഥസേവനത്തിലൂടെ സൃഷ്ടിച്ചു (സേവ്, യജ്ഞം, ത്യാഗം) പറഞ്ഞു: യജ്ഞത്തിലൂടെ നിങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കും, യജ്ഞം നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും നിറവേറ്റും. (3.10) നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിലൂടെ ഖഗോള കൺട്രോളറുകളെ സഹായിക്കുക, അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും. അങ്ങനെ EA സഹായിക്കുന്ന CH മറ്റ്, നിങ്ങൾ മനുഷ്യ ജീവന്റെ സുപ്രീം ലക്ഷയ്ം നേടാനാവില്ല. (3.11) നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിൽ സംതൃപ്തരായ ആകാശ കൺട്രോളറുകൾ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള വസ്തുക്കൾ നൽകും. പ്രതിഫലമായി ഒന്നും നൽകാതെ ദേവന്മാരുടെ സമ്മാനം ആസ്വദിക്കുന്ന ഒരാൾ തീർച്ചയായും ഒരു കള്ളനാണ്. (3.12) നിസ്വാർത്ഥസേവനത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്ന നീതിമാന്മാർ എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും മോചിതരാകുന്നു, എന്നാൽ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മാത്രം ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യുന്ന ധിക്കാരികൾ (ആദ്യം എനിക്ക് സമർപ്പിക്കാതെ, മറ്റുള്ളവരുമായി പങ്കുവെക്കാതെ), സത്യത്തിൽ, പാപം ഭക്ഷിക്കുന്നു (3.13) . ജീവജാലങ്ങളുടെ ഭ body തിക ശരീരം ഭക്ഷണത്താൽ നിർമ്മിച്ചതും നിലനിർത്തുന്നതുമാണ്; അഞ്ച് അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ദൈവം ഭക്ഷണം സൃഷ്ടിച്ചത് (AiU 1.3.01). ദൈവം പ്രസാദമുള്ളവൻ യാഗം സ്വയം പലിശ -p ഹിലംഗ്രോപിച് പ്രവൃത്തി , സെവ് Ā - അവൻറെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകുന്നു . സേവിക്കാൻ ഓരോ മറ്റ് നമ്മുടെ കടമയാണ്. വേദങ്ങളിൽ ഡ്യൂട്ടി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു. വേദങ്ങൾ ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നാണ് (നിത്യജീവൻ). അങ്ങനെ സർവ്വവ്യാപിയായ ബ്രഹ്മാവ് സേവയിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ട്. (3.14-15) ത്യാഗപരമായ കടമയിലൂടെ (സേവ് ā) സൃഷ്ടിയുടെ ചക്രം ചലിക്കാൻ സഹായിക്കാത്തവനും , ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ആനന്ദിക്കുന്നവനുമായ ഒരാൾ, ആ പാപിയായ വ്യക്തി വെറുതെ ജീവിക്കുന്നു, അർജുനൻ. (3.16) സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു വ്യക്തിക്ക്, നിത്യജീവിയുമായി മാത്രം സന്തോഷിക്കുന്ന, നിത്യജീവികളിൽ ആനന്ദിക്കുന്ന, നിത്യജീവിയുമായി സംതൃപ്തനായ ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഒരു കടമയുമില്ല. (3.17) അത്തരമൊരു വ്യക്തിക്ക് ചെയ്യുന്നതിലും ചെയ്യാത്തതിലും ഒരു താൽപ്പര്യവുമില്ല. സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞ വ്യക്തി ആരെയും (ദൈവമല്ലാതെ) ഒന്നിനെയും ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. (3.18)

നേതാക്കൾ ഒരു മാതൃക വെക്കണം

അതിനാൽ, എല്ലായ്പ്പോഴും നിങ്ങളുടെ കടമ കാര്യക്ഷമമായും ഫലങ്ങളോട് യാതൊരു സ്വാർത്ഥതയുമില്ലാതെ നിർവഹിക്കുക, കാരണം അറ്റാച്ചുമെന്റ് ഇല്ലാതെ ജോലി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ പരമോന്നതനായിത്തീരുന്നു. (3.19) ജനക രാജാവും മറ്റുള്ളവരും നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിലൂടെ (കർമ്മയോഗ) മാത്രം പൂർണത (അല്ലെങ്കിൽ സ്വയം തിരിച്ചറിവ്) നേടി. ആളുകളെ നയിക്കാനും സമൂഹത്തിന്റെ സാർവത്രിക ക്ഷേമത്തിനും വേണ്ടി നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കടമ നിർവഹിക്കണം. (3.20) കുലീനരായ ആളുകൾ എന്തു ചെയ്താലും മറ്റുള്ളവർ പിന്തുടരുന്നു. അവർ ഏത് മാനദണ്ഡം സ്ഥാപിച്ചാലും ലോകം പിന്തുടരുന്നു. (3.21) അർജ്ജുനനേ, മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ (സ്വർഗ്ഗം, ഭൂമി, താഴത്തെ പ്രദേശങ്ങൾ) ഞാൻ ചെയ്യേണ്ട ഒന്നും ഇല്ല, ഞാൻ നേടേണ്ടതൊന്നും ഇല്ല, എന്നിട്ടും ഞാൻ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നു. (3.22) അർജ്ജുനനേ, ഞാൻ നിരന്തരം പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആളുകൾ എല്ലാ വഴികളിലും ഒരേ പാത പിന്തുടരും. ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ ലോകങ്ങൾ നശിക്കും, ഈ ആളുകളുടെയെല്ലാം ആശയക്കുഴപ്പത്തിനും നാശത്തിനും ഞാൻ കാരണമാകും. (3.23-24) അജ്ഞരായ പ്രവൃത്തിയേ, അർജ്ജുനൻ, ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളോട് അടുപ്പം പുലർത്തുന്നതുപോലെ, ജ്ഞാനികൾ സമൂഹത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി അറ്റാച്ച്മെൻറ് ഇല്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കണം. (3.25) ജ്ഞാനികൾ ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിവരമില്ലാത്തവരുടെ മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥരാക്കരുത്, മറിച്ച് സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പമില്ലാതെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും കാര്യക്ഷമമായി നിർവഹിച്ച് മറ്റുള്ളവരെ പ്രചോദിപ്പിക്കണം. (3.29 ഉം കാണുക) (3.26)

എല്ലാ കൃതികളും പ്രകൃതിയുടെ സൃഷ്ടികളാണ്

എല്ലാ ജോലികളും ചെയ്യുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ and രജ്ജവും ശക്തിയും ആണ്, എന്നാൽ അജ്ഞതയുടെ വഞ്ചന കാരണം ആളുകൾ സ്വയം ചെയ്യുന്നവരാണെന്ന് സ്വയം കരുതുന്നു. (5.09, 13.29, 14.19 എന്നിവയും കാണുക) (3.27) പ്രകൃതിയെയും പ്രവർത്തനത്തെയും ശക്തികളുടെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് അർജുനൻ, സത്യം അറിയുന്നയാൾ, ജോലിയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നില്ല, അത് പ്രകൃതിയുടെ ശക്തികളാണെന്ന് നന്നായി അറിയാം അത് അവരുടെ ഉപകരണങ്ങളുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു - നമ്മുടെ അവയവങ്ങൾ. (3.28) പ്രകൃതിയുടെ മിഥ്യാധാരണയാൽ വഞ്ചിതരായവർ പ്രകൃതിശക്തികൾ ചെയ്യുന്ന ജോലിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അറിവ് അപൂർണ്ണമായ അറിവില്ലാത്തവരുടെ മനസ്സിനെ ജ്ഞാനികൾ ശല്യപ്പെടുത്തരുത്. (പുറമേ 3.26 കാണുക) (3.29) - സൂക്ഷിക്കുകയും - എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തി സമർപ്പിച്ചു ആഗ്രഹം, അറ്റാച്ച്മെന്റ്, മാനസിക ഇരുകണ്ണുകളും സ്വതന്ത്ര മനസ്സിന്റെ ഒരു ആത്മീയ ഫ്രെയിം,. (3.30) എന്റെ ഈ പഠിപ്പിക്കലിനെ എപ്പോഴും പരിശീലിപ്പിക്കുന്നവർ - വിശ്വാസത്തോടെ (അല്ലെങ്കിൽ പൂർണ്ണ ശ്രദ്ധയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും) കാവലിൽ നിന്ന് മുക്തരോ - കർമ്മത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചിതരാകുന്നു. പക്ഷേ, എന്റെ പഠിപ്പിക്കലിനെ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും പരിശീലിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരെ എല്ലാ അറിവുകളെയും അജ്ഞരും, വിവേകമില്ലാത്തവരും, നഷ്ടപ്പെട്ടവരുമായി

കണക്കാക്കണം. (3.31-32) എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും അവയുടെ സ്വഭാവം പിന്തുടരുന്നു. ജ്ഞാനികൾ പോലും അവരുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ഇന്ദ്രിയ സംയമനത്തിന്റെ മൂല്യം എന്താണ്? (3.33)

പരിപൂർണ്ണതയുടെ പാതയിലെ രണ്ട് പ്രധാന ഇടർച്ചകൾ

ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കൾക്കുള്ള ഇഷ്ടങ്ങളും അനിഷ്ടങ്ങളും ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. ഒരാൾ ഇവ രണ്ടിന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിലാകരുത്, കാരണം അവ സ്വയം തിരിച്ചറിവിന്റെ പാതയിലെ രണ്ട് പ്രധാന ഇടർച്ചകളാണ്. (3.34) പ്രകൃത്യാതീതമായ സൃഷ്ടിയെക്കാൾ മികച്ചതാണ് പ്രകൃതിദത്തമായ ജോലി. ഒരാളുടെ സ്വാഭാവിക ജോലി നിർവഹിക്കുന്നതിലെ മരണം ഉപയോഗപ്രദമാണ്. പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ജോലി വളരെയധികം സമ്മർദ്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നു. (18.47 ഉം കാണുക) (3.35)

കാമമാണ് പാപത്തിന്റെ ഉത്ഭവം

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: കൃഷ്ണാ, മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ ഒരാളുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരുദ്ധമായി പാപം ചെയ്യാൻ ഒരാളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണ്? (3.36) സുപ്രീം രക്ഷിതാവ് പറഞ്ഞു: അത് എപ്പോൾ സഫലമാകാത്ത കോപം മാറുന്നു മോഹം (ഭൗതിക ഐന്ദ്രികവുമായ ആനന്ദത്തിലും ഉറ്റ ആഗ്രഹം), പാഷൻ നിന്നു ജനിച്ച, ആണ്. കാമം തൃപ്തികരമല്ല, ഒരു വലിയ പിശാചാണ്. ഇത് ശത്രുവായി അറിയുക. (3.37) തീ പുകകൊണ്ടും, പൊടിപടലങ്ങളായ കണ്ണാടിയിലും, അമ്നിയോണിന്റെ ഭ്രൂണമായും, അതുപോലെ ആത്മജ്ഞാനം കാമത്താൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (3.38) അർജ്ജുനനേ, ജ്ഞാനികളുടെ ശാശ്വതശത്രുവായ കാമത്തിന്റെ തീരാത്ത അഗ്നിയിൽ ആത്മജ്ഞാനം മൂടുന്നു. (3.39) ഇന്ദ്രിയങ്ങളും മനസ്സും ബുദ്ധിയും കാമത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. കാമം - ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും മനസ്സിനെയും ബുദ്ധിയെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലൂടെ - ആത്മജ്ഞാനം മറച്ചുവെച്ച് ഒരു വ്യക്തിയെ വഞ്ചിക്കുന്നു. (3.40) അതിനാൽ, അർജ്ജുനനേ, ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ആദ്യം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലൂടെ, ആത്മജ്ഞാനത്തെയും ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തെയും നശിപ്പിക്കുന്ന ഭ material തിക മോഹത്തിന്റെ ഈ പിശാചിനെ കൊല്ലുക. (3.41)

കാമം എങ്ങനെ നിയന്ത്രിക്കാം

ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ശരീരത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു; മനസ്സ് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്; ബുദ്ധി മനസ്സിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്; ആത്മാവ് ബുദ്ധിയെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്. (6.07-08 ഇതും കാണുക) (3.42) അതിനാൽ, ആത്മാവിനെ ബുദ്ധിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണെന്ന് അറിയുക, ബുദ്ധിയാൽ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുക (ആത്മീയ ആചാരങ്ങളാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു), ഈ ശക്തനായ ശത്രുവിനെ കൊല്ലണം, കാമമേ, അർജുനൻ (3.43)

4. അറിവോടെ ത്യജിക്കാനുള്ള പാത

കർമ്മയോഗ ഒരു പുരാതന നിയമമാണ്

പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: ശരിയായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ശാശ്വത ശാസ്ത്രമായ ഈ കർമ്മയോഗം വിവാസ്വൻ രാജാവിനെ ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു. വിവാസ്വൻ അത് മനുവിനെ പഠിപ്പിച്ചു. മനു അത്

ഇക്ഷവ്ാകുവിനെ പഠിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ തുടർച്ചയായി കൈമാറിയ വിശുദ്ധ രാജാക്കന്മാർക്ക് ഇത് അറിയാമായിരുന്നു (കർമ്മയോഗ). വളരെക്കാലത്തിനുശേഷം കർമ്മയോഗയുടെ ശാസ്ത്രം ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതേ പുരാതന ശാസ്ത്രത്തെ ഇന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോട് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്, കാരണം നിങ്ങൾ എന്റെ ആത്മാർത്ഥ ഭക്തനും സുഹൃത്തും ആണ്. കർമ്മയോഗ എന്നത് ഒരു പരമമായ രഹസ്യമാണ്. (4.01-03) അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പിന്നീട് ജനിച്ചു, പക്ഷേ വിവാസ്വൻ ജനിച്ചത് പുരാതന കാലത്താണ്. സൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കത്തിൽ നിങ്ങൾ ഈ കർമ്മയോഗം പഠിപ്പിച്ചുവെന്ന് ഞാൻ എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കും? (4.04)

ദൈവത്തിന്റെ അവതാരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം

പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങളും ഞാനും രണ്ടുപേരും ധാരാളം ജന്മങ്ങൾ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. അർജ്ജുനനേ, ഞാൻ എല്ലാവരെയും ഓർക്കുന്നു, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ല. . (10.14 ഉം കാണുക) (4.06) അർജ്ജുനനേ, ധർമ്മത്തിന്റെ (നീതിയുടെ) അധാർമ്മികതയും അധർമ്മത്തിന്റെ (അനീതി) ആധിപത്യവും ഉണ്ടാകുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. നന്മയെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ദുഷ്ടന്മാരെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനും ലോകക്രമത്തെ (ധർമ്മം) സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും ഞാൻ കാലാകാലങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. (4.07-08) എന്റെ അതിരുകടന്ന രൂപവും പ്രവർത്തനങ്ങളും (സൃഷ്ടി, പരിപാലനം, പിരിച്ചുവിടൽ) യഥാർഥത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, എന്റെ പരമമായ വാസസ്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നു, ഈ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ല, അർജുനൻ. (4.09) എന്നിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട്, എന്റെ ചിന്തകളിൽ പൂർണ്ണമായി ലയിച്ചുചേർന്ന്, ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ അഗ്നിയിലൂടെ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതിലൂടെ അനേകർ അറ്റാച്ചുമെന്റ്, ഭയം, കോപം, രക്ഷ (മുക്തി) എന്നിവയിൽ നിന്ന് മുക്തരായി. (4.10)

ആരാധനയുടെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും പാത

ആളുകൾ എന്നെ ആരാധിക്കുന്ന ഏതൊരു ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയും ഞാൻ അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ അതനുസരിച്ച് നിറവേറ്റുന്നു. ആളുകൾ എന്നെ വിവിധ ലക്ഷയ്ങ്ങളോടെ ആരാധിക്കുന്നു. (4.11) ഭൂമിയിലെ തങ്ങളുടെ വേലയിൽ വിജയിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ സ്വർഗീയ കൺട്രോളറുകളെ ആരാധിക്കുന്നു. ഈ മനുഷ്യ ലോകത്ത് ജോലിയിലെ വിജയം വേഗത്തിൽ വരുന്നു. (4.12) മനുഷ്യ സമൂഹത്തിന്റെ അഭിരുചിയെയും തൊഴിലിനെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള നാല് ഡിവിഷനുകൾ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചത്. തൊഴിൽ വിഭജനത്തിന്റെ ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ രചയിതാവാണ് ഞാൻ എങ്കിലും, ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും ഞാൻ ശാശ്വതനാണെന്നും ഒരാൾ അറിയണം. (18.41 ഉം കാണുക) (4.13) ജോലിയോ കർമ്മമോ എന്നെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നില്ല, കാരണം ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളോട് എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. ഈ സത്യം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും കർമ്മത്താൽ ബന്ധിതനല്ല. (4.14) വിമോചനത്തിനായുള്ള പുരാതന അന്വേഷകരും ഈ

ധാരണയോടെ തങ്ങളുടെ കടമകൾ നിർവഹിച്ചു. അതിനാൽ, പൂർവ്വികർ ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കടമ നിർവഹിക്കണം. (4.15)

അറ്റാച്ചുചെയ്തതും വേർപെടുത്തിയതും നിരോധിച്ചതുമായ പ്രവർത്തനം

ജ്ഞാനികൾ പോലും പ്രവൃത്തി എന്താണെന്നും നിഷ്ക്രിയത്വം എന്താണെന്നും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാണ്. അതിനാൽ, ജനനമരണത്തിന്റെ തിന്മയിൽ നിന്ന് ഒരാൾ മോചിതനാകുമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രവൃത്തി എന്താണെന്ന് ഞാൻ വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കും. (4.16) പ്രവർത്തനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം മനസിലാക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. അതിനാൽ, അറ്റാച്ചുചെയ്ത (അല്ലെങ്കിൽ സ്വാർത്ഥമായ) പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സ്വഭാവം, വേർപെടുത്തിയ (അല്ലെങ്കിൽ നിസ്വാർത്ഥ) പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സ്വഭാവം, വിലക്കപ്പെട്ട പ്രവർത്തനത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്നിവ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. (4.17)

ഒരു കർമ്മയോഗി കർമ്മ നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമല്ല

പ്രവർത്തനത്തിലെ നിഷ്ക്രിയത്വവും നിഷ്ക്രിയത്വവും കാണുന്നവൻ ബുദ്ധിമാനാണ്. അത്തരമൊരു വ്യക്തി ഒരു യോഗിയാണ്, എല്ലാം പൂർത്തിയാക്കി. (3.05, 3.27, 5.08, 13.29 എന്നിവയും കാണുക) (4.18) (*പ്രവർത്തനത്തിലെ നിഷ്ക്രിയത്വം കാണുന്നതിന് വിപരീതമായി, കർത്താവ് നമ്മെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ പരോക്ഷമായി എല്ലാ ജോലികളും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക എന്നതാണ്. അവൻ നിഷ്ക്രിയ നടനാണ്, ഞങ്ങൾ സജീവമായി നിഷ്ക്രിയമായതിനാൽ അവന്റെ ശക്തിയുടെ ഒഴുക്കില്ലാതെ നമുക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, നാം ചെയ്യുന്നവനല്ല, അവന്റെ കൈകളിലെ ഒരു ഉപകരണം മാത്രമാണ്.*) ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ അഗ്നിയിൽ വറുത്തുകൊണ്ട് സ്വാർത്ഥതയില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ വിളിക്കുന്നു. ജ്ഞാനികളാൽ ഒരു മുനി. (4.19) എപ്പോഴെങ്കിലും ഉള്ളടക്കം ആരും ആശ്രയിച്ച് അവശിഷ്ടങ്ങൾ സൃഷ്ടിയുടെ പഴങ്ങൾ അര്ഹതയില്ല അറ്റാച്ചെ്മന്റ്, എന്നാല് അല്ലാഹു, അത്തരം ഒരു വ്യക്തി ഉപേക്ഷിച്ചു ആർ ഒരു - പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എങ്കിലും - ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല ആരും കെ തൻറെരക്ഷിതാവായ Ā ര്മിച് പ്രതികരണം, നല്ല അല്ലെങ്കിൽ മോശം. (4.20) മോഹങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തനും മനസ്സും ഇന്ദ്രിയങ്ങളും നിയന്ത്രണത്തിലായതും എല്ലാ ഉടമസ്ഥാവകാശവും ഉപേക്ഷിച്ചവനും ശാരീരിക പ്രവർത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് പാപത്തിന് - കർമ്മപ്രതികരണത്തിന് വിധേയമാകുന്നില്ല. (4.21) ഏതൊരു നേട്ടത്തിലുമുള്ള ഉള്ളടക്കം സ്വാഭാവികമായും അവന്റെ ഹിതത്താൽ ലഭിക്കുന്നു, ജോഡി വിപരീതങ്ങളാൽ ബാധിക്കപ്പെടാത്ത, അസൂയയിൽ നിന്ന് മുക്തനായി, വിജയത്തിലും പരാജയത്തിലും ശാന്തനായി, ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അത്തരം ഒരു കർമ്മയോഗി കർമ്മവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നില്ല. (4.22) അറ്റാച്ചുമെൻറിൽ നിന്ന് മുക്തനായ, ആത്മജ്ഞാനത്തിൽ മനസ്സ് ഉറപ്പിച്ച, കർത്താവിന് ഒരു സേവനമായി (സേവ്) പ്രവർത്തിക്കുന്ന, അത്തരം ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയുടെ (കർമ്മയോഗി) എല്ലാ കർമ്മ ബന്ധനങ്ങളും അലിഞ്ഞു പോകുന്നു. (4.23) എല്ലാം ബ്രഹ്മാവിന്റെ പ്രകടനമായി അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തിയായി കരുതുന്നയാൾക്ക്

നിത്യജീവിയായ ബ്രഹ്മാവ് സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടും. (9.16 ഉം കാണുക) (4.24)

വ്യത്യസ്ത തരം ആത്മീയ പരിശീലനങ്ങൾ

ചില യോഗികൾ സ്വർഗ്ഗീയ കൺട്രോളറുകൾക്ക് (ദേവന്മാർ, രക്ഷാധികാരികൾ) ആരാധന സേവനം ചെയ്യുന്നു, മറ്റുള്ളവർ ആത്മജ്ഞാനത്തിനായി തിരുവെഴുത്തുകൾ പഠിക്കുന്നു. ചിലർ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റുള്ളവർ ശ്വസനവും മറ്റ് യോഗ വ്യായാമങ്ങളും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും അവരുടെ സമ്പത്ത് ത്യാഗമായി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (4.25-28) യോഗ പരിശീലനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ, യോഗ സങ്കേതങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ശ്വസനത്തെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം, ശ്വസനത്തിലേക്ക് ഒരു ത്യാഗം എന്നിവ വഴി ശ്വസിക്കുന്ന ട്രാൻസ് അവസ്ഥയിലേക്ക് (സമാധി) എത്തിച്ചേരുന്നു. (4.29) മറ്റുള്ളവർ ഭക്ഷണക്രമം പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും ശ്വസനത്തെ ത്യാഗമായി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ആളുകളെല്ലാം ത്യാഗത്തെ അറിയുന്നവരാണ്, അവരുടെ ത്യാഗത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. (4.30) നിസ്വാർത്ഥസേവനം നടത്തുന്നവർ ത്യാഗത്തിന്റെ ഫലമായി ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ അമൃത് നേടുകയും നിത്യജീവിയെ നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓ അർജ്ജുനൻ, ഈ ലോകം പോലും ബലിയർപ്പിക്കാത്തവർക്ക് സന്തോഷകരമായ സ്ഥലമല്ല, മറ്റ് ലോകം എങ്ങനെ ആകും? (4.38, 5.06 എന്നിവയും കാണുക). (4.31) പല തരത്തിലുള്ള ആത്മീയ ശിക്ഷണങ്ങളും വേദങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. കർമ്മത്തിൽ നിന്നോ ശരീരം, മനസ്സ്, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്നിവയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നോ ജനിക്കാൻ എല്ലാവരെയും അറിയുക. ഇത് അറിയുന്നതിലൂടെ നിങ്ങൾ രക്ഷ പ്രാപിക്കും (മോക്ഷം, നിർവാണ). (3.14 ഉം കാണുക) (4.32)

അതീന്ദ്രിയ അറിവ് നേടുന്നത് ഒരു മികച്ച ആത്മീയ പരിശീലനമാണ്

ആത്മജ്ഞാനം സ്വായത്തമാക്കുന്നതും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും ഏതൊരു ഭ material തിക നേട്ടത്തേക്കാളും സമ്മാനത്തേക്കാളും മികച്ചതാണ്, അർജുനൻ. കാരണം, എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും പൂർണ്ണമായി പരിജ്ഞാനത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. (4.33) താഴ്മയുള്ള ഭക്തി, ആത്മാർത്ഥമായ അന്വേഷണം, സേവനം എന്നിവയിലൂടെ സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞ വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് ഈ അമാനുഷിക അറിവ് നേടുക. സത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ജ്ഞാനികൾ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കും. (4.34) അർജ്ജുനനേ, സത്യം അറിഞ്ഞതിനുശേഷം നിങ്ങൾ ഇതുപോലെ വഞ്ചിതരാകരുത്. ഈ അറിവിലൂടെ, സൃഷ്ടി മുഴുവനും (ആദ്യം) എന്നിൽ, പരമമായ വ്യക്തി, പിന്നെ നിങ്ങളുടെ ഉയർന്ന സ്വയത്തിനുള്ളിൽ നിങ്ങൾ കാണും (എന്നിട്ട് എല്ലാത്തിലും എന്നെ മാത്രം കാണുക). (4.35) ഒരാൾ എല്ലാ പാപികളിലും ഏറ്റവും പാപിയാണെങ്കിലും, ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ റാഫ്റ്റിലൂടെ ഒരാൾ പാപത്തിന്റെ സമുദ്രം കടക്കും. (4.36) ജ്വലിക്കുന്ന തീ വിറകിനെ ചാരമാക്കി മാറ്റുന്നു; അതുപോലെ, ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ അഗ്നി, കർമ്മത്തിന്റെ എല്ലാ ബന്ധങ്ങളെയും ചാരമാക്കി മാറ്റുന്നു, അർജുനനേ. (4.37)

അതീന്ദ്രിയ അറിവ് ഒരു കർമ്മയോഗിക്ക് യാന്ത്രികമായി വെളിപ്പെടും

സത്യത്തിൽ, പരമാത്മാവിന്റെ യഥാർത്ഥ അറിവ് പോലെ ഒരു ശുദ്ധീകരണക്കാരനും ഈ ലോകത്ത് ഇല്ല. കർമ്മയോഗത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാൾ സ്വാഭാവികമായും കാലക്രമേണ ഈ അറിവ് കണ്ടെത്തുന്നു. (4.31, 5.06, 18.78 എന്നിവയും കാണുക) (4.38) വിശ്വാസമുള്ളവനും യോഗ പരിശീലനങ്ങളിൽ ആത്മാർത്ഥതയുള്ളവനും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനുമായ ഒരാൾ ഈ അമാനുഷിക അറിവ് നേടുന്നു. ഈ അറിവ് നേടിയ ശേഷം ഒരാൾക്ക് പരമമായ സമാധാനം ലഭിക്കുന്നു. (4.39) യുക്തിരഹിതവും അവിശ്വാസിയും അവിശ്വാസിയും (നിരീശ്വരവാദി) നശിക്കുന്നു. ഈ ലോകമോ അതിനപ്പുറമുള്ള ലോകമോ അവിശ്വാസിക്കു സന്തോഷമോ ഇല്ല. (4.40)

നിർവാണത്തിന് അമാനുഷിക അറിവും കർമ്മയോഗയും ആവശ്യമാണ്

ജോലിയുടെ ഫലം ഉപേക്ഷിച്ച് ജോലിയെ ത്യജിച്ച ഒരു വ്യക്തിയെ പ്രവൃത്തി (കർമ്മം) ബന്ധിപ്പിക്കുന്നില്ല, സ്വയം സംബന്ധിച്ച അറിവുകൾ സ്വയം വിജ്ഞാനത്താൽ പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു, അർജുനൻ. (4.41) അതിനാൽ, അജ്ഞത ജനിച്ച സംശയം (പരമമായ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച്) ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ വാളുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വസിക്കുക, കർമ്മയോഗയെ ആശ്രയിക്കുക, യുദ്ധത്തിന് എഴുന്നേൽക്കുക, അർജുനൻ. (4.42)

5. ത്യാഗത്തിന്റെ പാത

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: കൃഷ്ണനേ, അമാനുഷിക അറിവിനെയും നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിന്റെ പ്രകടനത്തെയും നിങ്ങൾ പ്രശംസിക്കുന്നു. എന്നോട് പറയുക, തീർച്ചയായും, രണ്ടിൽ ഏതാണ് മികച്ചത്. (5.05 ഉം കാണുക) (5.01) പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ പാതയും നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിന്റെ പാതയും പരമമായ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. എന്നാൽ, രണ്ടിൽ, നിസ്വാർത്ഥസേവനം ആത്മജ്ഞാനത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്. (5.02) ഒരു വ്യക്തിയെ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതോ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതോ ആയ ഒരു യഥാർത്ഥ സാംന്യാസി (ത്യാഗിയായ) ആയി കണക്കാക്കണം. ഓ അർജുനൻ, വിപരീത ജോഡികളിൽ നിന്ന് മോചിതനായി ഒരാളെ കാർമിക് അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ മോചിപ്പിക്കും. (5.03)

രണ്ട് വഴികളും പരമോന്നതത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു

അറിവില്ലാത്തവർ - ജ്ഞാനികളല്ല - ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ പാത (അല്ലെങ്കിൽ ത്യജിക്കൽ), നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തിന്റെ പാത (കർമ്മയോഗ) എന്നിവ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് കരുതുന്നു. ഒരെണ്ണം യഥാർത്ഥത്തിൽ മാസ്റ്റേഴ്സ് ചെയ്ത വ്യക്തിക്ക് രണ്ടിന്റെയും നേട്ടങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നു. (5.04) ഒരു സാംന്യാസി ഏത് ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിയാലും ഒരു കർമ്മയോഗിയും അതേ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നു. അതിനാൽ, ത്യാഗത്തിന്റെ പാതയും നിസ്വാർത്ഥ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പാതയും ഒരേപോലെ കാണുന്നവൻ ശരിക്കും കാണുന്നു. (6.01, 6.02 എന്നിവയും കാണുക) (5.05) പക്ഷേ, അർജ്ജുനനേ, യഥാർത്ഥ ത്യാഗം കർമ്മയോഗമില്ലാതെ നേടാൻ പ്രയാസമാണ്. കർമ്മയോഗം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു മുനി പെട്ടെന്ന് ബ്രഹ്മത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. (4.31, 4.38 എന്നിവയും കാണുക) (5.06) മനസ്സ് ശുദ്ധവും മനസ്സും ഇന്ദ്രിയങ്ങളും നിയന്ത്രണത്തിലായതും എല്ലാ

ജീവജാലങ്ങളിലും ഒരേ നിത്യജീവിയെ കാണുന്നതുമായ ഒരു കർമ്മയോഗി, ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും കർമ്മത്താൽ ബന്ധിതനല്ല. (5.07)

ഒരു കർമ്മയോഗി ദൈവത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു

സത്യം അറിയുന്ന ജ്ഞാനികൾ (അല്ലെങ്കിൽ സാംന്യാസി) ചിന്തിക്കുന്നു: "ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല". കാണുന്നതിലും കേൾക്കുന്നതിലും സ്പർശിക്കുന്നതിലും മണക്കുന്നതിലും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിലും നടക്കുന്നതിലും ഉറങ്ങുന്നതിലും ശ്വസിക്കുന്നതിലും; സംസാരിക്കുക, കൊടുക്കുക, എടുക്കുക, കണ്ണുതുറക്കുക, അടയ്ക്കുക എന്നിവ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ മാത്രമാണ് തങ്ങളുടെ വസ്തുക്കളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു സാംനിയാസി വിശ്വസിക്കുന്നു. (പുറമേ 3.27, 13,29, ഒപ്പം 14.19 കാണുക) (൫.൦൮-൦൯) കർത്താവു വഴിപാടായി എല്ലാ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവൻ - ഫലങ്ങൾ അര്ഹതയില്ല അറ്റാച്ചെ്മന്റ് ഉപേക്ഷിച്ച് - കെ സ്പർശിക്കില്ല തുടരുന്നു Ā ഒരു താമരയുടെ ഇല ആർദ്ര ലഭിക്കുന്നു ഒരിക്കലും ര്മിച് പ്രതികരണം അല്ലെങ്കിൽ പാപം വെള്ളത്താൽ. (5.10) കർമ്മയോഗികൾ സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പമില്ലാതെ - അവരുടെ ശരീരം, മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് സ്വയം ശുദ്ധീകരണത്തിനായി മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. (5.11) ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളോടുള്ള അടുപ്പം ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു കർമ്മയോഗി പരമമായ ആനന്ദം നേടുന്നു; ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റുള്ളവർ സ്വാർത്ഥപ്രവൃത്തികളാൽ ബന്ധിതരാകുന്നു. (5.12)

ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ പാത

എല്ലാ പ്രവൃത്തികളുടെയും ഫലം പൂർണ്ണമായും ത്യജിച്ച ഒരു വ്യക്തി സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുന്നു, ഒരു പ്രവർത്തനവും നിർവഹിക്കുന്നില്ല. (5.13) കർത്താവ് പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള പ്രേരണയോ, പ്രവൃത്തിയുടെ വികാരമോ, ആളുകളുടെ പ്രവർത്തന ഫലങ്ങളോടുള്ള അടുപ്പമോ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല. ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ ശക്തികളാണ്. (5.14) ആരുടേയും നന്മയുടെയോ തിന്മയുടെയോ ഉത്തരവാദിത്തം കർത്താവ് ഏറ്റെടുക്കുന്നില്ല. അജ്ഞതയുടെ മൂടുപടത്താൽ ആത്മജ്ഞാനം മൂടുന്നു; അതുവഴി ആളുകൾ വഞ്ചിതരാകുന്നു (ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നു). (5.15) സൂര്യൻ ലോകത്തിലെ വസ്തുക്കളുടെ ഭംഗി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ, അമാനുഷിക അറിവ് സ്വയം അജ്ഞതയെ നശിപ്പിക്കുകയും പരമപ്രധാനത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. (5.16) മനസ്സും ബുദ്ധിയും പൂർണ്ണമായും ബ്രഹ്മത്തിൽ ലയിക്കുന്ന (നിത്യജീവൻ), ബ്രഹ്മത്തോട് ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവരും, ബ്രഹ്മത്തെ പരമോന്നത ലക്ഷയ്വും ഏക അഭയസ്ഥാനവുമാക്കി, ബ്രഹ്മാവിന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ മാലിന്യങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ വീണ്ടും ജനനം. (5.17)

പ്രബുദ്ധനായ വ്യക്തിയുടെ അധിക അടയാളങ്ങൾ

ഒരു പ്രബുദ്ധനായ വ്യക്തി (എല്ലാവരിലും കർത്താവിനെ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്) ഒരു വിദ്യാസമ്പന്നനും വിനീതനുമായ ഒരു പുരോഹിതനെ, പുറത്താക്കപ്പെട്ടവനെ, പശുവിനെയോ ആനയെയോ നായയെയോ തുല്യ

കണ്ണോടെ നോക്കുന്നു. (6.29 ഉം കാണുക) (5.18) സമത്വത്തിൽ മനസ്സ് വച്ചിരിക്കുന്നവനാണ് ഈ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാം നേടിയത്. അത്തരമൊരു വ്യക്തി നിത്യജീവിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു, കാരണം നിത്യജീവൻ കുറ്റമറ്റതും നിഷ്പക്ഷവുമാണ്. (18.55 ഉം കാണുക) (5.19) സുഖകരമായത് നേടുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കാത്ത, അസുഖകരമായത് നേടുന്നതിൽ ദു rie ഖിക്കാത്ത, സ്ഥിരതയുള്ള മനസ്സുള്ള, അവിഭാജ്യനായ, നിത്യജീവിയെക്കുറിച്ച് അറിയുന്ന ഒരാൾ, അത്തരമൊരു വ്യക്തി നിത്യമായി നിലനിൽക്കുന്നു നിത്യജീവൻ. (5.20) നിത്യജീവിയുമായി ഐക്യപ്പെടുന്ന അത്തരമൊരു വ്യക്തി ധ്യാനത്തിലൂടെ സ്വയം സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നതിലൂടെ ബാഹ്യ ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നില്ല, അതീന്ദ്രിയ ആനന്ദം ആസ്വദിക്കുന്നു. (5.21) ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങൾ സത്യത്തിൽ ദുരിതത്തിന്റെ ഉറവിടമാണ്, അവയ്ക്ക് ഒരു തുടക്കവും അവസാനവുമുണ്ട്. അതിനാൽ ജ്ഞാനികളേ, അർജ്ജുനരേ, ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളിൽ ആനന്ദിക്കരുത്. (18.38 ഉം കാണുക) (5.22) മരണത്തിനുമുമ്പ് കാമത്തിന്റെയും കോപത്തിന്റെയും പ്രേരണയെ നേരിടാൻ കഴിവുള്ളവൻ ഒരു യോഗിയും സന്തുഷ്ടനുമാണ്. (5.23) നിത്യജീവിയുമായി സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നവൻ, ഉള്ളിൽ നിത്യജീവിയെ (ബ്രഹ്മത്തെ) സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവനും ആത്മജ്ഞാനത്താൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവനും; അത്തരമൊരു യോഗി ബ്രഹ്മനിർവാണത്തെ പ്രാപിക്കുകയും പരമാത്മാവിലേക്ക് പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. (5.24) പാപങ്ങൾ (അല്ലെങ്കിൽ അപൂർണതകൾ) നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരും, ആത്മജ്ഞാനത്താൽ സംശയങ്ങൾ തീർക്കുന്നവരും, അവരുടെ മനസ്സ് അച്ചടക്കമുള്ളവരും, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ക്ഷേമത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരുമായവർ പരമമായ വ്യക്തിത്വം കൈവരിക്കുന്നു. (5.25) മോഹത്തിൽ നിന്നും കോപത്തിൽ നിന്നും മുക്തരും മനസ്സിനെയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും കീഴടക്കി സ്വയം അറിയുന്നവരും എളുപ്പത്തിൽ ബ്രഹ്മനിർവാണത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. (5.26)

മൂന്നാമത്തെ പാത - ഭക്തി ധ്യാനത്തിന്റെയും ധ്യാനത്തിന്റെയും പാത

ഒരു മുനി, സത്യത്തിൽ, എല്ലാ ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതികളും ഉപേക്ഷിച്ച്, കണ്ണ് ബ്ര rows സുകൾക്കിടയിൽ മനസ്സ് ഉറപ്പിക്കുക, മൂക്കിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ശ്വാസത്തെ തുല്യമാക്കുക, ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും മനസ്സിനെയും ബുദ്ധിയെയും നിയന്ത്രണത്തിലാക്കുക, രക്ഷ (മുക്തി) പ്രധാന ലക്ഷ്യമായി , കാമം, കോപം, ഭയം എന്നിവയിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുന്നു. (5.27-28) ത്യാഗങ്ങളുടെയും ചെലവുചുരുക്കലിന്റെയും ആസ്വാദകനായും, എല്ലാ പ്രപഞ്ചത്തിൻറെയും മഹാനായ കർത്താവായും, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും സുഹൃത്തായും എന്നെ (അല്ലെങ്കിൽ ശ്രീകൃഷ്ണനെ) അറിയുന്നതിലൂടെ എന്റെ ഭക്തൻ സമാധാനം കൈവരിക്കുന്നു. (5.29)

6. ധ്യാനത്തിന്റെ പാത

ഒരു കർമ്മയോഗിയും ഒരു ത്യാഗിയാണ്

പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: അതിന്റെ ഫലം തേടാതെ (വ്യക്തിപരമായ ആസ്വാദനത്തിനായി) നിശ്ചിത കടമ നിർവഹിക്കുന്നവൻ ഒരു പുനർവിജ്ഞാപകനും (സാംന്യാസി) ഒരു കർമ്മയോഗിയുമാണ്. ഒരാൾ തീ കത്തിക്കാതെ കേവലം സംന്യാസിയാകുന്നില്ല, ജോലിയിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ യോഗിയാകുന്നില്ല. (6.01) ഓ

അർജ്ജുനൻ, അവർ ത്യാഗം (സാംന്യസ) എന്ന് വിളിക്കുന്നത് കർമ്മയോഗ എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരു പ്രവർത്തനത്തിന് പിന്നിലെ സ്വാർത്ഥലക്ഷ്യം ഉപേക്ഷിക്കാത്ത ആരും കർമ്മയോഗിയാകുന്നില്ല. (5.01, 5.05, 6.01, 18.02 എന്നിവയും കാണുക) (6.02)

യോഗയുടെയും യോഗിയുടെയും നിർവചനം

യോഗ (ധ്യാനം, അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിന്റെ ശാന്തത) നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജ്ഞാനികൾക്ക്, കർമ്മയോഗമാണ് ഉപാധികൾ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. യോഗ നേടിയവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശാന്തത ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ള മാർഗമായി മാറുന്നു. ഒരു വ്യക്തിക്ക് ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളോ ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളോടുള്ള അടുപ്പമോ ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോഴും വ്യക്തിപരമായ എല്ലാ സ്വാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോഴും ഒരു വ്യക്തി യോഗ പൂർണത കൈവരിക്കുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (6.03-04)

മനസ്സ് ഒരു സുഹൃത്തും ശത്രുവുമാണ്

ഒരാൾ സ്വന്തം മനസ്സിനാൽ സ്വയം ഉയർത്തണം - അധ gra പതിക്കരുത്. മനസ്സ് മാത്രം ഒരാളുടെ സുഹൃത്തും ശത്രുവുമാണ്. മനസ്സ് അതിന്റെ മേൽ നിയന്ത്രണമുള്ളവരുടെ ചങ്ങാതിയാണ്, അത് നിയന്ത്രിക്കാത്തവർക്ക് മനസ്സ് ഒരു ശത്രുവിനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. (6.05-06) താഴ്ന്ന സ്വയത്തെ - മനസ്സിനെയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നവൻ ചൂടിലും തണുപ്പിലും ശാന്തതയിലും ആനന്ദത്തിലും വേദനയിലും ബഹുമാനത്തിലും അപമാനത്തിലും ശാന്തനാണ്, പരമമായ സ്വയവുമായി എപ്പോഴും സ്ഥിരത പുലർത്തുന്നു. (6.07) ഒരു വ്യക്തിയെ യോഗി എന്ന് വിളിക്കുന്നു, അയാൾക്ക് ആത്മജ്ഞാനവും ആത്മസാക്ഷാത്കാരവും ഉണ്ട്, ശാന്തനും മനസ്സിനും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും മേൽ നിയന്ത്രണമുള്ളവനും ഒരു കട്ടയും കല്ലും സ്വർണ്ണവും ഒരുപോലെയാണ്. (6.08) കൂട്ടാളികൾ, സുഹൃത്തുക്കൾ, ശത്രുക്കൾ, ന്യൂട്രലുകൾ, മദ്ധ്യസ്ഥർ, വെറുക്കുന്നവർ, ബന്ധുക്കൾ, വിശുദ്ധന്മാർ, പാപികൾ എന്നിവരോട് പക്ഷപാതമില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയെ ശ്രേഷ്ഠനായി കണക്കാക്കുന്നു. (6.09)

ധ്യാനത്തിന്റെ സാങ്കേതികതകൾ

ഏകാന്തതയിലും ഒറ്റയിലും ഇരിക്കുന്ന ഒരു യോഗി, മനസ്സിനെയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി, മോഹങ്ങളിൽ നിന്നും ഉടമസ്ഥാവകാശത്തിൽ നിന്നും മുക്തനായതിനുശേഷം പരമമായ വ്യക്തിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ നിരന്തരം ശ്രമിക്കണം. (6.10) ഒരാൾ തന്റെ സ്വന്തം ഇരിപ്പിടത്തിൽ വളരെ ഉയർന്നതോ താഴ്ന്നതോ അല്ലാത്തതും, വിശുദ്ധ കുഷ പുല്ലും, ഡീർസ്കിനും, ഒരു തുണിയും കൊണ്ട് മൂടി, ഒന്നിനു മുകളിൽ ഒന്നായി വൃത്തിയുള്ള സ്ഥലത്ത് ഇരിക്കണം. സുഖപ്രദമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് ഇരുന്ന് മനസ്സിനെ ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുക, ചിന്തകളെയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുക, സ്വയം ശുദ്ധീകരണത്തിനായി ധ്യാനം പരിശീലിക്കണം. (6.11-12) അര, നട്ടെല്ല്, നെഞ്ച്, കഴുത്ത്, തല എന്നിവ നിവർന്ന്, ചലനരഹിതവും സുസ്ഥിരവുമായി പിടിച്ച് ഇരിക്കണം; ചുറ്റും നോക്കാതെ കണ്ണും മനസ്സും മൂക്കിനു മുന്നിൽ സ്ഥിരമായി ഉറപ്പിക്കുക; നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ശാന്തവും

നിർഭയവുമാക്കുക; ബ്രഹ്മചര്യം പരിശീലിക്കുക; മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കുക; എന്നെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുക; ഒപ്പം തന്നെ സുപ്രീം ലക്ഷ്യം എനിക്കു. (4.29, 5.27, 8.10, 8.12 എന്നിവയും കാണുക) (6.13-14) ഇപ്രകാരം, മനസ്സിനെ എന്നിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്താൻ എല്ലായ്പ്പോഴും പരിശീലിക്കുന്നതിലൂടെ, മനസ്സിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയ യോഗി ബ്രഹ്മനിർവാണത്തിന്റെ സമാധാനം നേടി എന്നിലേക്ക് വരുന്നു. (6.15)

അർജ്ജുനരേ, അമിതമായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവരോ ഭക്ഷണം കഴിക്കാത്തവരോടോ ഈ യോഗ സാധ്യമല്ല; ആരാണ് കൂടുതൽ ഉറങ്ങുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ ആരാണ് ഉണർന്നിരിക്കുന്നത്. (6.16) എന്നാൽ ഭക്ഷണം, വിനോദം, ജോലി, ഉറക്കം, ഉണരുക എന്നിവയിൽ മിതത്വം പാലിക്കുന്നയാൾക്ക് ധ്യാനത്തിന്റെ യോഗ എല്ലാ സങ്കടങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നു. (6.17) ഒരു വ്യക്തി യോഗ നേടിയെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു, നിത്യജീവിയുമായുള്ള ഐക്യം, തികഞ്ഞ അച്ചടക്കമുള്ള മനസ്സ് എല്ലാ മോഹങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തമാവുകയും സമാധിയിൽ (ട്രാൻസ്) ബ്രഹ്മാവുമായി പൂർണ്ണമായും ഐക്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ. (6.18) കാറ്റിൽ നിന്ന് (മോഹങ്ങളുടെ) അഭയം പ്രാപിച്ച സ്ഥലത്ത് (നിത്യജീവൻ) വിളക്ക് തെളിയുന്നില്ല; ഈ ഉപമ ഒരു യോഗിയുടെ മനസ്സിനെ കീഴടക്കി നിത്യജീവിയെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്നു. (6.19)

ധ്യാന പരിശീലനത്തിലൂടെ അച്ചടക്കമുള്ള മനസ്സ് സുസ്ഥിരമാകുമ്പോൾ, ശുദ്ധമായ ബുദ്ധിയോടെ അവനെ കാണുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ നിത്യജീവിയുമായി സംതൃപ്തനായിത്തീരുന്നു. (6.20) ഒരാൾക്ക് അനന്തമായ ആനന്ദം അനുഭവപ്പെടുന്നു, അത് ബുദ്ധിയിലൂടെ മാത്രം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് പരിധിക്കപ്പുറവുമാണ്. നിത്യജീവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞതിനുശേഷം, ഒരാൾ ഒരിക്കലും സമ്പൂർണ്ണ യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. (6.21) സ്വയം തിരിച്ചറിവ് (SR) ന് ശേഷം, SR നെക്കാൾ മികച്ച മറ്റൊരു നേട്ടത്തെ ഒരാൾ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. SR ൽ സ്ഥാപിതമായ, ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത് പോലും ചലിക്കുന്നില്ല. (6.22) ദു orrow ഖവുമായുള്ള ഐക്യത്തെ വേർപെടുത്തുന്നതിനെ യോഗ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഈ യോഗ ഉറച്ച ദൃ mination നിശ്ചയത്തോടെയും മാനസിക സംവരണമില്ലാതെയും പരിശീലിക്കണം. (6.23) ഒരാൾ സ്വാർത്ഥമായ എല്ലാ മോഹങ്ങളെയും പൂർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിച്ച്, ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായി നിയന്ത്രിച്ച്, മനസ്സിനെ ശാശ്വതമായി ഉൾക്കൊള്ളുകയും, നന്നായി പരിശീലനം നേടിയതും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു ബുദ്ധിയിലൂടെ മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ. (6.24-25) ഈ അസ്വസ്ഥതയും അസ്ഥിരവുമായ മനസ്സ് ധ്യാനസമയത്ത് അലഞ്ഞുതിരിയുന്നിടത്ത്, ഒരാൾ അത് സ്വയം നിരീക്ഷിച്ച് (അല്ലെങ്കിൽ മേൽനോട്ടത്തിൽ) സാക്ഷ്യം വഹിക്കണം. (6.26)

ആരാണ് യോഗി?

പരമമായ ആനന്ദം സ്വയം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഒരു യോഗിയെയാണ്, അവന്റെ മനസ്സ് ശാന്തവും, മോഹങ്ങൾ നിയന്ത്രണവിധേയവുമാണ്, പാപത്തിൽ നിന്ന് (അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റുകൾ) മുക്തനാണ്. (6.27) അത്തരമൊരു പാപരഹിതനായ

യോഗി തന്റെ മനസ്സിനെയും ബുദ്ധിയെയും നിത്യജീവിയുമായി നിരന്തരം ഇടപഴകുന്ന, ബ്രഹ്മാവുമായുള്ള അനന്തമായ ആനന്ദം എളുപ്പത്തിൽ ആസ്വദിക്കുന്നു. (6.28) സർവ്വവ്യാപിയായ നിത്യജീവൻ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും വസിക്കുന്നതായും എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും നിത്യജീവികളിൽ വസിക്കുന്നതായും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാലാണ്; നിത്യജീവിയുമായി ഐക്യപ്പെടുന്ന ഒരു യോഗി, എല്ലാ ജീവികളെയും തുല്യ കണ്ണോടെ കാണുന്നു. (4.35, 5.18 കൂടി കാണുക) (6.29) എല്ലാത്തിലും എന്നെ ഗ്രഹിക്കുകയും എന്നിലുള്ളതെല്ലാം കാണുകയും ചെയ്യുന്നവർ എന്നിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തുകയില്ല, ഞാൻ അവരിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തുകയുമില്ല . (6.30) എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും എന്നെ വസിക്കുന്നുവെന്ന് എന്നെ ആരാധിക്കുന്ന ദ്വന്ദ്വവാദികൾ അവരുടെ ജീവിതരീതി പരിഗണിക്കാതെ എന്നിൽ വസിക്കുന്നു. (6.31) ഓരോരുത്തരെയും തന്നെപ്പോലെയാണെന്നും മറ്റുള്ളവരുടെ വേദനയും ആനന്ദവും സ്വന്തമായി കരുതുന്ന ഏറ്റവും മികച്ച യോഗിയായാണ് അർജുനൻ. (6.32)

മനസ്സിനെ കീഴടക്കാൻ രണ്ട് രീതികൾ

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: കൃഷ്ണാ, ധ്യാനത്തിന്റെ യോഗ മനസ്സിന്റെ ശാന്തതയാണ് എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു, പക്ഷേ മനസ്സിന്റെ അസ്വസ്ഥത കാരണം, മനസ്സിന്റെ സ്ഥിരമായ അവസ്ഥ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കാരണം, മനസ്സ് വളരെ അസ്ഥിരവും പ്രക്ഷുബ്ധവും ശക്തവും കഠിനവുമാണ്. മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് കാറ്റിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് പോലെ ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. (6.33-34) പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: നിസ്സംശയമായും, അർജ്ജുനനേ, മനസ്സ് അസ്വസ്ഥവും നിയന്ത്രിക്കാൻ പ്രയാസവുമാണ്, പക്ഷേ നിരന്തരമായ ig ർജ്ജസ്വലമായ ആത്മീയ പരിശീലനത്തിലൂടെ സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടെ അത് കീഴടങ്ങുന്നു. (6.35) എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മനസ്സ് കീഴടങ്ങാത്തവന് യോഗ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ശരിയായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പരിശ്രമിക്കുന്നതിലൂടെ മനസ്സിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയ വ്യക്തിക്ക് യോഗ കൈവരിക്കാനാകും. (6.36)

വിജയിക്കാത്ത യോഗിയുടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: ധ്യാനത്തിന്റെ പാതയിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കുകയും മനസ്സിൻറെ പേരിൽ യോഗ പൂർണത നേടുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന വിശ്വസ്തൻ - കൃഷ്ണനേ, അത്തരമൊരു വ്യക്തിയുടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം എന്താണ്? (6.37) കൃഷ്ണനേ, ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഒരു മേഘം പോലെ അവൻ നശിക്കുന്നില്ലേ? (യോഗയും ഭോഗയും, സ്വർഗ്ഗീയവും ല ly കികവുമായ ആനന്ദങ്ങൾ) നഷ്ടപ്പെട്ടു, പിന്തുണയും ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ പാതയിൽ പരിഭ്രാന്തരായി. (6.38) ഓ കൃഷ്ണാ, എന്റെ ഈ സംശയം നിങ്ങൾക്ക് തീർത്തും നീക്കാൻ മാത്രമേ കഴിയൂ, കാരണം ഈ സംശയം നീക്കാൻ നിങ്ങളല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല. (15.15 ഉം കാണുക) (6.39) പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: അർജ്ജുനരേ, ഒരു യോഗിക്ക് ഇവിടെയോ പരലോകത്തോ നാശമില്ല. എന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തേ, ഒരു അമാനുഷികവാദിയെ ഒരിക്കലും സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നില്ല. (6.40)

വിജയിക്കാത്ത യോഗി സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച് വർഷങ്ങളോളം അവിടെ താമസിച്ച ശേഷം ഭക്തരുടെയും സമ്പന്നരുടെയും വീട്ടിൽ പുനർജനിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ അത്തരമൊരു യോഗി പ്രബുദ്ധരായ യോഗികളുടെ കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുന്നു. ഇതുപോലുള്ള ഒരു ജനനം ഈ ലോകത്ത് ലഭിക്കുന്നത് വളരെ പ്രയാസമാണ്. (6.41-42) അവിടെ അവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവൾ മുൻ ജീവിതത്തിൽ നേടിയ അറിവ് വീണ്ടെടുക്കുകയും പൂർണത കൈവരിക്കാൻ വീണ്ടും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അർജുനൻ. (6.43) പരാജയപ്പെട്ട യോഗി ഷർട്ടിന്റെ മതിപ്പുകളുടെയും (സമ്സ്ക് ബലത്തില് സത്തയാണ് നേരെ കൊണ്ടുപോയി Ā മുൻ ജീവിതത്തിന്റെ നാഡി രീതികളും ര). യോഗ അന്വേഷിക്കുന്നവർ പോലും - ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യം - വേദ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരെ മറികടക്കുന്നു. (6.44) ജാഗ്രതയോടെ പരിശ്രമിക്കുന്ന യോഗി എല്ലാ അവതാരങ്ങളിലൂടെയും ക്രമേണ പൂർത്തീകരിച്ചതിനുശേഷം എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും (അല്ലെങ്കിൽ അപൂർണതകളിൽ) നിന്ന് പൂർണമായും മുക്തനാകുകയും പരമമായ വാസസ്ഥലത്ത് എത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. (6.45)

ആരാണ് മികച്ച യോഗി?

സന്യാസികളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണ് യോഗി. (വേദ) പണ്ഡിതന്മാരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണ് യോഗി. ആചാരാനുഷ്ഠാനവാദികളേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണ് യോഗി. അതിനാൽ, അർജ്ജുനൻ, ഒരു യോഗിയാകൂ. (6.46) യോഗി-ഭക്തൻ - എന്നെ പരമമായ വിശ്വാസത്തോടെ സ്നേഹപൂർവ്വം ധ്യാനിക്കുകയും, എന്നിൽ എന്നിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന - എല്ലാ യോഗികളിലും ഏറ്റവും മികച്ചവനായി ഞാൻ കരുതുന്നു. (12.02, 18.66 എന്നിവയും കാണുക) (6.47)

7. ആത്മജ്ഞാനവും പ്രബുദ്ധതയും

പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: അർജുനനേ, സംശയമില്ലാതെ എന്നെ എങ്ങനെ പൂർണ്ണമായി അറിയും, നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് എന്നിൽ ലയിച്ചു, എന്നിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുക, യോഗ പരിശീലനങ്ങൾ നടത്തുക. (7.01) ഈ ലോകത്ത് കൂടുതൽ ഒന്നും അറിയാനില്ലെന്ന് മനസിലാക്കിയതിനുശേഷം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആത്മജ്ഞാനം പ്രബുദ്ധതയോടെ നൽകും. (7.02) ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളിൽ ഒരാൾ സ്വയം തിരിച്ചറിവിന്റെ പൂർണതയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്കുന്നു. വിജയികളായ ആ സമരം ചെയ്യുന്നവരിൽ ഒരാൾ എന്നെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. (7.03)

ദ്രവ്യം, ബോധം, ആത്മാവ് എന്നിവയുടെ നിർവചനങ്ങൾ

മനസ്സ്, ബുദ്ധി, അഹം, ഈതർ, വായു, തീ, ജലം, ഭൂമി എന്നിവയാണ് എന്റെ ഭ material തിക energy ർജ്ജത്തിന്റെ (പ്രാകൃതി) എട്ട് മടങ്ങ് പരിവർത്തനം (അല്ലെങ്കിൽ വിഭജനം). (13.05 ഉം കാണുക) (7.04) ഭ material തിക energy ർജ്ജം എന്റെ താഴ്ന്ന സ്വഭാവമാണ്. അർജുനനേ, ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ നിലനിൽക്കുന്ന സ്പിരിറ്റ് (പുരുഷൻ) ആണ് എന്റെ മറ്റൊരു ഉയർന്ന സ്വഭാവം. (7.05) എല്ലാ ജീവികളും ഈ ഇരട്ട energy ർജ്ജത്തിൽ നിന്ന് പരിണമിച്ചുവെന്ന് അറിയുക; ഞാൻ - പരമമായ വ്യക്തി (പരബ്രഹ്മ, കൃഷ്ണ) - ഉത്ഭവത്തിന്റെ ഉറവിടവും പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ ഇല്ലാതാകുന്നതും ആണ്. (13.26 ഉം കാണുക) (7.06)

എല്ലാറ്റിന്റെയും അടിസ്ഥാനം പരമമായ ആത്മാവാണ്

അർജുനനേ, എന്നെക്കാൾ ഉയർന്നതൊന്നുമില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാം എന്നിൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, പരമാത്മാവ്, ആഭരണങ്ങൾ ത്രെഡിൽ (ഒരു മാലയുടെ) കെട്ടിയതുപോലെ. (7.07) ഓ അർജ്ജുനൻ, ഞാനാണ് വെള്ളത്തിലെ സാപിഡിറ്റി, ഞാൻ സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലുമുള്ള പ്രകാശമാണ്, എല്ലാ വേദങ്ങളിലും 'ഓം' എന്ന വിശുദ്ധ അക്ഷരം, ഈഥറിലെ ശബ്ദം, മനുഷ്യരിൽ ശക്തിയുണ്ട്. ഞാൻ ഭൂമിയിലെ മധുരമുള്ള സുഗന്ധമാണ്. ഞാൻ തീയിലെ ചൂടും എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ജീവനും സന്യാസത്തിലെ ചെലവുചുരുക്കലും ആകുന്നു. (7.08-09) അർജ്ജുനനേ, എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും നിത്യ സന്തതിയായി എന്നെ അറിയുക. ഞാൻ ബുദ്ധിജീവിയുടെ ബുദ്ധിയും മിടുക്കന്റെ മിഴിവുമാണ്. (9.18, 10.39 എന്നിവയും കാണുക). കാമവും സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പവും ഇല്ലാത്ത ശക്തന്റെ ശക്തിയാണ് ഞാൻ. അർജ്ജുനനേ, നീതി (ധർമ്മം) (വിവാഹത്തിനുശേഷം പ്രത്യുൽപാദനത്തിന്റെ പവിത്രവും ഏകവുമായ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി) അനുസരിക്കുന്ന മനുഷ്യരിൽ ഞാൻ കാമമാണ് (കപട). (7.10-11) ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് രീതികൾ (ഗുണങ്ങൾ) - നന്മ, അഭിനിവേശം, അജ്ഞത എന്നിവയും എന്നിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നുവെന്ന് അറിയുക. ഞാൻ ഗുണങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുകയോ ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല, പക്ഷേ ഗുണങ്ങൾ എന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. (9.04, 9.05 എന്നിവയും കാണുക) (7.12) പ്രകൃതിയിലെ ഈ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളുടെ വിവിധ വശങ്ങളാൽ മനുഷ്യർ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു ; അതിനാൽ, എന്നെന്നേക്കുമായി അവർ അറിയുന്നില്ല, അവർ എന്നെന്നേക്കുമായി ഈ ഗുണങ്ങൾക്ക് മുകളിലാണ്. (7.13)

ആരാണ് ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നത്?

ഭൗതിക പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഖനിയുടെ ഈ ദിവ്യശക്തി (M ā y ā) മറികടക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. മാത്രം എന്നോടു കീഴ്പെടുന്നവരിൽ എളുപ്പത്തിൽ ഈ എം കടന്നു Ā ക Ā . (7.14) (പുറമേ 14,26, 15.19, ഒപ്പം 18.66 കാണുക) വിവരമില്ലാത്ത, അക്രമം, പൈശാചികശക്തികൾ സ്വഭാവം അറ്റാച്ച് ആർ ആൻഡ് വിവേചനം ഏതൊരു ദൈവിക ഇല്ലുസിവെ പവർ (മായ) നീക്കുകയും ചെയ്തു താഴ്ന്ന വ്യക്തികൾ ആരാധിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ അന്വേഷിക്കുന്നില്ല ഞാൻ. (7.15)

അർജ്ജുനനേ, നാലുതരം സദ്ഗുണങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കുകയോ അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. അവ: ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവർ, ആത്മജ്ഞാനം തേടുന്നവർ, സമ്പത്ത് അന്വേഷിക്കുന്നവർ, പരമോന്നത അനുഭവിച്ച പ്രബുദ്ധൻ. (7.16) അവരിൽ പ്രബുദ്ധനായ ഒരു ഭക്തൻ, എന്നോടൊപ്പം എപ്പോഴും ഐക്യമുള്ളവനും ഭക്തി ഏകമനസ്സുള്ളവനുമാണ് ഏറ്റവും നല്ലത്, കാരണം ഞാൻ പ്രബുദ്ധർക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്, പ്രബുദ്ധൻ എനിക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്. (7.17) ഈ അന്വേഷിക്കുന്നവരെല്ലാം തീർച്ചയായും ശ്രേഷ്ഠരാണ്, എന്നാൽ പ്രബുദ്ധരായ ഭക്തനെ ഞാൻ സ്വയം കണക്കാക്കുന്നു. സ്ഥിരതയുള്ളവൻ എന്നോടൊപ്പം ഒന്നായിത്തീരുകയും എന്റെ പരമോന്നത വസതിയിൽ വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (9.29 ഉം

കാണുക) (7.18) പല ജനനങ്ങൾക്കും ശേഷം പ്രബുദ്ധനായ ഒരാൾ എന്നെ സമീപിക്കുന്നു, എല്ലാം എന്റെ (അല്ലെങ്കിൽ പരമോന്നതന്റെ) പ്രകടനമാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അത്തരമൊരു മഹാത്മാവ് വളരെ അപൂർവമാണ്. (7.19) വിവിധ മോഹങ്ങളാൽ വിവേചനാധികാരം കവർന്ന വ്യക്തികൾ, അവരുടെ കർമ്മപ്രതിഭാസത്താൽ (സംസ്കാരം) പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട്, ആകാശ കൺട്രോളറുകളെ ആശ്രയിക്കുകയും വിവിധ മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (7.20)

ആരാധനയുടെ ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ദൈവത്തെ കാണാൻ കഴിയും

ഏതൊരു ദൈവത്തെയും (ഏത് പേരും രൂപവും രീതിയും ഉപയോഗിച്ച്) വിശ്വാസത്തോടെ ആരാധിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, ഞാൻ അവരുടെ വിശ്വാസം ആ ദേവതയിൽ സ്ഥിരമാക്കുന്നു. സ്ഥിരമായ വിശ്വാസമുള്ള അവർ ആ ദേവതയെ ആരാധിക്കുകയും ആ ദൈവത്തിലൂടെ അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ ആഗ്രഹങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഞാൻ നൽകിയതാണ്. (7.21-22) ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള ഈ മനുഷ്യരുടെ അത്തരം ഭ gain തിക നേട്ടങ്ങൾ താൽക്കാലികമാണ്. ഖഗോള കൺട്രോളറുകളുടെ ആരാധകർ ആകാശ കൺട്രോളറുകളിലേക്ക് പോകുന്നു, പക്ഷേ എന്റെ ഭക്തർ തീർച്ചയായും എന്റെയടുക്കൽ വരുന്നു. (7.23)

വിവരമില്ലാത്തവർ - എന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത, താരതമ്യപ്പെടുത്താനാവാത്ത, മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത, അതിരുകടന്ന രൂപം (അല്ലെങ്കിൽ അസ്തിത്വം) മനസിലാക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല - ഞാൻ, പരമാധികാരിയായ, രൂപരഹിതനാണെന്നും രൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നും അനുമാനിക്കുന്നു. (7.24) എൻറെ ദിവ്യശക്തി (എം മറെച്ചു Ā ക Ā), ഞാൻ അറിയുന്നു ആർ മനസ്സിലാക്കാനും എന്റെ അജാത വിവരംകെട്ടവരേ, നിത്യജീവൻ, ഒപ്പം ആദ്ധ്യാത്മിക ഫോം വ്യക്തിത്വവും സന്ദേശമായി ചെയ്യരുത് (കൂടാതെ പാഴായും എന്നെ പരിഗണിക്കുക). (7.25)

അർജുനനേ, ഭൂതകാലത്തെയും വർത്തമാനത്തെയും ഭാവിയിലെയും ജീവികളെ എനിക്കറിയാം, പക്ഷേ ആരും എന്നെ ശരിക്കും അറിയുന്നില്ല. (7.26) അർജുനനേ , ഇഷ്ടങ്ങളും അനിഷ്ടങ്ങളും കൊണ്ട് ജനിച്ച വിപരീത ജോഡികളുടെ വഞ്ചന കാരണം ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും തീർത്തും അജ്ഞരാണ്. എന്നാൽ, കർമ്മമോ പാപമോ അവസാനിച്ച നിസ്വാർത്ഥ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വ്യക്തികൾ, എതിർ ജോഡികളുടെ വഞ്ചനയിൽ നിന്ന് മോചിതരാകുകയും ഉറച്ച ദൃ .നിശ്ചയത്തോടെ എന്നെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (7.27-28) എന്നിൽ അഭയം പ്രാപിച്ച് ജനനം, വാർദ്ധക്യം, മരണം എന്നീ ചക്രങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നവർ ബ്രഹ്മാവ് (നിത്യജീവൻ), ബ്രഹ്മാവിന്റെ സ്വഭാവം, ബ്രഹ്മാവിന്റെ ശക്തിയായ കർമ്മം എന്നിവ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. (7.29) മരണസമയത്ത് പോലും എന്നെ മാത്രം മർത്യജീവികളായി, താൽക്കാലിക ദിവ്യജീവികളായി, സൂപ്പർസൗളായി അറിയുന്ന അചഞ്ചലരായ ആളുകൾ എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു. (8.04 കൂടി കാണുക) (7.30)

8. നിത്യജീവൻ

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: കൃഷ്ണാ, ആരാണ് നിത്യജീവൻ? നിത്യജീവിയുടെ സ്വഭാവം എന്താണ്? എന്താണ് കർമ്മം? ആരാണ് മർത്യർ? ആരാണ് ദിവ്യജീവികൾ? ആരാണ് സൂപ്പർസോൾ, അവൻ ശരീരത്തിൽ എങ്ങനെ വസിക്കുന്നു? കൃഷ്ണരേ, മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവർ നിങ്ങളെ മരണസമയത്ത് എങ്ങനെ ഓർക്കും? (8.01-02)

പരമമായ ആത്മാവ്, ആത്മാവ്, വ്യക്തിഗത ആത്മാവ്, കർമ്മം എന്നിവയുടെ നിർവചനം

സുപ്രീം കർത്താവേ പറഞ്ഞു: ഇടവരുന്നു എടിഎം Ā (ആത്മാവിനെ) ബ്രഹ്മ (സത്തയാണ്) വിളിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മ സ്വഭാവം (ധൈഷണികശേഷി ആഗ്രഹം അന്തർലീനമായ ശക്തി ഉൾപ്പെടെ) അധ്യ് വിളിക്കുന്നു Ā ടി.എം.എ. ജീവനുള്ള സത്തയുടെ പ്രകടനത്തിന് കാരണമാകുന്ന ബ്രഹ്മാവിന്റെ സൃഷ്ടിപരമായ ശക്തിയെ കർമ്മം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (8.03) മർത്യജീവികളെ അദിഭൂട്ട എന്ന് വിളിക്കുന്നു. നാരായണൻ, മഹാവിഷ്ണു, ഈശ്വരൻ തുടങ്ങിയ ദിവ്യ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വികാസങ്ങളെ ദിവ്യജീവികൾ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഓ അർജുനൻ എന്ന പരമോന്നത കൺട്രോളറായി ഞാൻ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ വസിക്കുന്ന സൂപ്പർസോൾ ആണ്. (8.04)

പുനർജന്മത്തിന്റെയും കർമ്മത്തിന്റെയും സിദ്ധാന്തം

മരണസമയത്ത് ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുമ്പോഴും എന്നെ മാത്രം ഓർമിക്കുന്നവൻ എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു; അതിൽ സംശയമില്ല. (8.05) ജീവിതാവസാനത്തിൽ ഒരാൾ ശരീരം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഏതൊരു വസ്തുവിനെയും ഓർമിക്കുന്നു, അർജ്ജുനനേ, ആ വസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിരന്തരമായ ചിന്ത കാരണം ഒരാൾ ആ വസ്തുവിനെ പ്രാപിക്കുന്നു (ഒരാൾ ജീവിതാവസാനത്തിൽ ആ വസ്തുവിനെ ഓർമ്മിക്കുകയും അത് നേടുകയും ചെയ്യുന്നു). (8.06)

ദൈവത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ലളിതമായ രീതി

അതിനാൽ, എന്നെ എപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ കടമ നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ മനസ്സും ബുദ്ധിയും എന്നിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും എന്നെ പ്രാപിക്കും. (8.07) ധ്യാന പരിശീലനത്തിലൂടെ അച്ചടക്കമുള്ള അചഞ്ചലമായ മനസ്സോടെ എന്നെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിലൂടെ, അർജ്ജുനനേ, ഒരാൾ പരമമായ വ്യക്തിയെ പ്രാപിക്കുന്നു. (8.08) പരമാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്ന ഒരാൾ - സർവജ്ഞൻ, ഏറ്റവും പഴയത്, കൺട്രോളർ, ചെറുതിനേക്കാൾ ചെറുത് (വലുതിനേക്കാൾ വലുത്), എല്ലാം നിലനിർത്തുന്നയാൾ, അചിന്തനീയമായത്, സൂര്യനെപ്പോലെ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നവൻ, ഭൗതിക യാഥാർത്ഥ്യത്തിനപ്പുറം - അതീവ മനസ്സോടെയും ഭക്തിയോടെയും മരണസമയത്ത് ; ബയോ ഇംപൾസുകളുടെ (ജീവശക്തികൾ, പ്രാണ) ഒഴുക്ക് രണ്ട് കണ്ണ് ബ്ര rows സുകളുടെ (അല്ലെങ്കിൽ ആറാമത്തെ ചക്രത്തിന്റെ) മധ്യത്തിൽ യോഗയുടെ ശക്തിയാൽ ഉയർന്ന് അവിടെ പിടിച്ച്, പരമമായ ദൈവിക വ്യക്തിയായ കൃഷ്ണനെ പ്രാപിക്കുന്നു. (4.29, 5.27, 6.13 ഉം കാണുക) (8.09-10) വേദത്തെ അറിയുന്നവർ മാറ്റമില്ലാത്തവയെന്ന് വിളിക്കുന്ന പരമമായ

വാസസ്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രക്രിയയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഹ്രസ്വമായി വിശദീകരിക്കും; അറ്റാച്ചുമെന്ററിൽ നിന്ന് മോചിതരായ സന്ന്യാസിമാർ അതിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു; ആളുകൾ ബ്രഹ്മചര്യം നയിക്കുന്നു. (8.11)

മരണസമയത്ത് ദൈവത്തെ ധ്യാനിച്ച് രക്ഷ നേടുക

ഒരുത്തൻ ഇല, എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കാൻ ദൈവം പിആർ ന് മനസ്സ് ശ്രദ്ധ ശാരീരിക ശരീരം Ā ചെരെബ്രുമ് ൽ നാ (ജീവൻ സൈന്യം), എന്നെ ധ്യാനിക്കുകയും സത്തയാണ് പവിത്രത മൊനൊസ്യ്ല്ലബ്ലെ ശബ്ദം ശക്തി ഒമ്- ഉച്ചരിക്കുക ധ്യാനസ്ഥലമാണ് പ്രാക്ടീസ് ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന - ഒരാൾ പരമോന്നത വാസസ്ഥാനം പ്രാപിക്കുന്നു. (8.12-13) അർജുനനേ, എന്നെക്കുറിച്ച് എപ്പോഴും ചിന്തിക്കുന്നതും മറ്റെവിടെയെങ്കിലും പോകാത്തതുമായ സ്ഥിരതയുള്ള യോഗിയിലൂടെ എനിക്ക് എളുപ്പത്തിൽ എത്തിച്ചേരാനാകും. (8.14) എന്നെ പ്രാപിച്ചതിനുശേഷം, മഹാത്മാക്കൾ ഈ പരിതാപകരമായ ലോകത്തിൽ പുനർജന്മം നേടുന്നില്ല, കാരണം അവർ പരമമായ സമ്പൂർണ്ണത നേടി. (8.15) സ്രഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മലോകം ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ ലോകങ്ങളിലെയും നിവാസികൾ ആവർത്തിച്ചുള്ള ജനനമരണങ്ങളുടെ ദുരിതങ്ങൾക്ക് വിധേയരാണ്. പക്ഷേ, അർജുനനേ, എന്നെ നേടിയശേഷം ഒരാൾ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ല. (9.25 ഉം കാണുക) (8.16)

സൃഷ്ടിയിലെ എല്ലാം ചാക്രികമാണ്

സ്രഷ്ടാവിന്റെ ദിവസം (ബ്രഹ്മം) ആയിരം യുഗങ്ങൾ (അല്ലെങ്കിൽ 4.32 ബില്യൺ വർഷങ്ങൾ) നീണ്ടുനിൽക്കുന്നുവെന്നും അവന്റെ രാത്രി ആയിരം യുഗങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്നുവെന്നും അറിയുന്നവർ രാവും പകലും അറിയുന്നവരാണ്. (8.17) ക്രിയാത്മകശക്തിയായ ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ദിവസത്തിന്റെ വരവോടെ പ്രാഥമിക വസ്തുക്കളായ പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് (ആദി-പ്രാകൃതി) എല്ലാ പ്രകടനങ്ങളും പുറത്തുവരുന്നു, ബ്രഹ്മത്തിന്റെ രാത്രിയുടെ വരവിൽ അവ വീണ്ടും ലയിക്കുന്നു. (8.18) ജീവികളുടെ ഒരേ പുരുഷാരം സ്രഷ്ടാവ് (ബ്രഹ്മ് ദിവസം വരവ് വീണ്ടും വീണ്ടും നിലവിൽ വരുന്നത് Ā); ഒപ്പം ബ്രഹ്മ് വരവിനു ന്, അനിവാര്യമായും, നശിപ്പിച്ചു ചെയ്യുന്നു Ā ന്റെ രാത്രി. (8.19)

മറ്റൊരു ശാശ്വതമായ അമാനുഷിക അസ്തിത്വമുണ്ട് - മാറാവുന്ന വസ്തുക്കളേക്കാൾ ഉയർന്നത് പ്രകൃതി (പ്രാകൃതി) - സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ജീവികളും നശിക്കുമ്പോൾ അത് നശിക്കുന്നില്ല. ഇതിനെ നിത്യജീവൻ (അല്ലെങ്കിൽ ബ്രഹ്മാവ്) എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഇതും പരമമായ വാസസ്ഥാനമാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. എന്റെ പരമോന്നത വാസസ്ഥാനം നേടുന്നവർ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ല. (8.20-21) അർജ്ജുനനേ, ഈ പരമോന്നത വാസസ്ഥാനം എന്നോടുള്ള ഭക്തിയില്ലാത്തതിലൂടെ കൈവരിക്കാനാകും, അതിൽ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും നിലനിൽക്കുകയും ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (9.04, 11.55 എന്നിവയും കാണുക) (8.22)

പുറപ്പെടലിന്റെ രണ്ട് അടിസ്ഥാന വഴികൾ

അർജ്ജുനനേ, മരണാനന്തരം യോഗികൾ മടങ്ങിയെത്തുകയോ തിരിച്ചുവരാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വ്യത്യസ്ത പാതകളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ

ഇപ്പോൾ വിവരിക്കും. (8.23) മരണാനന്തരം, തീ, വെളിച്ചം, പകൽ, ശോഭയുള്ള ചാന്ദ്ര രണ്ടാഴ്ച, സൂര്യന്റെ വടക്കൻ സോളിറ്റിസിന്റെ ആറുമാസം എന്നിവയിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു, സ്വയം അറിയുന്ന യോഗികൾ പരമമായ വാസസ്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നു (തിരികെ വരരുത് ഭൂമിയിലേക്ക്). (8.24) ക്രമേണ കടന്നു, മരണശേഷം, പുക, രാത്രി, ഇരുണ്ട ചാന്ദ്ര രണ്ടാഴ്ച, സൂര്യൻ തെക്കേ അയാനന്ത ആറു മാസം ഖഗോള കണ്ട്രോളറുകൾ വഴി, ചെയ്തത് നീതിമാന്റെ - ആകാശത്തിന്റെ തൈംസ് വീണ്ടും വീണ്ടും ഭൂമിയിലേക്കു വരുമ്പോൾ. (8.25) വെളിച്ചത്തിന്റെ പാതയും (ആത്മീയ പരിശീലനത്തിന്റെയും ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെയും) ഇരുട്ടിന്റെ പാതയും (ഭ material തികവാദത്തിന്റെയും അജ്ഞതയുടെയും) ലോകത്തിലെ രണ്ട് ശാശ്വത പാതകളാണെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. രക്ഷ (മുക്തി, നിരു് മുൻ ലീഡുകൾ Ā ഒപ്പം), പുനർജന്മത്തിന്റെയും അവ പിന്നീട് ലീഡുകൾ. (8.26)

അതീന്ദ്രിയ അറിവ് രക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു

അർജ്ജുനനേ, ഈ രണ്ട് വഴികൾ അറിയുന്ന ഒരു യോഗി ഒട്ടും അസ്വസ്ഥനല്ല. അതിനാൽ, അർജ്ജുനനേ, എപ്പോഴും എന്നോടൊപ്പം യോഗയിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുക. (8.27) ഇതെല്ലാം അറിയുന്ന യോഗി വേദങ്ങളുടെ പഠനം, ത്യാഗങ്ങൾ, ചെലവുചുരുക്കൽ, ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ നേട്ടങ്ങൾ നേടുന്നതിനപ്പുറം എന്റെ പരമമായ നിത്യ വാസസ്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നു. (8.28)

9. പരമമായ അറിവും വലിയ രഹസ്യവും

പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: അവിശ്വാസികളായ, ഏറ്റവും ആഴമേറിയ, രഹസ്യമായ, അതീന്ദ്രിയമായ അറിവും അതീന്ദ്രിയാനുഭവവും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വെളിപ്പെടുത്തും. ഇത് അറിയുന്നതിലൂടെ, ലൗകിക അസ്തിത്വത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കും. (9.01)

പരമോന്നത സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവാണ് ഏറ്റവും വലിയ രഹസ്യം

ഈ ആത്മജ്ഞാനം എല്ലാ അറിവിന്റെയും രാജാവാണ്, ഏറ്റവും രഹസ്യമാണ്, വളരെ പവിത്രമാണ്, സഹജാവബോധം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും, നീതിക്ക് അനുസൃതമായി (ധർമ്മം), പരിശീലിക്കാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്, കാലാതീതവുമാണ്. (9.02) അർജ്ജുനനേ, ഈ അറിവിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവർ എന്നെ പ്രാപിക്കുകയും ജനനമരണ ചക്രങ്ങൾ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നില്ല. (9.03) ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ എന്റേതാണ് . എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും എന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല (കാരണം ഞാൻ എല്ലാവരിലും ഉന്നതനാണ്). (7.12 ഉം കാണുക) (9.04) എന്റെ ദിവ്യരഹസ്യത്തിന്റെ ശക്തി നോക്കൂ; വാസ്തവത്തിൽ, ഞാൻ - എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും പരിപാലകനും സ്രഷ്ടാവും - അവരെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല, അവരും എന്നെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. (9.05) *(ഒരു സ്വർണ്ണ ശൃംഖല സ്വർണ്ണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, പാൽ ഉൽപന്നങ്ങൾ പാലിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, സ്വർണ്ണ ശൃംഖല സ്വർണ്ണത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല; ശൃംഖല സ്വർണ്ണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അതുപോലെ, ദ്രവ്യവും energy ർജ്ജവും വ്യത്യസ്തമാണ്, അല്ലാത്തവയും -വ്യത്യസ്ത).* എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും

എന്നിൽ (യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതെ അല്ലെങ്കിൽ ഫലമുണ്ടാക്കാതെ) ശക്തമായ കാറ്റായി എല്ലായിടത്തും ചലിക്കുന്നതായി മനസ്സിലാക്കുക, ശാശ്വതമായി ബഹിരാകാശത്ത് തുടരുന്നു. (9.06)

പരിണാമത്തിന്റെയും കടന്നുകയറ്റത്തിന്റെയും സിദ്ധാന്തം

അർജുന, 311 ട്രില്യൺ സൗരോർജ്ജ വർഷങ്ങളുടെ ഒരു ചക്രത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും എന്റെ ആദി-പ്രാകൃതിയിൽ (പ്രാഥമിക മെറ്റീരിയൽ പ്രകൃതി) ലയിക്കുന്നു , അടുത്ത ചക്രത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഞാൻ അവ വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. (8.17 ഉം കാണുക) (9.07) എന്റെ ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ സഹായത്തോടെ ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും മുഴുവൻ മനുഷ്യരെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ മോഡുകളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ് ഈ ജീവികൾ. (9.08) അർജ്ജുനനേ, ഈ സൃഷ്ടികൾ എന്നെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നില്ല, കാരണം ഞാൻ ആ പ്രവൃത്തികളോട് നിസ്സംഗനും ബന്ധമില്ലാത്തവനുമായി തുടരുന്നു. (9.09) ദിവ്യ ഗതികോർജ്ജം (āāāā) - ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ സഹായത്തോടെ - എന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ എല്ലാ ആനിമേറ്റും നിർജീവവുമായ വസ്തുക്കൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു; അർജ്ജുനനേ, സൃഷ്ടി തുടരുന്നു. (14.03 കൂടി കാണുക) (9.10)

ജ്ഞാനികളുടെയും അജ്ഞരുടെയും വഴികൾ

ഞാൻ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ അജ്ഞരായ ആളുകൾ എന്നെ പുച്ഛിക്കുന്നു, കാരണം എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും മഹാനായ കർത്താവെന്ന നിലയിൽ എന്റെ അമാനുഷിക സ്വഭാവത്തെ അവർ അറിയുന്നില്ല (എന്നെ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനായി എടുക്കുക), അവർക്ക് തെറ്റായ പ്രതീക്ഷകളും തെറ്റായ പ്രവർത്തനങ്ങളും തെറ്റായ അറിവും വഞ്ചനാപരമായ ഗുണങ്ങളും ഉണ്ട്. (16.04-18 കാണുക) ഭ്രാന്തന്മാരുടെയും അസുരന്മാരുടെയും (എന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നില്ല). (9.11-12) എന്നാൽ മഹാത്മാക്കളേ, ദിവ്യഗുണങ്ങളുള്ള (16.01-03 കാണുക), സൃഷ്ടിയുടെ ഭ and തികവും കാര്യക്ഷമവുമായ കാരണമായി എന്നെ മാറ്റമില്ലാത്തവനായി അറിയുകയും സ്നേഹപൂർവമായ ഭക്തിയോടെ എന്നെ ഏകമനസ്സോടെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (9.13) ഉറച്ച ദൃ people നിശ്ചയമുള്ള ആളുകൾ എപ്പോഴും എന്റെ മഹത്വം ആലപിച്ചും, എന്നെ നേടാൻ പരിശ്രമിച്ചും, ഭക്തിയോടെ എന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചും എന്നെ അചഞ്ചലമായ ഭക്തിയോടെ ആരാധിക്കുന്നു. (9.14) ചിലർ ആത്മജ്ഞാനം നേടി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ എന്നെ ആരാധിക്കുന്നു. മറ്റുചിലർ അനന്തരെ എല്ലാവരിലും (അല്ലെങ്കിൽ ഇരട്ടയില്ലാത്ത), എല്ലാവരുടെയും (അല്ലെങ്കിൽ ഇരട്ട) യജമാനനായി, മറ്റ് പല വഴികളിലൂടെയും ആരാധിക്കുന്നു. (9.15)

എല്ലാം സമ്പൂർണ്ണതയുടെ പ്രകടനമാണ്

ഞാൻ ആചാരമാണ്, ഞാൻ ത്യാഗമാണ്, ഞാൻ വഴിപാടാണ്, ഞാൻ സസ്യമാണ്, ഞാൻ മന്ത്രമാണ്, ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിയ വെണ്ണയാണ്, ഞാൻ തീയാണ്, ഞാൻ സമർപ്പണമാണ്. (4.24 ഉം കാണുക). ഞാൻ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പിന്തുണക്കാരനാണ്, അച്ഛൻ, അമ്മ, മുത്തച്ഛൻ. ഞാൻ അറിവിന്റെ വസ്തുവാണ്, 'ഓം' എന്ന വിശുദ്ധ അക്ഷരം, കൂടാതെ ig ഗ്,

യജുർ, സമവേദങ്ങൾ എന്നിവയും. ഞാൻ ലക്ഷ്യം, പിന്തുണയ്ക്കുന്നയാൾ, കർത്താവ്, സാക്ഷി, വാസസ്ഥലം, അഭയം, സുഹൃത്ത്, ഉത്ഭവം, പിരിച്ചുവിടൽ, അടിത്തറ, സബ്സ്ട്രാറ്റം, മാറ്റമില്ലാത്ത വിത്ത്. (7.10, 10.39 എന്നിവയും കാണുക) (9.16-18) ഞാൻ ചൂട് നൽകുന്നു. ഞാൻ മഴ അയയ്ക്കുന്നു, ഒപ്പം നിർത്തുന്നു. ഞാൻ അമർത്യതയും മരണവുമാണ്. അർജുനൻ, ഞാൻ കേവലവും താൽക്കാലികവുമാണ്. (*പരമാത്മാവ് എല്ലാം ആയിത്തീർന്നു. 13.12 ഉം കാണുക*) (9.19)

ഭക്തി സ്നേഹത്താൽ രക്ഷ നേടുന്നു

വേദങ്ങളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ആചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ, ഭക്തിയുടെ അമൃതിന്റെ മദ്യപാനികൾ, പാപങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു, സ്വർഗ്ഗം നേടുന്നതിനായി സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്ത് എന്നെ ആരാധിക്കുക. അവരുടെ പുണ്യപ്രവൃത്തികളുടെ ഫലമായി, അവർ സ്വർഗത്തിൽ പോയി ആകാശബോധം ആസ്വദിക്കുന്നു. (9.20) അവർ മർത്യലോകത്തേക്ക് മടങ്ങുന്നു - സ്വർഗ്ഗീയ ആനന്ദങ്ങളുടെ വിശാലമായ ലോകം ആസ്വദിച്ചതിനുശേഷം - അവരുടെ നല്ല കർമ്മം തളർന്നുപോയ ശേഷം. അങ്ങനെ മൂന്ന് വേദങ്ങളുടെ നിർദേശങ്ങളെത്തുടർന്ന്, അവരുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആവർത്തിച്ച് ജനനമരണം നടത്തുന്നു. (8.25 ഉം കാണുക) (9.21)

എന്നെ എപ്പോഴും സ്മരിക്കുകയും ഏകമനസ്സോടെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥിരതയുള്ള ഭക്തരുടെ ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ ക്ഷേമത്തിനായി ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. (9.22) അർജ്ജുനരേ, ദേവന്മാരെ വിശ്വാസത്തോടെ ആരാധിക്കുന്ന ഭക്തന്മാരേ, അവർ എന്നെ ആരാധിക്കുന്നു, അനുചിതമായ രീതിയിൽ. (9.23) കാരണം, ഞാൻ - പരമമായ വ്യക്തി - എല്ലാ ത്യാഗ സേവനങ്ങളും (യജ്ഞം) പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കർത്താവും മാത്രമാണ്. പക്ഷെ എന്റെ യഥാർത്ഥ, അതീന്ദ്രിയ സ്വഭാവം ആളുകൾക്ക് അറിയില്ല. അതിനാൽ, അവ വീഴുന്നു (ജനനമരണത്തിന്റെ ആവർത്തിച്ചുള്ള ചക്രങ്ങളിലേക്ക്). (9.24) ദേവന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നവർ ദേവതകളിലേക്ക് പോകുന്നു; പൂർവ്വികരെ ആരാധിക്കുന്നവർ പൂർവ്വികരുടെ അടുത്തേക്ക് പോകുന്നു, പ്രേതങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നവർ പ്രേതങ്ങളിലേക്ക് പോകുന്നു; എന്റെ ഭക്തർ എന്റെയടുക്കൽ വരുന്നു (വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ല). (8.16 ഉം കാണുക) (9.25)

സ്നേഹത്തിന്റെയും ഭക്തിയുടെയും വഴിപാട് കർത്താവ് സ്വീകരിക്കുകയും ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു

ആരെങ്കിലും എനിക്ക് ഒരു ഇലയോ പുഷ്പമോ ഫലമോ വെള്ളമോ ഭക്തിയോടെ അർപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ശുദ്ധമനസ്സുള്ള ഭക്തിയുടെ വഴിപാട് ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയും ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (9.26) അർജുനനേ, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തും, നിങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതെന്തും, വിശുദ്ധ തീയുടെ സമർപ്പണമായി നിങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതെന്തും, നിങ്ങൾ നൽകുന്ന ഏത് ദാനധർമ്മവും, ഏത് ചെലവുചുരുക്കലും, എനിക്ക് സമർപ്പണമായി എല്ലാം ചെയ്യുക. (12.10, 18.46 ഉം കാണുക) (9.27) സമ്പൂർണ്ണ ത്യാഗത്തിന്റെ (സാംന്യ-യോഗ) ഈ മനോഭാവത്താൽ നിങ്ങൾ

കർമ്മത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് - നല്ലതും ചീത്തയും - സ്വതന്ത്രരാകും. മോചിതരായി, നിങ്ങൾ എന്റെയടുക്കൽ വരും. (9.28)

മാപ്പർഹിക്കാത്ത പാപിയൊന്നുമില്ല

സ്വയം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും തുല്യമായി നിലനിൽക്കുന്നു. എന്നെ വെറുക്കുന്നവനോ പ്രിയപ്പെട്ടവനോ ആരുമില്ല. എന്നാൽ സ്നേഹത്തോടും ഭക്തിയോടുംകൂടെ എന്നെ ആരാധിക്കുന്നവർ എന്നോട് വളരെ അടുപ്പമുള്ളവരാണ്, ഞാനും അവരോട് വളരെ അടുപ്പത്തിലാണ്. (7.18 ഉം കാണുക) (9.29) ഏറ്റവും പാപിയായ വ്യക്തി പോലും ഏകമനസ്സോടെയും സ്നേഹപൂർവവുമായ ഭക്തിയോടെ എന്നെ ആരാധിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ശരിയായ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനാൽ അത്തരമൊരു വ്യക്തിയെ ഒരു വിശുദ്ധനായി കണക്കാക്കണം. (9.30) അത്തരമൊരു വ്യക്തി താമസിയാതെ നീതിമാനായിത്തീരുകയും നിത്യ സമാധാനം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. അർജ്ജുനനേ, എന്റെ ഭക്തൻ ഒരിക്കലും നശിക്കുകയോ വീഴുകയോ ചെയ്യില്ലെന്ന് അറിയുക. (9.31)

ഭക്തി സ്നേഹത്തിന്റെ പാത എളുപ്പമാണ്

അർജ്ജുനനേ, സ്നേഹപൂർവമായ ഭക്തിയോടെ എന്റെ ഹിതത്തിന് കീഴടങ്ങുന്നതിലൂടെ സ്ത്രീകൾക്കും വ്യാപാരികൾക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും ദുഷ്ടമനസ്സുകൾക്കും ഉൾപ്പെടെ ആർക്കും പരമമായ വാസസ്ഥാനം കൈവരിക്കാൻ കഴിയും. (18.66 ഉം കാണുക) (9.32) അപ്പോൾ വിശുദ്ധ പുരോഹിതന്മാർക്കും ഭക്തരായ രാജകീയ മുനിമാർക്കും പരമമായ വ്യക്തിത്വം നേടുന്നത് വളരെ എളുപ്പമായിരിക്കണം. അതിനാൽ, സന്തോഷകരവും ക്ഷണികവുമായ ഈ മനുഷ്യജീവിതം നേടിയശേഷം, എപ്പോഴും എന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം ആരാധിക്കണം. (9.33) എന്നിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഉറപ്പിക്കുക, എന്നോട് ഭക്തി പുലർത്തുക, എന്നെ ആരാധിക്കുക, എന്നെ നമസ്കരിക്കുക. ഇപ്രകാരം എന്നെ പരമോന്നത ലക്ഷ്യവും ഏക ആശ്രയവുമാക്കി മാറ്റുന്നതിലൂടെ നിങ്ങൾ എന്നോടൊപ്പം ഐക്യപ്പെടുന്നതിലൂടെ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും എന്റെ അടുക്കൽ വരും. (9.34)

10. കേവലമായ പ്രകടനം

പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: അർജ്ജുനനേ, എൻറെ പ്രിയപ്പെട്ടവരോട്, നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി ഞാൻ നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കും എന്ന എന്റെ പരമമായ വചനം ഒരിക്കൽ കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക. (10.01)

എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉത്ഭവം ദൈവമാണ്

എല്ലാ ദേവന്മാരുടെയും മഹാ ges ഷിമാരുടെയും ഉത്ഭവം ഞാനായതിനാൽ ഖഗോള കൺട്രോളറുകളോ (മഹാന്മാർ) എന്റെ ഉത്ഭവത്തെ അറിയുന്നില്ല. (10.02) എന്നെ പിഞ്ചു, തുടക്കമില്ലാത്ത, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ പരമമായ കർത്താവായി അറിയുന്നവൻ മനുഷ്യരിൽ ജ്ഞാനിയായി കണക്കാക്കപ്പെടുകയും കർമ്മത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചിതനാകുകയും ചെയ്യുന്നു. . മോശം പ്രശസ്തി - മനുഷ്യരിലെ ഈ വൈവിധ്യമാർന്ന ഗുണങ്ങൾ എന്നിൽ നിന്ന് മാത്രമാണ്

ഉണ്ടാകുന്നത്. (10.04-05) ലോകത്തിലെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ജനിച്ച ഏഴ് മഹാ ges ഷിമാർ, നാല് സനകന്മാർ, പതിനാല് മനുസ് എന്നിവ എന്റെ സാധ്യതയുള്ള from രീജ്ജത്തിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചത്. (10.06)

എന്റെ പ്രകടനങ്ങളും യോഗശക്തികളും യഥാർഥത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾ, ഭക്തിയില്ലാത്തതിലൂടെ എന്നോടൊപ്പം ഐക്യപ്പെടുന്നു. അതിൽ സംശയമില്ല. (10.07) എല്ലാവരുടെയും ഉത്ഭവം ഞാനാണ്. എല്ലാം എന്നിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു. ഇത് മനസിലാക്കിയ ജ്ഞാനികൾ എന്നെ സ്നേഹത്തോടും ഭക്തിയോടും ആരാധിക്കുന്നു. (10.08) എന്റെ ഭക്തർ എപ്പോഴും സംതൃപ്തരും സന്തുഷ്ടരുമാണ്. അവരുടെ മനസ്സ് എന്നിൽ ലയിച്ചുനിൽക്കുന്നു, അവരുടെ ജീവിതം എന്നോട് കീഴടങ്ങി. എന്നെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ എപ്പോഴും പരസ്പരം പ്രബുദ്ധരാക്കുന്നു. (10.09)

ദൈവം തന്റെ ഭക്തർക്ക് അറിവ് നൽകുന്നു

മെറ്റാഫിസിക്കൽ സയൻസിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും വിവേകവും ഞാൻ നൽകുന്നു - എന്നോടൊപ്പം ഐക്യപ്പെടുന്നവരും എന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം ആരാധിക്കുന്നവരുമായവർക്ക് - അവർ എന്നിലേക്ക് വരുന്നു. (10.10) അവരുടെ ആന്തരിക മനസ്സിനുള്ളിൽ ബോധമായി വസിക്കുന്ന ഞാൻ, അജ്ഞതയാൽ ജനിച്ച അന്ധകാരത്തെ അതിരുകടന്ന അറിവിന്റെ തിളങ്ങുന്ന വിളക്കിനാൽ നശിപ്പിക്കുന്നു. (10.11) അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പരമമായ വ്യക്തി, പരമമായ വാസസ്ഥലം, പരമശുദ്ധീകരണം, നിത്യമായ ദിവ്യത്വം, പ്രാഥമിക ദൈവം, പിഞ്ചു, സർവ്വവ്യാപി. എല്ലാ ges ഷിമാരും നിങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചു. നാരദ, അസിത, ദേവാല, വ്യാസ, നീ എന്ന ദിവ്യ മുനി അത് എന്നോട് പറയുന്നു. (10.12-13)

യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം ആർക്കും അറിയാൻ കഴിയില്ല

ഓ കൃഷ്ണാ, നീ എന്നോട് പറഞ്ഞതെല്ലാം സത്യമാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. കർത്താവേ, ആകാശഗോളങ്ങളോ ഭൂതങ്ങളോ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. (4.06 ഉം കാണുക) (10.14) സ്രഷ്ടാവും എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും നാഥാ, എല്ലാ ആകാശഗോളങ്ങളുടെയും ദൈവം, പരമോന്നത വ്യക്തി, പ്രപഞ്ചനാഥൻ, നിങ്ങൾ മാത്രം സ്വയം അറിയുന്നു. (10.15) അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രപഞ്ചങ്ങളെല്ലാം വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ദിവ്യ മഹത്വങ്ങളെ - പ്രകടനങ്ങളെ - പൂർണ്ണമായി വിവരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ കഴിയൂ. (10.16) കർത്താവേ, നിരന്തരമായ ധ്യാനത്തിലൂടെ ഞാൻ നിങ്ങളെ എങ്ങനെ അറിയും? കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെക്കുറിച്ച് ഏതു രൂപത്തിൽ ചിന്തിക്കണം? (10.17) കർത്താവേ, നിന്റെ അമൃത് പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ കേട്ട് ഞാൻ സംതൃപ്തനല്ലാത്തതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ യോഗശക്തിയും മഹത്വവും വീണ്ടും വിശദമായി എനിക്ക് വിശദീകരിക്കുക. (10.18)

എല്ലാം സമ്പൂർണ്ണതയുടെ പ്രകടനമാണ്

പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: അർജുനനേ, എന്റെ പ്രകടനങ്ങൾ അനന്തമായതിനാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ എന്റെ പ്രമുഖ ദിവ്യപ്രകടനങ്ങൾ

നിങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിക്കാം. (10.19) അർജ്ജുനനേ, ഞാൻ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ആന്തരിക മനസ്സിൽ വസിക്കുന്ന ആത്മാവാണ്. ഞാൻ എല്ലാ ജീവികളുടെയും ആരംഭം, മധ്യഭാഗം, അവസാനം എന്നിവയാണ്. (10.20) ഞാനാണ് പരിപാലകൻ, ഞാൻ തിളക്കമുള്ള സൂര്യൻ, ഞാൻ കാറ്റിന്റെ അമാനുഷിക നിയന്ത്രണങ്ങൾ, ഞാൻ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ചന്ദ്രനാണ്. (10.21) ഞാൻ വേദങ്ങളാണ്, ഞാൻ ആകാശഗാളികളാണ്, ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കിടയിലെ മനസ്സാണ് ഞാൻ, ജീവജാലങ്ങളിലെ ബോധമാണ്. (10.22) ഞാൻ ശിവനാണ്, ഞാൻ സമ്പത്തിന്റെ ദേവനാണ്, ഞാൻ തീയുടെയും പർവതങ്ങളുടെയും ദേവനാണ്. (10.23) അർജുന, ആകാശഗോളങ്ങളുടെ പുരോഹിതനും ആർമി ജനറലുമാണ് ഞാൻ. ജലാശയങ്ങളിൽ ഞാൻ സമുദ്രമാണ്. (10.24) ഞാൻ മഹാ ges ഷിമാരിൽ ഒരാളാണ്. ഞാൻ മോണോസൈലബിൾ കോസ്മിക് ശബ്ദമാണ്, OM, വാക്കുകൾക്കിടയിൽ; ആത്മീയവിഷയങ്ങളിൽ മന്ത്രത്തിന്റെ (ജപ) നിശബ്ദ ആവർത്തനമാണ് ഞാൻ; ഞാൻ പർവ്വതങ്ങൾക്കിടയിൽ ഹിമാലയം ആകുന്നു. (10.25)

ദിവ്യപ്രകടനങ്ങളുടെ ഒരു ഹ്രസ്വ വിവരണം

ഞാൻ മരങ്ങൾക്കിടയിലെ വിശുദ്ധ അത്തിമരം, ges ഷിമാർക്കിടയിൽ നാരദ, ഞാൻ മറ്റെല്ലാ ആകാശഗാളികൾ. (10.26) മൃഗങ്ങൾക്കിടയിലെ ആകാശഗോളമായും മനുഷ്യരിൽ രാജാവായും എന്നെ അറിയുക. ആയുധങ്ങൾക്കിടയിലെ ഇടിമിന്നലാണ് ഞാൻ, പ്രത്യുൽപാദനത്തിനുള്ള മൻമോഹമാണ്. (10.27-28) ഞാനാണ് ജലദേവനും മാനെസും. ഞാൻ മരണത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനാണ്. എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഭക്തനായിരുന്നു പ്രഹ്ലാദ. രോഗശാന്തിക്കാർക്കിടയിൽ ഞാൻ മരണവും മൃഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സിംഹവും പക്ഷികളുടെ ഇടയിൽ പക്ഷികളുടെ രാജാവും ആകുന്നു. (10.29-30) ഞാൻ ശുദ്ധീകരണക്കാരിൽ കാറ്റും യോദ്ധാക്കളിൽ രാമനും. ഞാൻ മത്സ്യങ്ങളിൽ മുതലയും പുഴകൾക്കിടയിലെ വിശുദ്ധ ഗംഗാ നദിയുമാണ്. (10.31)

അർജ്ജുനനേ, ഞാൻ എല്ലാ സൃഷ്ടിയുടെയും ആരംഭവും മധ്യവും അവസാനവുമാണ്. അറിവിൽ ഞാൻ പരമമായ ആത്മജ്ഞാനമാണ്. ഞാൻ യുക്തിവാദിയുടെ യുക്തിയാണ്. (10.32) അക്ഷരമാലയിലെ 'എ' അക്ഷരമാണ് ഞാൻ. സംയുക്ത പദങ്ങളിൽ ഇരട്ട സംയുക്തമാണ് ഞാൻ. ഞാൻ അനന്തമായ സമയമാണ്. ഞാൻ എല്ലാവരുടെയും പരിപാലകനാണ്, എല്ലാ വശങ്ങളിലും മുഖങ്ങളുണ്ട് (അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ സർവ്വജ്ഞനാണ്). (10.33) ഞാൻ എല്ലാം വിഴുങ്ങുന്ന മരണവും ഭാവി ജീവികളുടെ ഉത്ഭവവുമാണ്. പ്രശസ്തി, സമൃദ്ധി, സംസാരം, ഓർമ്മ, ബുദ്ധി, ദൃ ve നിശ്ചയം, പാപമോചനം എന്നീ ഏഴ് ഗുണങ്ങളുടെ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്ന ഏഴ് ദേവതകളാണ് ഞാൻ . (10.34) വേദ ഗീതങ്ങളിൽ ഞാൻ ബൃഹത്സമയാണ്. ഞാൻ വേദമന്ത്രങ്ങളിൽ ഗായത്രി മന്ത്രമാണ്. ഞാൻ മാസങ്ങളിൽ നവംബർ-ഡിസംബർ, സീസണുകളിൽ വസന്തമാണ്. (10.35) ഞാൻ ചതികളുടെ ചൂതാട്ടം, ഗംഭീരമായ പ്രതാപം, വിജയികളുടെ വിജയം, ദൃ ute നിശ്ചയം, നന്മയുടെ നന്മ എന്നിവയാണ്. (10.36)

ഞാൻ കൃഷ്ണ കുടുംബത്തിലെ കൃഷ്ണൻ, പാണ്ഡവരുടെ ഇടയിൽ അർജ്ജുനൻ, ges ഷിമാർക്കിടയിൽ വ്യാസൻ, കവികളിൽ ഉഷാന എന്നിവരാണ്. (10.37) ഞാൻ ഭരണാധികാരികളുടെ ശക്തി, വിജയം അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെ രാഷ്ട്രതന്ത്രം, രഹസ്യങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞാൻ നിശബ്ദത, അറിവുള്ളവരുടെ ആത്മജ്ഞാനം എന്നിവയാണ്. (10.38) അർജുനനേ, ഞാൻ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവമാണ്. ഞാനില്ലാതെ നിലനിൽക്കാൻ ഒന്നുമില്ല, ആനിമേറ്റുചെയ്യുകയോ നിർജ്ജീവമാക്കുകയോ ഇല്ല. (7.10, 9.18 എന്നിവയും കാണുക) (10.39)

പ്രകടമായ സൃഷ്ടി സമ്പൂർണ്ണതയുടെ വളരെ ചെറിയ ഭാഗമാണ്

അർജ്ജുനനേ, എന്റെ ദിവ്യപ്രകടനങ്ങളുടെ അവസാനമില്ല. എന്റെ ദിവ്യപ്രകടനങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഹ്രസ്വ വിവരണം മാത്രമാണ് ഇത്. (10.40) മഹത്വം, മിഴിവ്, ശക്തി എന്നിവയാൽ സമ്പന്നമായതെന്തും - എന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ വളരെ ചെറിയ ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ പ്രകടനമാണെന്ന് അറിയുക. (10.41) അർജ്ജുനനേ, ഈ വിശദമായ അറിവിന്റെ ആവശ്യകത എന്താണ്? എന്റെ ദിവ്യശക്തിയുടെ (യോഗമൈ) ഒരു ചെറിയ ഭാഗം കൊണ്ട് ഞാൻ പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ നിരന്തരം പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. (10.42)

11. കോസ്മിക് രൂപത്തിന്റെ ദർശനം

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: നിത്യജീവന്റെ പരമമായ രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ എന്നോട് അനുകമ്പയോടെ സംസാരിച്ച ജ്ഞാനത്തിന്റെ അഗാധമായ വാക്കുകളാൽ എന്റെ മിഥ്യാധാരണ ഇല്ലാതാകുന്നു. (11.01) കൃഷ്ണാ, മനുഷ്യരുടെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചും വിയോഗത്തെക്കുറിച്ചും നിന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും ഞാൻ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശദമായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. (11.02)

ദൈവത്തിന്റെ ദർശനം ഒരു അന്വേഷകന്റെ ആത്യന്തിക ലക്ഷയ്മാണ്

കർത്താവേ, നീ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നേ, എങ്കിലും പരമാത്മാവേ, നിന്റെ ദിവ്യപ്രപഞ്ച രൂപം കാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (11.03) കർത്താവേ, നിന്റെ സാർവത്രിക രൂപം എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, യോഗികളുടെ നാഥാ, നിന്റെ അമാനുഷിക രൂപം എന്നെ കാണിക്കൂ. (11.04) പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: അർജുനനേ, വ്യത്യസ്ത നിറങ്ങളുടെയും ആകൃതികളുടെയും നൂറുകണക്കിന് ആയിരക്കണക്കിന് ദിവ്യരൂപങ്ങൾ ഇതാ. എല്ലാ ആകാശഗോളങ്ങളും മുമ്പൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത നിരവധി അത്ഭുതങ്ങളും കാണുക. മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയും കാണുക - ആനിമേറ്റുചെയ്യുക, നിർജീവം, നിങ്ങൾ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മറ്റെന്തെങ്കിലും - എല്ലാം എന്റെ ശരീരത്തിൽ ഒരിടത്ത്. (11.05-07) എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ശാരീരിക കണ്ണുകൊണ്ട് എന്നെ കാണാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല; അതിനാൽ, എന്റെ മഹത്വവും മഹത്വവും കാണുന്നതിന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ദിവ്യകണ്ണ് നൽകുന്നു. (11.08)

ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ പ്രപഞ്ച രൂപം കാണിക്കുന്നു

സഞ്ജയ പറഞ്ഞു: രാജാവേ, ഇത് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, യോഗയുടെ നിഗൂ power ശക്തിയുടെ മഹാനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ മഹത്തായ രൂപം അർജ്ജുനന് വെളിപ്പെടുത്തി . . എല്ലാ വശങ്ങളിലും മുഖങ്ങളുള്ള പരിധിയില്ലാത്ത ദൈവം. (11.10-11) ആയിരക്കണക്കിന് സൂര്യന്മാരുടെ ആ le ംബരം ആകാശത്ത് ഒറ്റയടിക്ക് ജ്വലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതും ആ ഉന്നതന്റെ മഹത്വവുമായി സാമ്യമുള്ളതല്ല. (11.12) അർജ്ജുനൻ പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും പലവിധത്തിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ ആകാശഭരണാധികാരികളുടെ നാഥനായ കൃഷ്ണന്റെ അതിരുകടന്ന ശരീരത്തിൽ (എല്ലാം) ഒന്നായി (എല്ലാവരിലും) നിൽക്കുന്നു. (13.16, 18.20 എന്നിവയും കാണുക) (11.13)

ദൈവത്തെ കാണാൻ ഒരാൾ തയ്യാറാകുകയോ യോഗ്യനാകുകയോ ചെയ്യില്ല

(കർത്താവിന്റെ പ്രപഞ്ച രൂപം കണ്ടപ്പോൾ) അർജ്ജുനൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു; അവന്റെ തലമുടി അവസാനിച്ചു, കർത്താവിനു തല കുനിച്ചു, കൈകൾ മടക്കി പ്രാർത്ഥിച്ചു. (11.14) അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, എല്ലാ അമാനുഷിക നിയന്ത്രണങ്ങളും അനേകം മനുഷ്യരും, എല്ലാ മുനിമാരും, ആകാശ സർപ്പങ്ങളും, ശിവനും, താമരയിൽ ഇരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മദേവനും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ കാണുന്നു. (11.15) പ്രപഞ്ചനാഥാ, അനന്തമായ രൂപങ്ങളോടും അനേകം ആയുധങ്ങളും വയറുകളും മുഖങ്ങളും കണ്ണുകളും ഉള്ള എല്ലായിടത്തും ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണുന്നു. സാർവത്രിക ഫോം, നിങ്ങളുടെ തുടക്കമോ മധ്യമോ അവസാനമോ ഞാൻ കാണുന്നില്ല. (11.16) നിങ്ങളുടെ കിരീടം, ക്ലബ്, ഡിസ്കസ്, കൂറ്റൻ പ്രകാശം എന്നിവയാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കാണുന്നു, കാണാൻ പ്രയാസമാണ്, അളക്കാനാവാത്ത തിളക്കവും സൂര്യന്റെ ജ്വലിക്കുന്ന തീയും പോലെ ചുറ്റും തിളങ്ങുന്നു. (11.17)

സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടേണ്ട പരമോന്നത വ്യക്തി നിങ്ങളാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിങ്ങളാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആത്യന്തിക റിസോർട്ട്. നിങ്ങൾ നിത്യജീവിയും നിത്യ ക്രമത്തിന്റെ (ധർമ്മ) സംരക്ഷകനുമാണ്. (11.18) ആരംഭമോ മധ്യമോ അവസാനമോ ഇല്ലാതെ ഞാൻ നിങ്ങളെ അനന്തശക്തിയോടെ കാണുന്നു; ധാരാളം ആയുധങ്ങളുമായി; സൂര്യനും ചന്ദ്രനും നിന്റെ കണ്ണുപോലെ; നിങ്ങളുടെ വായിൽ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിപോലെ, നിങ്ങളുടെ പ്രകാശത്താൽ പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ കത്തിക്കുന്നു. (11.19) യഹോവേ, ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും ഇടയിലുള്ള എല്ലാ സ്ഥലവും നിങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ അത്ഭുതകരവും ഭയങ്കരവുമായ രൂപം കണ്ട്, മൂന്ന് ലോകങ്ങളും ഭയത്തോടെ വിറയ്ക്കുന്നു. (11.20) അമാനുഷിക ഭരണാധികാരികളുടെ ഹോസ്റ്റുകൾ നിങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. മടക്കിയ കൈകളുള്ള ചിലർ നിങ്ങളുടെ പേരും മഹത്വവും ഭയത്തോടെ പാടുന്നു. പരിപൂർണ്ണരായ അനേകം ആളുകൾ നിങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (11.21) എല്ലാ ആകാശഗോളങ്ങളും നിങ്ങളെ അത്ഭുതകരമായി നോക്കുന്നു. ധാരാളം വായ, കണ്ണുകൾ, ആയുധങ്ങൾ, തുടകൾ, പാദങ്ങൾ, വയറുകൾ, ഭയാനകമായ നിരവധി പല്ലുകൾ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങളുടെ അനന്തമായ രൂപം കാണുന്നത്; ലോകങ്ങൾ

ഭയത്താൽ വിറയ്ക്കുന്നു, ശക്തനായ കർത്താവേ, ഞാനും അങ്ങനെ തന്നെ. (11.22-23)

കോസ്മിക് രൂപം കണ്ട് അർജുനൻ ഭയപ്പെടുന്നു

നിങ്ങളുടെ വർണ്ണാഭമായ വർണ്ണരൂപം ആകാശത്തെ സ്പർശിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ വായ വിശാലവും തിളങ്ങുന്നതുമായ കണ്ണുകൾ; കൃഷ്ണരേ, ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു, സമാധാനമോ ധൈര്യമോ കണ്ടെത്തുന്നില്ല. (11.24) പേടിച്ചരണ്ട നിങ്ങളുടെ വായിൽ, പ്രപഞ്ച വിയോഗത്തിന്റെ തീപോലെ തിളങ്ങുന്നു, എനിക്ക് ദിശാബോധം നഷ്ടപ്പെടുന്നു, ആശ്വാസമില്ല. സ്വർഗ്ഗീയ ഭരണാധികാരികളുടെ നാഥാ , പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അഭയസ്ഥാനമേ, എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകണമേ . (11.25) എന്റെ എല്ലാ കസിൻ സഹോദരന്മാരും, മറ്റ് രാജാക്കന്മാരുടെ സൈന്യവും, മറുവശത്തെ യോദ്ധാക്കളും, ഞങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുള്ള പ്രധാന യോദ്ധാക്കളും, ഭയാനകമായ കൊമ്പുകളുമായി നിങ്ങളുടെ പേടിച്ചരണ്ട വായിലേക്ക് വേഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ചിലർ തല തകർത്തുകൊണ്ട് കൊമ്പുകൾക്കിടയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. (11.26-27) നദികളുടെ പല തോടുകളും സമുദ്രത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ മർത്യലോകത്തെ ഈ യോദ്ധാക്കൾ നിങ്ങളുടെ ജ്വലിക്കുന്ന വായിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. (11.28) നാശത്തിനായി ജ്വലിക്കുന്ന ജ്വാലയിലേക്ക് പുഴുക്കൾ വളരെ വേഗത്തിൽ ഓടിയെത്തുമ്പോൾ ഈ ജനങ്ങളെല്ലാം നാശത്തിനായി വേഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വായിലേക്ക് ഓടുന്നു. (11.29) ലോകങ്ങളെ നിന്റെ ജ്വലിക്കുന്ന വായകൊണ്ട് നക്കി, എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും വിഴുങ്ങുന്നു. നിങ്ങളുടെ ശക്തമായ പ്രകാശം പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ നിറയുകയും അത് കത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, കൃഷ്ണാ. (11.30) ഇത്ര കഠിനമായ രൂപത്തിൽ നിങ്ങൾ ആരാണെന്ന് എന്നോട് പറയൂ? എല്ലാ ആകാശ ഭരണാധികാരികളിലും ഏറ്റവും നല്ലവരേ, എന്റെ കരുണ. പ്രഥമദൈവമേ, നിന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, കാരണം നിങ്ങളുടെ ദൗത്യം എനിക്കറിയില്ല. (11.31)

നാം ഒരു ദിവ്യ ഉപകരണം മാത്രമാണ്

പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: ഞാൻ മരണമാണ്, ലോകത്തിലെ ശക്തനായ നാശം. ഈ ആളുകളെയെല്ലാം നശിപ്പിക്കാനാണ് ഞാൻ ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്. യുദ്ധത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തമില്ലാതെ, എതിർ സൈന്യത്തിൽ അണിനിരക്കുന്ന എല്ലാ യോദ്ധാക്കളും ഇല്ലാതാകും. (11.32) അതിനാൽ എഴുന്നേറ്റു മഹത്വം നേടുക. നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുക, സമ്പന്നമായ ഒരു രാജ്യം ആസ്വദിക്കുക. ഈ യോദ്ധാക്കളെയെല്ലാം ഞാൻ ഇതിനകം നശിപ്പിച്ചു. അർജ്ജുനനേ, നീ എന്റെ ഉപകരണം മാത്രമാണ്. (11.33) ഇതിനകം എന്നെ കൊന്ന ഈ മഹാനായ യോദ്ധാക്കളെയെല്ലാം കൊല്ലുക. പേടിക്കേണ്ട. യുദ്ധത്തിൽ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും ശത്രുക്കളെ ജയിക്കും; അതിനാൽ യുദ്ധം ചെയ്യുക! (11.34)

കോസ്മിക് രൂപത്തിലേക്കുള്ള അർജ്ജുനന്റെ പ്രാർത്ഥന

സഞ്ജയ പറഞ്ഞു: കിരീടമണിഞ്ഞ അർജുനന്റെ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ട്, മടക്കിവെച്ച കൈകളാൽ വിറച്ച്, ഭയത്തോടെ പ്രണമിക്കുകയും കൃഷ്ണനോട് ശ്വാസം മുട്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. (11.35) അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: കൃഷ്ണരേ, ലോകം നിങ്ങളെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിൽ

സന്തോഷിക്കുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരിഭ്രാന്തരായ ഭൂതങ്ങൾ എല്ലാ ദിശകളിലേക്കും ഓടിപ്പോകുന്നു. പരിപൂർണ്ണരായവരുടെ സൈന്യങ്ങൾ നിങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നു. (11.36) ഭ world തിക ലോകങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മത്തേക്കാൾ വലിയവനായ യഥാർത്ഥ സ്രഷ്ടാവേ, മഹാത്മാവേ, അവർ നിങ്ങളെ നമസ്കരിക്കാത്തതെന്താണ്? അനന്തമായ കർത്താവേ, എല്ലാ ആകാശഭരണാധികാരികളുടെയും ദൈവമേ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമേ, നീ രണ്ടും ശനി (ശാശ്വത), ആസത്ത് (താൽക്കാലികം), ശനിക്കും ആസത്തിനും അപ്പുറത്തുള്ള പരമമായ വ്യക്തി. (9.19, 13.12 എന്നിവയും കാണുക) (11.37)

നിങ്ങൾ പ്രാഥമിക ദൈവമാണ്, ഏറ്റവും പുരാതന വ്യക്തി. എല്ലാ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ആത്യന്തിക റിസോർട്ടാണ് നിങ്ങൾ. നിങ്ങൾ അറിയുന്നവനും അറിവിന്റെ വസ്തുവും പരമമായ വാസസ്ഥലവുമാണ്. അനന്തരൂപത്തിന്റെ കർത്താവേ, പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ നിങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. (11.38) നിങ്ങൾ മരണത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു, തീ, കാറ്റ്, ജലദേവൻ, ചന്ദ്രദേവൻ, സ്രഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മവും ബ്രഹ്മത്തിന്റെ പിതാവും. അഭിവാദ്യങ്ങൾ വന്ദനവും നിങ്ങൾ ഒരു ആയിരം തവണ, വീണ്ടും വീണ്ടും. (11.39) മുന്നിൽ നിന്നും പിന്നിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ അഭിവാദ്യങ്ങൾ. കർത്താവേ, എല്ലാ വശത്തുനിന്നും ഞാൻ നിന്നെ വണങ്ങുന്നു. നിങ്ങൾ അനന്തമായ വീര്യവും അതിരുകളില്ലാത്ത ശക്തിയുമാണ്. നിങ്ങൾ എല്ലാം വ്യാപിക്കുന്നു; അതിനാൽ, നിങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാത്തിലും ഉണ്ട്. (11.40)

നിങ്ങളെ ഒരു ചങ്ങാതിയായി മാത്രം പരിഗണിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മഹത്വം അറിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത ഞാൻ, അശ്രദ്ധമായി നിങ്ങളെ ഓ കൃഷ്ണൻ, ഓ യാദവ, സുഹൃത്തേ, എന്നിങ്ങനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, കേവലം വാത്സല്യത്തിൽ നിന്നോ അശ്രദ്ധയിൽ നിന്നോ. (11.41) കളിക്കുമ്പോഴോ കിടക്കയിലോ ഇരിക്കുമ്പോഴോ ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോഴോ ഞാൻ നിങ്ങളെ തമാശകളിൽ അപമാനിച്ചിരിക്കാം. അളക്കാനാവാത്തവനായ കൃഷ്ണാ, തനിച്ചോ മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിലോ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു. (11.42) നിങ്ങൾ ഈ ആനിമേറ്റ്, നിർജീവ ലോകത്തിന്റെ പിതാവും ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഗുരുവുമാണ്. മൂന്ന് ലോകങ്ങളിൽ ആരും നിങ്ങളോട് തുല്യരല്ല; സമാനതകളില്ലാത്ത മഹത്വമുള്ളവരേ, നിങ്ങളെക്കാൾ വലിയവൻ എങ്ങനെ ഉണ്ടാകും? (11.43)

ആകയാൽ ഓമനത്തം കർത്താവേ, ഞാൻ മുട്ടുകുത്തി തിരുമുമ്പിൽ എന്റെ ശരീരം കൊണ്ട് സാഷ്ടാംഗം നിങ്ങളുടെ കരുണ തേടുക. കർത്താവേ, ഒരു പിതാവെന്ന നിലയിൽ, മകന് ഒരു സുഹൃത്ത്, ഒരു സുഹൃത്തിന് ഒരു സുഹൃത്ത്, ഭാര്യയെ ഒരു ഭർത്താവ് എന്ന നിലയിൽ വഹിക്കുക. (11.44) മുമ്പൊരിക്കലും കാണാത്തതു കണ്ട് ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു, എന്നിട്ടും എന്റെ മനസ്സ് ഭയത്താൽ വേദനിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു, ഖഗോള

ഭരണാധികാരികളുടെ ദൈവമേ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശരണം, എന്നോടു കരുണ എന്നെ നിങ്ങളുടെ നാലു-സായുധ രൂപം കാണിക്കുക. (11.45)

ഒരാൾക്ക് ഏത് രൂപത്തിലും ദൈവത്തെ കാണാൻ കഴിയും

നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ മെസ്സും ഡിസ്കസും പിടിച്ച് ഒരു കിരീടത്തോടെ നിങ്ങളെ കാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ, കർത്താവേ, ആയിരം ആയുധങ്ങളും സാർവത്രിക രൂപവും, ദയവായി നാല് സായുധരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക. (11.46) പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: അർജുനൻ, നിങ്ങളെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ - എന്റെ സ്വന്തം യോഗശക്തികളിലൂടെ - ഈ പ്രത്യേക, പരമമായ, തിളങ്ങുന്ന, സാർവത്രിക, അനന്തമായ, പ്രാഥമികമായ എന്റെ രൂപം ആരും ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല നിങ്ങളല്ലാതെ. (11.47) അർജുനനേ, വേദങ്ങളെ പഠിച്ചതിലൂടെയോ ത്യാഗത്തിലൂടെയോ, ദാനത്തിലൂടെയോ, ആചാരങ്ങളിലൂടെയോ, കഠിനമായ ചെലവുചുരുക്കലുകളിലൂടെയോ, ഈ മനുഷ്യ ലോകത്തിൽ നിങ്ങളല്ലാതെ മറ്റാർക്കും എന്നെ ഈ പ്രപഞ്ച രൂപത്തിൽ കാണാൻ കഴിയില്ല. (11.48)

ഇതുപോലുള്ള എന്റെ ഭയാനകമായ ഒരു രൂപം കണ്ട് ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാകരുത്. നിർഭയവും സന്തോഷപൂർണ്ണവുമായ മനസ്സോടെ, ഇപ്പോൾ എന്റെ നാല് സായുധ രൂപം കാണുക. (11.49) സഞ്ജയ പറഞ്ഞു: അർജ്ജുനനോട് ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചതിന് ശേഷം കൃഷ്ണൻ തന്റെ നാല് സായുധ രൂപം വെളിപ്പെടുത്തി. മഹാനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻ തന്റെ മനോഹരമായ മനുഷ്യരൂപം സ്വീകരിച്ച് പരിഭ്രാന്തരായ അർജ്ജുനനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. (11.50) അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: കൃഷ്ണാ, നിന്റെ ഈ മനോഹരമായ മനുഷ്യരൂപം കണ്ട് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ശാന്തനായി, ഞാൻ വീണ്ടും സാധാരണക്കാരനാണ്. (11.51)

ഭക്തി സ്നേഹത്താൽ ദൈവത്തെ കാണാൻ കഴിയും

പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ കണ്ട ഈ (നാല് സായുധ) എന്റെ രൂപം കാണാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഖഗോള കൺട്രോളറുകൾ പോലും ഈ ഫോം കാണാൻ എപ്പോഴും ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (11.52) നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കണ്ട ഈ നാല് സായുധരൂപം വേദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിലൂടെയോ ചെലവുചുരുക്കലിലൂടെയോ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയോ ആചാരങ്ങളുടെ പ്രകടനത്തിലൂടെയോ കാണാൻ കഴിയില്ല. (11.53) എന്നിരുന്നാലും, ഏകമനസ്സുള്ള ഭക്തിയിലൂടെ മാത്രം, എന്നെ ഈ രൂപത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും, സാരാംശത്തിൽ അറിയാൻ കഴിയും, കൂടാതെ അർജുനനേയും എത്തിച്ചേരാം. (11.54) എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും എനിക്കായി സമർപ്പിക്കുന്നവൻ, ഞാൻ ആർക്കാണ് പരമമായ ലക്ഷ്യം, എന്റെ ഭക്തൻ, യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത, ഏതൊരു സത്തയോടും ശത്രുതയില്ലാത്തവൻ - അർജ്ജുനനേ, എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു. (8.22 ഉം കാണുക) (11.55)

12. ഭക്തിയുടെ പാത

വ്യക്തിപരമോ വ്യക്തിത്വമില്ലാത്തതോ ആയ ഒരു ദൈവത്തെ ആരാധിക്കണോ?

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: ഇവയിൽ ഏതാണ് യോഗയെക്കുറിച്ച് മികച്ച അറിവുള്ളത് - ഇപ്രകാരം നിങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്ന (കൃഷ്ണൻ, നിങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ വശം), അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ആൾമാറാട്ട വശം,

നിത്യജീവിയെ ആരാധിക്കുന്നവർ? (12.01) പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: എന്നെ അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ ദൈവമായി കരുതി മനസ്സിരുത്തി പരമമായ വിശ്വാസത്തോടെ ആരാധിക്കുന്ന എക്കാലത്തെയും സ്ഥിരതയുള്ള ഭക്തന്മാരായി ഞാൻ കരുതുന്നു. (6.47 ഉം കാണുക) (12.02) മാറ്റമില്ലാത്ത, വിവരണാതീതമായ, അദൃശ്യനായ, സർവ്വവ്യാപിയായ, അചിന്തനീയമായ, മാറ്റമില്ലാത്ത, സ്ഥായിയായ നിത്യജീവിയെ ആരാധിക്കുന്നവരും എന്നെ പ്രാപിക്കുന്നു; എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുക, എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ചിന്തിക്കുക, എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും ക്ഷേമത്തിൽ ഏർപ്പെടുക. (12.03-04)

ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ രൂപത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ

ആൾമാറാട്ടം, മാനിഫെസ്റ്റ്, നിത്യജീവൻ എന്നിവയിൽ മനസ്സ് ഉറപ്പിക്കുന്നവർക്ക് ആത്മസാക്ഷാത്കാരം കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്, കാരണം ആവിഷ്കൃതരായ മനുഷ്യർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് മനസിലാക്കുന്നത് പ്രയാസത്തോടെയാണ്. (12.05) എന്നാൽ, എന്നെ അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ ദൈവമെന്ന നിലയിൽ അചഞ്ചലമായ ഭക്തിയോടെ ആരാധിക്കുകയും എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും എനിക്ക് സമർപ്പിക്കുകയും എന്നെ പരമോന്നതനായി ഉദ്ദേശിക്കുകയും എന്നെ ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കായി; അർജുനനേ, എന്റെ വ്യക്തിപരമായ രൂപത്തിൽ ചിന്തകൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന മരണത്തിന്റെയും കൈമാറ്റത്തിന്റെയും സമുദ്രമായ ലോകത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ വേഗത്തിൽ അവരുടെ രക്ഷകനാകുന്നു. (12.06-07)

ദൈവത്തിലേക്കുള്ള നാല് വഴികൾ

അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് എന്നിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുക, നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധി എന്നിൽ മാത്രം വസിക്കട്ടെ (ധ്യാനത്തിലൂടെയും ധ്യാനത്തിലൂടെയും). അതിനുശേഷം നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും എന്നെ പ്രാപിക്കും. (12.08) നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ എന്നിൽ സ്ഥിരമായി കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, അർജുനനേ, നിങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ (മറ്റേതെങ്കിലും) ആത്മീയ ശിക്ഷണം പ്രയോഗിച്ച് എന്നെ നേടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (12.09) നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ആത്മീയ ശിക്ഷണം പോലും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, എനിക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ കടമ നിർവഹിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുക. എനിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പൂർണത കൈവരിക്കും (ഒരു ഉപകരണമായി, എന്നെ സേവിക്കാനും പ്രസാദിപ്പിക്കാനും, സ്വാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങളില്ലാതെ). (9.27, 18.46 ഇതും കാണുക) (12.10) നിങ്ങൾക്ക് എനിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്റെ ഹിതത്തിന് കീഴടങ്ങുക , എല്ലാ ജോലിയുടെയും ഫലങ്ങൾ കീഴടങ്ങിയ മനസ്സോടെ ഉപേക്ഷിക്കുക (സ്വീകരിക്കാൻ പഠിച്ചുകൊണ്ട്) എല്ലാ ഫലങ്ങളും ശാന്തതയോടെ ദൈവകൃപയായി. (12.11)

കർമ്മയോഗയാണ് ഏറ്റവും നല്ല മാർഗം

ആചാരപരമായ പരിശീലനത്തേക്കാൾ നല്ലതാണ് തിരുവെഴുത്തുകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്; തിരുവെഴുത്തു പരിജ്ഞാനത്തേക്കാൾ നല്ലതാണ് ധ്യാനം; ഞാനിതോര്ത്തിരുന്നു Ā GA,

അല്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടിയുടെ പഴങ്ങൾ അര്ഹതയില്ല അറ്റാച്ചെ്മന്റ് എളിതായി ധ്യാനം നല്ലത്; സമാധാനം ത്യാഗയെ ഉടനടി പിന്തുടരുന്നു . (18.02, 18.09-ൽ ത്യാഗത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ കാണുക) (12.12)

ഒരു ഭക്തന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ

ഒരു സൃഷ്ടിയെയും വെറുക്കാത്ത, സൗഹൃദവും അനുകമ്പയും ഉള്ള, "ഞാൻ", "എന്റെ" എന്ന സങ്കൽപ്പത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനായ, വേദനയിലും ആനന്ദത്തിലും പോലും ചിന്തിക്കുന്ന, ക്ഷമിക്കുന്നവൻ; എന്നെന്നേക്കുമായി സംതൃപ്തനായ, മനസ്സിനെ കീഴടക്കിയ, ദൃ resol നിശ്ചയമുള്ള, മനസ്സും ബുദ്ധിയും എന്നിൽ വസിക്കുന്ന, എന്നോട് അർപ്പണബോധമുള്ള, എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന യോഗി എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്. (12.13-14) സന്തോഷം, അസൂയ, ഭയം, ഉത്കണ്ഠ എന്നിവയിൽ നിന്ന് മുക്തനായ മറ്റുള്ളവർ പ്രക്ഷോഭം ചെയ്യാത്തവരും മറ്റുള്ളവരാൽ പ്രക്ഷുബ്ധരല്ലാത്തവനും എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്. (12.15) മോഹമില്ലാത്ത, നിർമ്മലനായ, ജ്ഞാനിയായ, നിഷ്പക്ഷനായ, ഉത്കണ്ഠയിൽ നിന്ന് മുക്തനായവൻ; എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവൻ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചു - അത്തരമൊരു ഭക്തൻ എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്. (12.16) സന്തോഷവും ദു rie ഖവും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും നല്ലതും തിന്മയും ത്യജിക്കുകയും ഭക്തി നിറഞ്ഞവനുമായ ഒരാൾ എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്. (12.17) സുഹൃത്തിനോടോ ശത്രുവിനോടോ ഒരേപോലെ നിലകൊള്ളുന്നവൻ, ബഹുമാനമോ അപമാനമോ, ചൂടിലോ തണുപ്പിലോ, ആനന്ദത്തിലോ വേദനയിലോ; അറ്റാച്ചുമെൻറിൽ നിന്ന് മുക്തൻ; കുറ്റപ്പെടുത്താനോ പ്രശംസിക്കാനോ നിസ്സംഗത പുലർത്തുന്നവൻ, ശാന്തമായ, ഒരാളുടെ പക്കലുള്ളവയിൽ സംതൃപ്തിയുള്ള, ഒരു സ്ഥലത്തോട് (ഒരു രാജ്യത്തോടോ വീടിനോടോ) ബന്ധമില്ലാത്തവനും ശാന്തനും ഭക്തി നിറഞ്ഞവനും - ആ വ്യക്തി എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്. (12.18-19)

ദിവ്യഗുണങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കണം

എന്നാൽ വിശ്വസ്തരായ ആ ഭക്തർ എന്നെ വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവരാണ്, എന്നെ അവരുടെ പരമോന്നത ലക്ഷ്യമാക്കി, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളുടെ അമൃതിനെ പിന്തുടരുക (അല്ലെങ്കിൽ വികസിപ്പിക്കാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കുക). (12.20)

13. സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവും

സൃഷ്ടിയുടെ സിദ്ധാന്തം

പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: ഓ അർജ്ജുനൻ, ഈ ഭ body തിക ശരീരം, മിനിയേച്ചർ പ്രപഞ്ചത്തെ ഫീൽഡ് അല്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടി എന്ന് വിളിക്കാം. സൃഷ്ടിയെ അറിയുന്ന ഒരാളെ സ്രഷ്ടാവ് എന്ന് സത്യത്തിന്റെ ദർശകർ വിളിക്കുന്നു. (13.01) അർജ്ജുനനേ, എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും സ്രഷ്ടാവാകാൻ എന്നെ അറിയുക. സ്രഷ്ടാവിനെയും സൃഷ്ടിയെയും കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ഗ്രാഹ്യം എന്നെ അമാനുഷിക (അല്ലെങ്കിൽ മെറ്റാഫിസിക്കൽ) അറിവായി കണക്കാക്കുന്നു. (13.02) സൃഷ്ടി എന്താണ്, അത് എങ്ങനെയുള്ളതാണ്, അതിന്റെ പരിവർത്തനങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്, അതിന്റെ ഉറവിടം എവിടെ, ആ സ്രഷ്ടാവ് ആരാണ്, അവന്റെ ശക്തികൾ

എന്തൊക്കെയാണ് - ഇവയെല്ലാം എന്നിൽ നിന്ന് ഹ്രസ്വമായി കേൾക്കുക . (13.03) വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ബ്രഹ്മസൂത്രത്തിലെ നിർണ്ണായകവും ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതുമായ വാക്യങ്ങളിലും സൃഷ്ടികളെയും സ്രഷ്ടാവിനെയും വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ ദർശകർ പ്രത്യേകം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (13.04) പ്രാഥമിക മെറ്റീരിയൽ പ്രകൃതി, പ്രപഞ്ചബുദ്ധി, "ഞാൻ" ബോധം അല്ലെങ്കിൽ അർഥം, അഞ്ച് അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ, പത്ത് അവയവങ്ങൾ, മനസ്സ്, അഞ്ച് ഇന്ദ്രിയ വസ്തുക്കൾ; ആഗ്രഹം, വിദ്വേഷം, ആനന്ദം, വേദന, ശാരീരിക ശരീരം, ബോധം, ദൃ ve നിശ്ചയം - അങ്ങനെ മുഴുവൻ മേഖലയും അതിന്റെ പരിവർത്തനങ്ങളുമായി സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്നു. (7.04 ഉം കാണുക) (13.05-06)

നിർവാണത്തിന്റെ മാർഗമായി നാലിരട്ടി ശ്രേഷ്ഠമായ സത്യം

വിനയം, എളിമ, അഹിംസ, ക്ഷമ, സത്യസന്ധത, ഗുരുവിനുള്ള സേവനം, വിശുദ്ധി (ചിന്തയുടെയും വാക്കുകളുടെയും പ്രവൃത്തിയുടെയും), സ്ഥിരത, ആത്മനിയന്ത്രണം; ഇന്ദ്രിയവസ്തുക്കളോടുള്ള അകൽച്ച, അർഥത്തിന്റെ അഭാവം; ജനനം, വാർദ്ധക്യം, രോഗം, മരണം എന്നിവയിൽ അന്തർലീനമായ വേദനയെയും കഷ്ടപ്പാടുകളെയും കുറിച്ചുള്ള നിരന്തരമായ പ്രതിഫലനം; (13.07-08) കുടുംബാംഗങ്ങൾ, വീട് മുതലായവയുമായി വേർതിരിച്ച അറ്റാച്ചുമെന്റ്; അഭികാമ്യവും അഭികാമ്യമല്ലാത്തതുമായ നേട്ടങ്ങളിൽ ശാന്തതയില്ലായ്മ; ഏകമനസ്സോടെ ആലോചിക്കുക, ഏകാന്തതയോടുള്ള അഭിരുചി, സാമൂഹ്യ സമ്മേളനങ്ങൾ, ഗോസിപ്പുകൾ എന്നിവയോടുള്ള വെറുപ്പ്; നിത്യജീവിയുടെ അറിവ് നേടുന്നതിലെ അചഞ്ചലത, സർവ്വവ്യാപിയായ പരമമായ ഒരാളെ എല്ലായിടത്തും കാണുക - ഇത് അറിവാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിന് വിരുദ്ധമായത് അജ്ഞതയാണ്. (13.09-11)

ദൈവത്തെ ഉപമകളാൽ വിവരിക്കാം, അല്ലാതെ മറ്റൊരു തരത്തിലും അല്ല

അറിവിന്റെ വസ്തുവിനെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിവരിക്കും - ഏതാണ് അമർത്യത കൈവരിക്കുന്നതെന്ന് അറിയുന്നത്. തുടക്കമില്ലാത്ത പരമാത്മാവ് ശാശ്വതമോ (ശനി) താൽക്കാലികമോ (ആസത്ത്) അല്ലെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (9.19, 11.37, 15.18 എന്നിവയും കാണുക) (13.12) നിത്യജീവിയ്ക്ക് എല്ലായിടത്തും അവന്റെ കൈകളും കാലുകളും കണ്ണുകളും തലയും വായയും ചെവികളുമുണ്ട്, കാരണം അവൻ സർവ്വവ്യാപിയും സർവ്വവ്യാപിയുമാണ്. (13.13) ഭ sense തിക ഇന്ദ്രിയങ്ങളില്ലാതെ എല്ലാ ഇന്ദ്രിയ വസ്തുക്കളെയും കാണുന്നവനാണ് അവൻ; അറ്റാച്ചുചെയ്തിട്ടില്ല, എന്നിട്ടും എല്ലാവരുടെയും നിലനിൽപ്പ്; ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് മോഡുകൾ ഇല്ലാതെ, എന്നിട്ടും ഒരു ജീവനുള്ള വസ്തുവായി മാറുന്നതിലൂടെ ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ മോഡുകൾ ആസ്വദിക്കുന്നയാൾ. (13.14) അവൻ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും അകത്തും പുറത്തും ജീവിക്കുന്നു. അവന്റെ സൂക്ഷ്മത കാരണം അവൻ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവനാണ്. അവന്റെ സർവ്വവ്യാപിത്വം കാരണം, അവൻ വളരെ അടുത്താണ് - ഒരാളുടെ ആന്തരിക മനസ്സിൽ വസിക്കുന്നു; പരമോന്നത വാസസ്ഥലത്ത്. (13.15) അവൻ അവിഭക്തനാണ്, എന്നിട്ടും മനുഷ്യരിൽ ഭിന്നിച്ചതുപോലെ കാണപ്പെടുന്നു. അവൻ,

അറിവിന്റെ വസ്തുവായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു: സ്രഷ്ടാവായ ബ്രഹ്മ; വിഷ്ണു, പരിപാലകൻ; എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്ന ശിവനും. (11.13, 18.20 എന്നിവയും കാണുക) (13.16)

എല്ലാ പ്രകാശത്തിന്റെയും ഉറവിടം പരമോന്നത വ്യക്തിയാണ്. അവൻ അന്ധകാരത്തിന് അതീതനാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു (അജ്ഞത അല്ലെങ്കിൽ മായ). അവൻ സ്വയം അറിവാണ്, ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ വസ്തുവാണ്, ഒപ്പം എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ആന്തരിക മനസ്സിൽ (അല്ലെങ്കിൽ കാര്യകാരണഹൃദയത്തെ ബോധമായി (18.61 വാക്യം കാണുക) ഇരിക്കുന്നു) , അവൻ സ്വയം അറിവിലൂടെ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടണം. (15.06, 15.12 എന്നിവയും കാണുക) (13.17) അങ്ങനെ സൃഷ്ടിയും അറിവും വിജ്ഞാനവസ്തുവും ഞാൻ ഹ്രസ്വമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് മനസിലാക്കുന്നതിലൂടെ, എന്റെ ഭക്തൻ എന്റെ പരമമായ വാസസ്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നു. (13.18)

പരമമായ ആത്മാവ്, ആത്മാവ്, ഭ nature തിക സ്വഭാവം, വ്യക്തിഗത ആത്മാവ് എന്നിവയുടെ വിവരണം

പ്രകൃതിയും ആത്മീയവും ഭ material തികവും ആരംഭമില്ലാത്തവയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. എല്ലാ പ്രകടനങ്ങളും മനസ്സിന്റെയും ദ്രവ്യത്തിൻറെയും മൂന്ന് അവസ്ഥകളെ മോഡുകൾ അല്ലെങ്കിൽ ഗുണസ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഭൗതിക ശരീരത്തിന്റെ ഉത്പാദനത്തിനും ഗർഭധാരണത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും പതിനൊന്ന് അവയവങ്ങൾക്കും പ്രാകൃതമാണ് കാരണമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. പുരുഷ (ബോധം, ആത്മാവ്) ആനന്ദവും വേദനയും അനുഭവിക്കാൻ കാരണമാകുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (13.19-20) പുരുഷനുമായി പ്രകൃതിയുമായി സഹവസിക്കുന്നതിലൂടെ പ്രകൃതിയുടെ (പ്രാകൃതി) മൂന്ന് രീതികൾ പുരുഷ ആസ്വദിക്കുന്നു. ഗുണങ്ങളോടുള്ള അറ്റാച്ചുമെന്റ് (മുമ്പത്തെ കർമ്മം മൂലമുണ്ടായ അജ്ഞത മൂലമാണ്) നല്ലതും ചീത്തയുമായ ഗർഭപാത്രങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ ജനനത്തിന് കാരണം. (13.21)

ശരീരത്തിലെ നിത്യജീവിയെ (ബ്രഹ്മ, ആത്മ, ആത്മാവ്) സാക്ഷി, വഴികാട്ടി, പിന്തുണക്കാരൻ, ആസ്വാദകൻ, മഹാനായ കർത്താവ്, പരമോന്നതൻ എന്നും വിളിക്കുന്നു. (13.22) ആത്മീയ സ്വഭാവം (പുരുഷൻ), പ്രകൃതി (പ്രാകൃതി) എന്നീ മൂന്ന് രീതികളോടെ (ഗുണങ്ങൾ) യഥാർത്ഥത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവരുടെ ജീവിതരീതി പരിഗണിക്കാതെ വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ല. (13.23) ധ്യാനത്തിലൂടെയോ മെറ്റാഫിസിക്കൽ പരിജ്ഞാനത്തിലൂടെയോ കർമ്മയോഗത്തിലൂടെയോ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട മനസിലൂടെയും ബുദ്ധിയിലൂടെയും ചിലർ അവരുടെ ആന്തരിക മനസ്സിലെ സൂപ്പർസൗലിനെ കാണുന്നു. (13.24)

വിശ്വാസം മാത്രം നിർവാണത്തിലേക്ക് നയിക്കും

എന്നിരുന്നാലും മറ്റുള്ളവർക്ക് ധ്യാനം, അറിവ്, ജോലി എന്നിവയുടെ യോഗകൾ അറിയില്ല; വിശുദ്ധന്മാരും ges ഷിമാരും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ വിശ്വാസത്തോടെ ദേവാരാധന നടത്തുന്നു. തങ്ങൾ കേട്ട കാര്യങ്ങളിൽ ഉറച്ച വിശ്വാസത്താൽ അവർ

മരണത്തെ മറികടക്കുന്നു. (13.25) അർജുനനേ, ജനിച്ചതോ, ആനിമേറ്റുചെയ്തതോ, നിർജ്ജീവമോ ആയ ഏതൊരു കാര്യവും, ദ്രവ്യത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും ഐക്യത്തിൽ നിന്ന് ജനിച്ചവരാണെന്ന് അറിയുക. (7.06 ഉം കാണുക) (13.26)

എല്ലാ മർത്യജീവികൾക്കും തുല്യമായി ആത്മാവ് വസിക്കുന്ന അതേ ശാശ്വത പരമാധികാരിയെ കാണുന്നവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ കാണുന്നു. (13.27)

ഒരേ കർത്താവിനെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും തുല്യമായി കാണുന്നതിനാൽ, ഒരാൾ ആരെയും ദ്രോഹിക്കുന്നില്ല, തുടർന്ന് പരമമായ വാസസ്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നു. (13.28) എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യുന്നത് പ്രകൃതിയുടെ (പ്രാകൃതി) ശക്തികളാൽ (ഗുണങ്ങൾ) ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒരാൾ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവനായി സ്വയം കണക്കാക്കുന്നില്ല, ആ വ്യക്തി ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുന്നു. (3.27, 5.09, 14.19 എന്നിവയും കാണുക) (13.29) വൈവിധ്യമാർന്ന ജീവജാലങ്ങളെയും അവരുടെ ആശയങ്ങളെയും ഒന്നിൽ വസിക്കുകയും അതിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ ഒരാൾ പരമജീവിയെ പ്രാപിക്കുന്നു. (13.30)

ആത്മാവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ

ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് രീതികളാൽ തുടക്കമില്ലാത്തതും ബാധിക്കാത്തതും ആയതിനാൽ, ശാശ്വതമായ സൂപ്പർസോൾ - ശരീരത്തിൽ ഒരു ജീവനുള്ള വസ്തുവായി വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും - അർജ്ജുനനേ, ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല, കളങ്കമാവില്ല. (13.31) വ്യാപകമായ ഇടം അതിന്റെ സൂക്ഷ്മത കാരണം കളങ്കപ്പെടാത്തതുപോലെ; അതുപോലെ, എല്ലാ ശരീരങ്ങളിലും വസിക്കുന്ന ആത്മാവിന് കളങ്കമില്ല. (13.32) ഒരു സൂര്യൻ ലോകത്തെ മുഴുവൻ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ; അതുപോലെ, നിത്യജീവൻ അർജുനനേ, മുഴുവൻ സൃഷ്ടിയേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു (അല്ലെങ്കിൽ ജീവൻ നൽകുന്നു). (13.33)

അവർ സൃഷ്ടി (അല്ലെങ്കിൽ ശരീരം) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കാണുന്നു സുപ്രീം, സ്രഷ്ടാവും (അല്ലെങ്കിൽ എടിഎം കൈവരിക്കുന്നതിന് Ā സ്വയം അറിവ് കണ്ണാൽ), ഒപ്പം രീതി അറിയുന്നു (*നിസ്വാർത്ഥ സേവനവും - അഞ്ചു പാതകൾ ഏതെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ച് അറിവ്, ഭക്തി, ധ്യാനം, കീഴടങ്ങാൻ*) ജീവിത എന്റിറ്റി (ജീവ) വിമോചനം ദൈവീകമായ വിഭവമല്ലാതെ ഊർജ്ജം (എം കെണിയിൽ നിന്നും Ā ക Ā). (13.34)

14. പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് മോഡുകൾ (ഗുണകൾ)

പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: ഈ ജീവിതത്തിനുശേഷം എല്ലാ ges ഷിമാരും പരമമായ സമ്പൂർണ്ണത കൈവരിച്ചതായി അറിയുന്ന പരമമായ അറിവ്, എല്ലാ അറിവിലും ഏറ്റവും മികച്ചത്. (14.01) ഈ അമാനുഷിക അറിവിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചവർ എന്നോടൊപ്പം ഐക്യം പ്രാപിക്കുകയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന സമയത്ത് ജനിക്കുകയോ പിരിച്ചുവിടൽ സമയത്ത് കഷ്ടപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. (14.02)

എല്ലാ ജീവികളും ജനിക്കുന്നത് ആത്മാവിന്റെയും ദ്രവ്യത്തിന്റെയും ഒത്തുചേരലിൽ നിന്നാണ്

എന്റെ ഭ material തിക പ്രകൃതി സൃഷ്ടിയുടെ ഗർഭപാത്രമാണ്, അതിൽ അർജുനനേ, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ജനിക്കുന്ന ബോധത്തിന്റെ വിത്ത് ഞാൻ

സ്ഥാപിക്കുന്നു. (9.10 ഉം കാണുക) (14.03) അര്ജ്ജുനനേ, എല്ലാ വ്യത്യസ്ത ഗര്ഭപാത്രങ്ങളിലും ഏത് രൂപങ്ങള് ഉല്പാദിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവോ, പ്രകൃതി അവരുടെ ശരീരം നല്കുന്ന അമ്മയാണ്; ഞാന് ജീവന് നല്കുന്ന പിതാവാണ്. (14.04)

ഭ nature തിക പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് രീതികള് എങ്ങനെ ആത്മാവിനെ ശരീരവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു

സത്വ അല്ലെങ്കില് നന്മ; രാജാസ് അല്ലെങ്കില് അഭിനിവേശം, പ്രവര്ത്തനം; തമസ് അല്ലെങ്കില് അജ്ഞത, ജഡത്വം - ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ ഈ മൂന്ന് രീതികള് (കയറുകള്, ഗുണങ്ങള്) പ്രകൃതിയുടെ (പ്രാകൃതി) ശാശ്വത വ്യക്തിഗത ആത്മാവിനെ (ജീവ) ശരീരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു, അര്ജുനന്. (14.05) ഇവയില്, നന്മയുടെ രീതി പ്രകാശമാനവും നല്ലതുമാണ്, കാരണം അത് ശുദ്ധമാണ്. പാപമില്ലാത്ത അര്ജ്ജുനനേ, സന്തോഷത്തോടും അറിവിനോടും ഉള്ള അടുപ്പംകൊണ്ട് അത് ജീവനുള്ള സത്തയെ ലഭ്യമാക്കുന്നു. (14.06) അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയെ തീവ്രമായ ആസക്തിയാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അത് ആഗ്രഹത്തിന്റെയും അറ്റാച്ചുമെന്റിന്റെയും ഉറവിടമാണെന്നും അറിയുക. ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളുമായി അറ്റാച്ചുചെയ്യുന്നതിലൂടെ ഇത് ജീവനുള്ള സത്തയെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. (14.07) അര്ജുനനേ, അജ്ഞതയുടെ രീതി - ജീവനുള്ള അസ്തിത്വത്തെ വഞ്ചിക്കുന്നയാള് - ജഡത്വത്തില് നിന്നാണ് ജനിച്ചതെന്ന് അറിയുക. അശ്രദ്ധ, അലസത, അമിതമായ ഉറക്കം എന്നിവയാല് ഇത് ജീവനുള്ള വ്യക്തിയെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. (14.08) അര്ജ്ജുനനേ, നന്മയുടെ രീതി ഒരാളെ സന്തോഷവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു (നിത്യജീവിയെ പഠിക്കുന്നതിനും അറിയുന്നതിനും); അഭിനിവേശത്തിന്റെ മോഡ് പ്രവര്ത്തനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; സ്വയം അറിവ് മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് അജ്ഞതയുടെ രീതി അവഗണനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (14.09)

പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് രീതികളുടെ സവിശേഷതകള്

അഭിനിവേശവും അജ്ഞതയും അടിച്ചമര്ത്തുന്നതിലൂടെ നന്മ നിലനില്ക്കുന്നു; നന്മയെയും അജ്ഞതയെയും അടിച്ചമര്ത്തുന്നതിലൂടെ അഭിനിവേശം നിലനില്ക്കുന്നു; അര്ജ്ജുനനേ, നന്മയെയും അഭിനിവേശത്തെയും അടിച്ചമര്ത്തുന്നതിലൂടെ അജ്ഞത നിലനില്ക്കുന്നു. (14.10) ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ പ്രകാശം ശരീരത്തിലെ എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും (അല്ലെങ്കില് വാതിലുകളെ) പ്രകാശിപ്പിക്കുമ്പോള്, നന്മയാണ് പ്രധാനമെന്ന് അറിയണം. (14.11) ഓ അര്ജ്ജുനന്, അഭിനിവേശം പ്രബലമാകുമ്പോള്, അത്യാഗ്രഹം, പ്രവര്ത്തനം, സ്വാര്ത്ഥപ്രവൃത്തികള്, അസ്വസ്ഥത, ആവേശം തുടങ്ങിയവ ഉണ്ടാകുന്നു. (14.12) ഓ അര്ജ്ജുനന്, ജഡത്വം പ്രധാനമാകുമ്പോള്, അജ്ഞത, നിഷ്ക്രിയത്വം, അശ്രദ്ധ, വഞ്ചന തുടങ്ങിയവ ഉയര്ന്നുവരുന്നു. (14.13)

മൂന്ന് മോഡുകള് വ്യക്തിഗത ആത്മാവിനുള്ള ട്രാന്സ്മിഷന് വാഹനങ്ങളാണ്

നന്മയിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ മരിക്കുന്ന ഒരാൾ സ്വർഗത്തിലേക്ക് പോകുന്നു - പരമമായ അറിവുള്ളവരുടെ ശുദ്ധമായ ലോകം. (14.14) അഭിനിവേശം ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ മരിക്കുന്ന ഒരാൾ പ്രവർത്തനവുമായി (അല്ലെങ്കിൽ യൂട്ടിലിറ്റേറിയൻ തരം) പുനർജനിക്കുന്നു. അജ്ഞത മൂലം മരിക്കുന്ന ഒരാൾ താഴ്ന്ന സൃഷ്ടിയായി പുനർജനിക്കുന്നു. (14.15) നല്ല പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം പ്രയോജനകരവും നിർമ്മലവുമാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു; വികാരാധീനമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലം വേദനയാണ്; അറിവില്ലാത്ത പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലം അലസതയാണ്. (14.16) നന്മയുടെ മാതൃകയിൽ നിന്നാണ് ആത്മജ്ഞാനം ഉണ്ടാകുന്നത്; അത്യാഗ്രഹം ഉണ്ടാകുന്നത് അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയിലാണ്; അവഗണന, വഞ്ചന, മനസ്സിന്റെ മന്ദത എന്നിവ അജ്ഞതയുടെ രീതിയിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. (14.17) നന്മയിൽ സ്ഥാപിതമായവർ സ്വർഗത്തിലേക്ക് പോകുന്നു; വികാരാധീനരായ വ്യക്തികൾ മർത്യലോകത്ത് പുനർജനിക്കുന്നു; അറിവില്ലാത്തവർ, അജ്ഞതയുടെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന രീതിയിലാണ്, താഴ്ന്ന ഗ്രഹങ്ങളിലേക്കോ നരകത്തിലേക്കോ പോകുക (അല്ലെങ്കിൽ ജന്മത്തെ താഴ്ന്ന സൃഷ്ടികളായി എടുക്കുക). (14.18)

ഭ material തിക സ്വഭാവത്തിന്റെ മൂന്ന് രീതികൾ മറികടന്ന് നിർവാണത്തെ നേടുക

ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് രീതികളൊഴികെ മറ്റാരെയും ദർശകർ തിരിച്ചറിയുകയും ഈ മോഡുകൾക്ക് മുകളിലും അപ്പുറത്തുമുള്ള പരമോന്നതത്തെ അറിയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർ രക്ഷ നേടുന്നു (മുക്തി). (3.27, 5.09, 13.29 എന്നിവയും കാണുക) (14.19) ശരീരത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന (കൂടാതെ / അല്ലെങ്കിൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന) പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് രീതികളെ മറികടക്കുമ്പോൾ (അല്ലെങ്കിൽ മുകളിൽ ഉയരുമ്പോൾ) ഒരാൾ അമർത്യതയോ രക്ഷയോ നേടുന്നു (മുക്തി) ജനനം, വാർദ്ധക്യം, മരണം എന്നിവയുടെ വേദനകളിൽ നിന്ന്. (14.20)

മൂന്ന് മോഡുകൾക്ക് മുകളിൽ ഉയരുന്ന പ്രക്രിയ

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് രീതികളെ മറികടന്നവരുടെ അടയാളങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്, അവരുടെ പെരുമാറ്റം എന്താണ്? ശ്രീകൃഷ്ണനേ, പ്രകൃതിയുടെ ഈ മൂന്ന് രീതികളെ ഒരാൾ എങ്ങനെ മറികടക്കും? (14.21) പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: പ്രബുദ്ധത, പ്രവർത്തനം, വഞ്ചന എന്നിവയുടെ സാന്നിധ്യത്തെ വെറുക്കാത്ത ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ രീതികളെ മറികടന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു; അവർ ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ രീതികളെ ബാധിക്കാതെ സാക്ഷിയെപ്പോലെ അവശേഷിക്കുന്നവൻ; പ്രകൃതിയുടെ ഭൗതിക രീതികൾ മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന് കരുതി - അവൻ അലഞ്ഞുതിരിയാതെ കർത്താവുമായി ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. (14.22-23) കർത്താവിൽ ആശ്രയിക്കുകയും വേദനയോടും ആനന്ദത്തോടും നിസ്സംഗത കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ; ഒരു കട്ടയും കല്ലും സ്വർണ്ണവും ഒരുപോലെ തന്നേ. പ്രിയപ്പെട്ടവരും സൗഹൃദമില്ലാത്തവരും ഒരുപോലെ; ഉറച്ച

മനസ്സുള്ളവൻ; അവൻ ശാസനയിലും സ്തുതിയിലും ശാന്തനും ബഹുമാനത്തിനും അപമാനത്തിനും നിസ്സംഗനും; സുഹൃത്തിനും ശത്രുവിനും പക്ഷപാതമില്ലാത്തവൻ; ആരാണ് പ്രവർത്തിബോധം ഉപേക്ഷിച്ചത്? (14.24-25)

മൂന്ന് മോഡുകളുടെ ബോണ്ടുകൾ ഭക്തി സ്നേഹത്താൽ മുറിക്കാൻ കഴിയും

സ്നേഹം അഭയസ്ഥാനമായിരുന്നില്ലായെന്നും വെടിഞ്ഞ് എന്റെ സേവനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു വസ്തു പ്രകൃതിയുടെ മൂന്നു മോഡുകൾ അതിലംഘിച്ചു ഒപ്പം ബ്രഹ്മനിര് വേണ്ടി ഫിറ്റ് മാറുന്നു Ā എ. (7.14, 15.19 എന്നിവയും കാണുക) (14.26) കാരണം, അനശ്വരമായ നിത്യജീവിയുടെയും, നിത്യമായ ക്രമത്തിന്റെയും (ധർമ്മത്തിന്റെയും), പരമമായ ആനന്ദത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം ഞാനാണ്. (14.27)

15. പരമോന്നത വ്യക്തി

മായയുടെ ശക്തികൾ സൃഷ്ടിച്ച ഒരു വൃക്ഷം പോലെയാണ് സൃഷ്ടി

പരമോന്നതനായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: മുനിമാർ നിത്യമായ ആൽമരത്തെ അതിന്റെ ഉത്ഭവം (അല്ലെങ്കിൽ വേരുകൾ) പരമമായ സത്തയിലും പ്രപഞ്ചത്തിൽ താഴെയുള്ള ശാഖകളിലും സംസാരിക്കുന്നു, അവയുടെ ഇലകൾ വേദഗീതങ്ങൾ. ഈ വീക്ഷണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരാൾ വേദങ്ങളെ അറിയുന്നവനാണ്. (10.08 ഉം കാണുക) (15.01) ഈ പ്രപഞ്ചവൃക്ഷത്തിന്റെ ശാഖയായ മായ (മായ) പ്രപഞ്ചത്തിലുടനീളം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ മൂന്ന് രീതികളാൽ വൃക്ഷത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു; ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ അതിന്റെ മുളകളാണ്; അതിന്റെ വേരുകൾ (അഹംഭാവത്തിന്റെയും മോഹങ്ങളുടെയും) മനുഷ്യ ലോകത്ത് താഴെ വ്യാപിച്ച് കർമിക് അടിമത്തത്തിന് കാരണമാകുന്നു. (15.02)

അറ്റാച്ചുമെന്റ് വൃക്ഷം മുറിച്ച് രക്ഷ നേടുന്നതെങ്ങനെ

ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം ഇവിടെ ഭൂമിയിൽ ദൃശ്യമല്ല, അതിന്റെ ആരംഭമോ അവസാനമോ അസ്തിത്വമോ അല്ല. ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഉറച്ച വേരുകൾ - അഹംഭാവവും മോഹങ്ങളും - ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെയും വേർപിരിയലിന്റെയും ശക്തമായ കോടാലി ഉപയോഗിച്ച് മുറിച്ചു; ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നു: "ഈ പ്രാഥമിക പ്രകടനം പുറത്തുവരുന്ന ആ പ്രാഥമിക വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് ഞാൻ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു", ഒരാൾ വീണ്ടും മടങ്ങിവരാത്ത (മർത്യലോകത്തേക്ക്) ആ പരമമായ വാസസ്ഥലം തേടുക. (15.03-04) അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നും വഞ്ചനയിൽ നിന്നും വിമുക്തരായ, അറ്റാച്ചുമെൻറിൻറെ തിന്മയെ ജയിച്ച, എല്ലാ അഭിലാഷങ്ങളോടും പൂർണമായും ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന, ആനന്ദത്തിന്റെ ദ്വൈതതകളിൽ നിന്ന് മുക്തരായ , നിത്യമായ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ജ്ഞാനികൾ എത്തിച്ചേരുന്നു. വേദന. (15.05) സൂര്യൻ എന്റെ പരമോന്നത വാസസ്ഥലത്തെയും ചന്ദ്രനെയും തീയെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നില്ല. അവിടെയെത്തിയ ആളുകൾ സ്ഥിരമായ വിമോചനം (മുക്തി) നേടുന്നു, ഈ താൽക്കാലിക ലോകത്തേക്ക് വീണ്ടും വരരുത്. (13.17, 15.12 എന്നിവയും കാണുക) (15.06)

ആവിഷ്കരിച്ച ആത്മാവാണ് ആസ്വാദകൻ

ജീവികളുടെ ശരീരത്തിലെ ശാശ്വത വ്യക്തിഗത ആത്മാവ് തീർച്ചയായും എന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമാണ്. ഇത് ഗർഭധാരണത്തിന്റെ ആറ് സെൻസറി ഫാക്കൽറ്റികളുമായി - മനസ്സ് ഉൾപ്പെടെ - ബന്ധപ്പെടുത്തുകയും അവയെ സജീവമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (15.07) വായു പുഷ്പത്തിൽ നിന്ന് സ ma രഭ്യവാസന എടുക്കുന്നതുപോലെ; അതുപോലെ, വ്യക്തിഗത ആത്മാവ് മരണസമയത്ത് പുറന്തള്ളുന്ന ഭ physical തിക ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പുനർജന്മത്തിൽ (കർമ്മശക്തിയാൽ) നേടുന്ന പുതിയ ഭ body തിക ശരീരത്തിലേക്ക് ആറ് സെൻസറി ഫാക്കൽറ്റികളെ എടുക്കുന്നു. (2.13 ഉം കാണുക) (15.08) ശ്രവണ, സ്പർശം, കാഴ്ച, രുചി, മണം, മനസ്സ് എന്നിവയുടെ ആറ് സെൻസറി ഫാക്കൽറ്റികൾ ഉപയോഗിച്ച് ജീവനുള്ള എന്റിറ്റി (ജീവ) ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നു. ജീവൻ ശരീരത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നതായും ശരീരത്തിൽ തുടരുന്നതായും പ്രകൃതിയുടെ ഭൗതിക രീതികളുമായി സഹവസിക്കുന്നതിലൂടെ ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നതായും അജ്ഞർക്ക് കഴിയില്ല. എന്നാൽ ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ കണ്ണുള്ളവർക്ക് അത് കാണാൻ കഴിയും. (15.09-10) പരിപൂർണ്ണതയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്കുന്ന യോഗികൾ ജീവനുള്ള അസ്തിത്വം (ജീവ) അവരുടെ ആന്തരിക മനസ്സിൽ (ബോധമായി) വസിക്കുന്നതായി കാണുന്നു, എന്നാൽ അജ്ഞരും ആന്തരിക മനസ്സ് ശുദ്ധമല്ലാത്തവരും പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവനെ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. (15.11)

എല്ലാറ്റിന്റെയും സത്തയാണ് ആത്മാവ്

സൂര്യനിൽ നിന്ന് വരുന്നതും ലോകത്തെ മുഴുവൻ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും ചന്ദ്രനിലും തീയിലുമുള്ള എന്റേതായിരിക്കേണ്ട പ്രകാശ energy ർജ്ജം അറിയുക. (13.17, 15.06 എന്നിവയും കാണുക) (15.12) ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എല്ലാ ജീവികളെയും എന്റെ with ർജ്ജത്തോടെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. സ്രവം നൽകുന്ന ചന്ദ്രനായി ഞാൻ എല്ലാ സസ്യങ്ങളെയും പോഷിപ്പിക്കുന്നു. (15.13) ദഹന തീയായിത്തീർന്ന ഞാൻ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ശരീരത്തിൽ തുടരുന്നു. സുപ്രധാന ജീവശക്തികളുമായി (പ്രാണ, അപീന) ഒന്നിച്ച് ഞാൻ എല്ലാത്തരം ഭക്ഷണങ്ങളും ആഗിരണം ചെയ്യുന്നു. (15.14) ഞാൻ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ആന്തരിക മനസ്സിൽ ഇരിക്കുന്നു. മെമ്മറി, സ്വയം-അറിവും (ന്യായവാദങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ വിവശതയിൽ സത്തയാണ് (സാം സംശയം തെറ്റും സങ്കൽപങ്ങളിൽ നീക്കം Ā ധി)) എന്നെ വരുന്നു. എല്ലാ വേദങ്ങളുടെയും പഠനത്തിലൂടെ അറിയപ്പെടേണ്ട കാര്യമാണ് ഞാൻ. ഞാൻ തീർച്ചയായും വേദത്തിന്റെ രചയിതാവും വേദങ്ങളെ അറിയുന്നവനുമാണ്. (6.39 ഉം കാണുക) (15.15)

എന്താണ് പരമമായ ആത്മാവ്, ആത്മാവ്, സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ജീവികൾ?

പ്രപഞ്ചത്തിൽ രണ്ട് എന്റിറ്റികൾ (അല്ലെങ്കിൽ പുരുഷന്മാർ) ഉണ്ട്: മാറ്റാവുന്ന അല്ലെങ്കിൽ താൽക്കാലിക ദിവ്യബലി (ക്ഷാര പുരുഷൻ), മാറ്റാനാവാത്ത നിത്യജീവൻ (ബ്രഹ്മ, അക്ഷര പുരുഷൻ). സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ജീവികളും മാറ്റത്തിന് വിധേയമാണ്, എന്നാൽ നിത്യജീവൻ മാറുന്നില്ല. (15.16) പരമാത്മാവ് താൽക്കാലിക ദിവ്യത്വത്തിനും നിത്യജീവിക്കും അതീതമാണ്. എല്ലാം സമ്പൂർണ്ണമാക്കി താൽക്കാലികവും

ശാശ്വതവും നിലനിർത്തുന്ന സമ്പൂർണ്ണ റിയാലിറ്റി അല്ലെങ്കിൽ പരമത്മി എന്നും അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുന്നു. (15.17) ഞാൻ ക്ഷണികമായ, നിത്യദൈവമായ ഇരുവരും അപ്പുറം ഞാൻ കാരണം, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ലോകത്തും അഥർവവേദത്തിന് സുപ്രീം ലോകങ്ങളുടെ (പരബ്രഹ്മ, പരം എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഞാൻ Ā ടി.എം. Ā , പുരുശൊത്തമ, പരാശ്രയമുക്തനും സത്യം, ശ, സുപെര്സൊളല്, തുടങ്ങിയവ .). (15.18) അർജ്ജുനരേ , എന്നെ പരമാധികാരിയായി മനസ്സിലാക്കുന്ന ജ്ഞാനികൾ എല്ലാം അറിയുകയും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ എന്നെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (7.14, 14.26, 18.66 എന്നിവയും കാണുക) (15.19) പാപരഹിതനായ അർജ്ജുനനേ, ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും രഹസ്യമായ ഈ ശാസ്ത്രം ഞാൻ വിശദീകരിച്ചു. ഇത് മനസ്സിലാക്കിയാൽ ഒരാൾ പ്രബുദ്ധനായിത്തീരുന്നു; ഒരാളുടെ എല്ലാ കടമകളും നിറവേറ്റപ്പെടുന്നു; അർജ്ജുനനേ, മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷയ്ം കൈവരിക്കുന്നു. (15.20)

16. ദൈവികവും പൈശാചികവുമായ ഗുണങ്ങൾ

രക്ഷയ്ക്കായി വളർത്തിയെടുക്കേണ്ട പ്രധാന ദിവ്യഗുണങ്ങളുടെ പട്ടിക

പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: നിർഭയത്വം, ആന്തരിക മനസ്സിന്റെ പരിശുദ്ധി, ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ യോഗയിലെ സ്ഥിരോത്സാഹം, ദാനം, ഇന്ദ്രിയ സംയമനം, ത്യാഗം, തിരുവെഴുത്തുകളുടെ പഠനം, ചെലവുചുരുക്കൽ, സത്യസന്ധത; അഹിംസ, സത്യസന്ധത, കോപത്തിന്റെ അഭാവം, ത്യാഗം, ശാന്തത, ക്ഷുദ്ര സംസാരത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുക, എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും അനുകമ്പ, അത്യാഗ്രഹത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, സൗമ്യത, എളിമ, ചഞ്ചലതയുടെ അഭാവം, ആ le ംബരം, ക്ഷമ, ധൈര്യം, ശുചിത്വം, ദുഷ്ടതയുടെ അഭാവം - അർജ്ജുനനേ, ദിവ്യഗുണങ്ങളാൽ സമ്പന്നമായ (ഇരുപത്തിയാറ്) ഗുണങ്ങളാണിവ. (16.01-03)

ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട പൈശാചിക ഗുണങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക

ഓ അർജ്ജുനൻ, പൈശാചിക ഗുണങ്ങളാൽ ജനിച്ചവരുടെ അടയാളങ്ങൾ ഇവയാണ്: കാപട്യം, അഹങ്കാരം, അഹങ്കാരം, കോപം, പരുഷത, അജ്ഞത. (16.04) ദിവ്യഗുണങ്ങൾ രക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു (മോക്ഷം); പൈശാചിക ഗുണങ്ങൾ അടിമത്തത്തിനുള്ളതാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. അർജ്ജുനനേ, ദു rie ഖിക്കരുതു; നിങ്ങൾ ദിവ്യഗുണങ്ങളാൽ ജനിച്ചവരാണ്. (16.05)

മനുഷ്യരിൽ രണ്ടുതരം മാത്രമേയുള്ളൂ: ജ്ഞാനികളും അജ്ഞരും

അടിസ്ഥാനപരമായി, ഈ ലോകത്ത് മനുഷ്യന്റെ രണ്ട് തരം അല്ലെങ്കിൽ ജാതികൾ മാത്രമേയുള്ളൂ: ദിവ്യ, പൈശാചിക. ദൈവികതയെ വിശദമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അർജുന, പൈശാചികതയെക്കുറിച്ച് എന്നിൽ നിന്ന് കേൾക്കുക. (16.06) പൈശാചിക സ്വഭാവമുള്ള ആളുകൾക്ക് എന്തുചെയ്യണമെന്നും എന്തുചെയ്യരുതെന്നും അറിയില്ല. അവർക്ക് വിശുദ്ധിയോ നല്ല പെരുമാറ്റമോ സത്യസന്ധതയോ ഇല്ല. (16.07) ലോകം യാഥാർത്ഥ്യമല്ലെന്നും, അടിമയില്ലാതെയും, ദൈവമില്ലാതെയും, ക്രമമില്ലാതെയാണെന്നും അവർ പറയുന്നു. പുരുഷനും സ്ത്രീയും മാത്രം

ലൈംഗിക ഐക്യം മൂലമാണ് ലോകം സംഭവിക്കുന്നത്, മറ്റൊന്നുമല്ല. (16.08) ഈ തെറ്റായ, നിരീശ്വരവാദ വീക്ഷണത്തോട് ചേർന്നുനിൽക്കുമ്പോൾ, അധ ded പതിച്ച ഈ ആത്മാക്കൾ - ചെറിയ ബുദ്ധിയും ക്രൂരകൃത്യങ്ങളും ഉള്ളവർ - ലോകത്തിന്റെ നാശത്തിന് ശത്രുക്കളായി ജനിക്കുന്നു. (16.09) തീരാത്ത മോഹങ്ങൾ, കാപട്യം, അഹങ്കാരം, ധാർഷ്ട്യം എന്നിവയാൽ നിറഞ്ഞു; വഞ്ചന കാരണം തെറ്റായ വീക്ഷണങ്ങൾ പുലർത്തുക; അവർ അശുദ്ധമായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, (16.10) മരണം വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന അനന്തമായ ഉത്കണ്ഠയിൽ മുഴുകി, ഇന്ദ്രിയ സംതൃപ്തിയെ അവരുടെ പരമോന്നത ലക്ഷ്യമാക്കി, ഇന്ദ്രിയ സുഖമാണ് എല്ലാം എന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തി; (16.11)

നൂറുകണക്കിന് മോഹങ്ങളുടെ ബന്ധങ്ങളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും കാമവും കോപവും കൊണ്ട് അടിമകളാകുകയും ചെയ്യുന്ന അവർ ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് നിയമവിരുദ്ധമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സമ്പത്ത് നേടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവർ ചിന്തിക്കുന്നു: (16.12) ഇത് ഇന്ന് ഞാൻ നേടിയിട്ടുണ്ട്; ഞാൻ ഈ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റും; എനിക്ക് വളരെയധികം സമ്പത്ത് ഉണ്ട്, ഭാവിയിൽ കൂടുതൽ സമ്പത്തും ഉണ്ടാകും; (16.13) ആ ശത്രു എന്നെ കൊന്നുകളഞ്ഞു; ഞാൻ മറ്റുള്ളവരെയും കൊല്ലും. ഞാൻ യജമാനൻ. ഞാനാണ് ആസ്വാദകൻ. ഞാൻ വിജയിയും ശക്തനും സന്തുഷ്ടനുമാണ്; (16.14)

ഞാൻ ധനികനും കുലീന കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവനുമാണ്. ആരാണ് എനിക്ക് തുല്യൻ? ഞാൻ ത്യാഗം ചെയ്യും, ദാനം ചെയ്യും, ഞാൻ സന്തോഷിക്കും. (16.15) അങ്ങനെ അജ്ഞതയാൽ വഞ്ചിതരാകുന്നു, അനേകം ഭ്രാന്തന്മാരാൽ വിസ്മയിച്ചു, വഞ്ചനയുടെ വലയിൽ കുടുങ്ങി, ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളുടെ ആസ്വാദനത്തിന് അടിമകളായ അവർ ഒരു നരകത്തിൽ വീഴുന്നു. (16.16) സ്വയം അഹങ്കാരിയായ, ധാർഷ്ട്യമുള്ള, അഭിമാനവും സമ്പത്തിന്റെ ലഹരിയും നിറഞ്ഞ അവർ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നു (ദാനം, യജ്ഞം മുതലായവ) പ്രദർശനത്തിന്റെ പേരിൽ മാത്രമാണ്, അല്ലാതെ തിരുവെഴുത്തു നിർദേശപ്രകാരം അല്ല. (16.17) ഈ ക്ഷുദ്ര ആളുകൾ അഹംഭാവം, ശക്തി, അഹങ്കാരം, മോഹം, കോപം എന്നിവയിൽ പറ്റിനിൽക്കുന്നു; അവരുടെ ശരീരത്തിലും മറ്റുള്ളവരുടെ ശരീരത്തിലും എന്റെ സാന്നിധ്യം അവർ നിഷേധിക്കുന്നു. (16.18)

കഷ്ടതയാണ് അജ്ഞരുടെ വിധി

ക്രൂരമായ, പാപിയായ, നിന്ദ്യരായ ആളുകളെ ഈ വിദ്വേഷികളെ ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ഭൂതങ്ങളുടെ ഉദരത്തിൽ പുനർജന്മ ചക്രങ്ങളിലേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്നു. (16.19) അർജുനൻ, ഭൂതങ്ങളുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്, ജനനത്തിനു ശേഷമുള്ള ജനനം, വഞ്ചിതർ എന്നെ നേടാതെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന നരകത്തിൽ മുങ്ങുന്നു. (16.20)

കാമം, കോപം, അത്യാഗ്രഹം എന്നിവയാണ് നരകത്തിലേക്കുള്ള മൂന്ന് വാതിലുകൾ

കാമം, കോപം, അത്യാഗ്രഹം എന്നിവ നരകത്തിന്റെ മൂന്ന് വാതിലുകളാണ് വ്യക്തിയുടെ പതനത്തിലേക്ക് (അല്ലെങ്കിൽ അടിമത്തത്തിലേക്ക്) നയിക്കുന്നത്. അതിനാൽ, ഈ മൂന്നെണ്ണം ഉപേക്ഷിക്കാൻ ഒരാൾ

പഠിക്കണം. (16.21) അർജ്ജുനനേ, നരകത്തിന്റെ ഈ മൂന്ന് കവാടങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചിതനായവൻ ഏറ്റവും മികച്ചത് ചെയ്യുകയും തന്മൂലം പരമമായ വാസസ്ഥാനം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. (16.22)

ഒരാൾ തിരുവെഴുത്ത് പിന്തുടരണം

തിരുവെഴുത്തു നിർദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെ, അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാൾ പരിപൂർണ്ണതയോ സന്തോഷമോ പരമോന്നത വാസസ്ഥലമോ നേടുന്നില്ല. (16.23) അതിനാൽ, എന്തുചെയ്യണം, എന്തു ചെയ്യരുതെന്ന് നിർണ്ണയിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ അധികാരം വേദഗ്രന്ഥമായിരിക്കട്ടെ. തിരുവെഴുത്തു നിർദേശം അനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കടമ നിർവഹിക്കണം. (16.24)

17. മൂന്നിരട്ടി വിശ്വാസം

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: വിശ്വാസത്തോടെ ആത്മീയ പരിശീലനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരുടെ ഭക്തിയുടെ രീതി എന്താണ്, എന്നാൽ കൃഷ്ണരേ, തിരുവെഴുത്തു നിർദേശങ്ങൾ പാലിക്കാതെ? ഇത് നന്മയുടെയോ അഭിനിവേശത്തിന്റെയോ അജ്ഞതയുടെയോ രീതിയിലാണോ? (17.01)

മൂന്ന് തരം വിശ്വാസം

പരമമായ കർത്താവ് പറഞ്ഞു: ആവിഷ്കൃത മനുഷ്യരുടെ സ്വാഭാവിക വിശ്വാസം മൂന്ന് തരത്തിലുള്ളതാണ്: നന്മ, അഭിനിവേശം, അജ്ഞത. എന്നിൽ നിന്ന് ഇവയെക്കുറിച്ച് കേൾക്കുക. (17.02) ഹേ അർജ്ജുന, ഓരോ വിശ്വാസം സ്വന്തം പ്രകൃതി മനോഭാവം (കെ എന്നിവയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള പ്രകാരം ആണ് Ā ര്മിച് ഇംപ്രഷനുകൾ). ഒരാളുടെ വിശ്വാസത്താൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരാൾ ആകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ആകാം (ഒരാൾ നിരന്തരം ആഗ്രഹത്തിന്റെ വസ്തുവിനെ വിശ്വാസത്തോടെ ചിന്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ). (17.03) നന്മയുടെ രീതിയിലുള്ള ആളുകൾ സ്വർഗ്ഗീയ കൺട്രോളറുകളെ ആരാധിക്കുന്നു; അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയിലുള്ളവർ അമാനുഷിക ഭരണാധികാരികളെയും ഭൂതങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നു; അറിവില്ലായ്മയിലുള്ളവർ പ്രേതങ്ങളെയും ആത്മാക്കളെയും ആരാധിക്കുന്നു. (17.04) തിരുവെഴുത്തുകളുടെ കുറിപ്പടി പാലിക്കാതെ കഠിനമായ ചെലവുചുരുക്കൽ നടത്തുന്നവരും, കാപട്യവും അഹംഭാവവും നിറഞ്ഞവരും, ആഗ്രഹത്തിന്റെയും അറ്റാച്ചുമെന്റിന്റെയും ശക്തിയാൽ പ്രചോദിതരാകുകയും, ശരീരത്തിലെ ഘടകങ്ങളെ വിവേകപൂർവ്വം പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് പൈശാചിക സ്വഭാവമുള്ള അജ്ഞരായ വ്യക്തികൾ. ശരീരത്തിനുള്ളിൽ വസിക്കുന്ന ഞാനും. (17.05-06)

മൂന്ന് തരം ഭക്ഷണം

നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന ഭക്ഷണവും മൂന്ന് തരത്തിലാണ്. ത്യാഗവും ചെലവുചുരുക്കലും ദാനധർമ്മവും അങ്ങനെതന്നെ. ഇപ്പോൾ അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കേൾക്കുക. (17.07) ദീർഘായുസ്സ്, പുണ്യം, ശക്തി, ആരോഗ്യം, സന്തോഷം, സന്തോഷം എന്നിവ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഭക്ഷണങ്ങൾ ചീഞ്ഞതും മിനുസമാർന്നതും ഗണ്യമായതും പോഷകപ്രദവുമാണ്. അത്തരം ഭക്ഷണങ്ങൾ നന്മയുടെ രീതിയിലുള്ള വ്യക്തികൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. (17.08) വളരെ കയ്പേറിയതും പുളിച്ചതും

ഉപ്പിട്ടതും ചൂടുള്ളതും കഠിനവും വരണ്ടതും കത്തുന്നതുമായ ഭക്ഷണങ്ങൾ പോലുള്ള അഭിനിവേശമുള്ള ആളുകൾ; വേദന, ദു rief ഖം, രോഗം എന്നിവ ഉണ്ടാക്കുക. (17.09) അജ്ഞതയുടെ രീതിയിലുള്ള ആളുകൾ പഴകിയതും രുചിയുള്ളതുമായ, ചീഞ്ഞ, ചീഞ്ഞ, നിരസിക്കുന്ന, അശുദ്ധമായ (മാംസം, മദ്യം എന്നിവ പോലുള്ള) ഭക്ഷണങ്ങൾ പോലുള്ളവ. (17.10)

മൂന്ന് തരം ത്യാഗങ്ങൾ

നിസ്വാർത്ഥസേവനം, തിരുവെഴുത്തുകളാൽ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ഫലത്തെ മോഹിക്കാതെ നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടും അത് ഒരു കടമയാണെന്ന ബോധ്യത്തോടും കൂടി നന്മയുടെ രീതിയിലാണ്. (17.11) പ്രകടനത്തിനും ഫലത്തിനുമായി മാത്രം ചെയ്യുന്ന നിസ്വാർത്ഥ സേവനം, അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയിലാണ്, അർജുനൻ. (17.12) മന്ത്രവും വിശ്വാസവും ദാനവും ഇല്ലാത്ത, ഭക്ഷണം വിതരണം ചെയ്യാത്ത, തിരുവെഴുത്ത് പിന്തുടരാതെ നിർവഹിക്കുന്ന നിസ്വാർത്ഥ സേവനം അജ്ഞതയുടെ രീതിയിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (17.13)

ചിന്ത, വാക്ക്, പ്രവൃത്തി എന്നിവയുടെ ചെലവുചുരുക്കൽ

ആകാശഗോളകർ, പുരോഹിതൻ, ഗുരു, ജ്ഞാനികൾ എന്നിവരുടെ ആരാധന; വിശുദ്ധി, സത്യസന്ധത, ബ്രഹ്മചര്യം, അഹിംസ - ഇവ കർമ്മത്തിന്റെ ചെലവുചുരുക്കൽ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (17.14) കുറ്റകരമല്ലാത്ത, സത്യസന്ധമായ, പ്രസന്നമായ, പ്രയോജനകരമായ, തിരുവെഴുത്തുകളുടെ പതിവ് പഠനത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സംഭാഷണത്തെ വാക്കിന്റെ ചെലവുചുരുക്കൽ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (17.15) മനസ്സിന്റെ ശാന്തത, സ gentle മ്യത, ശാന്തത, ആത്മനിയന്ത്രണം, ചിന്തയുടെ പരിശുദ്ധി - ഇവയെ ചിന്തയുടെ ചെലവുചുരുക്കൽ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (17.16)

മൂന്ന് തരത്തിലുള്ള ചെലവുചുരുക്കൽ

മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നിരട്ടി ചെലവുചുരുക്കൽ (ചിന്ത, വാക്ക്, പ്രവൃത്തി), യോഗികൾ പരമമായ വിശ്വാസത്തോടെ, ഫലത്തോടുള്ള ആഗ്രഹമില്ലാതെ പരിശീലിക്കുന്നത്, നന്മയുടെ രീതിയിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (17.17) ബഹുമാനം, ബഹുമാനം, ഭക്തി, പ്രദർശനത്തിനായി, അനിശ്ചിതവും താൽക്കാലികവുമായ ഫലം നൽകുന്നതിനായി നടത്തുന്ന ചെലവുചുരുക്കൽ അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (17.18) വിഡ് ish ിത്ത ധാർഷ്ട്യത്തോടെയോ സ്വയം പീഡനത്തിലൂടെയോ മറ്റുള്ളവരെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിലൂടെയോ ചെയ്യുന്ന ചെലവുചുരുക്കൽ അജ്ഞതയുടെ രീതിയിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (17.19)

മൂന്ന് തരം ചാരിറ്റി

പ്രതിഫലമായി ഒന്നും ചെയ്യാത്ത അർഹരായ സ്ഥാനാർത്ഥിക്ക് കടമയായി ശരിയായ സ്ഥലത്തും സമയത്തും നൽകുന്ന ചാരിറ്റി, നന്മയുടെ രീതിയിലായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. (17.20) മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ നൽകുന്ന ദാനം, അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും തിരികെ ലഭിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ കുറച്ച് ഫലം നേടുക എന്നിവ അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (17.21) യോഗ്യതയില്ലാത്ത വ്യക്തികൾക്ക് തെറ്റായ സ്ഥലത്തും സമയത്തും അല്ലെങ്കിൽ സ്വീകർത്താവിനെ ബഹുമാനിക്കാതെ

അല്ലെങ്കിൽ പരിഹാസത്തോടെ നൽകപ്പെടുന്ന ചാരിറ്റി അജ്ഞതയുടെ രീതിയിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (17.22)

ദൈവത്തിന്റെ മൂന്നിരട്ടി നാമം

'ഓം ടാറ്റ് സാറ്റ്' എന്നത് നിത്യജീവിയുടെ മൂന്നിരട്ടി പേരാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. നല്ല ഗുണങ്ങളുള്ളവർ, വേദങ്ങൾ, നിസ്വാർത്ഥസേവനം എന്നിവ പുരാതന കാലത്ത് ബ്രഹ്മാവിനാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ്. (17.23) അതിനാൽ, തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ത്യാഗം, ദാനധർമ്മം, ചെലവുചുരുക്കൽ എന്നിവ എപ്പോഴും ആരംഭിക്കുന്നത് പരമമായ വ്യക്തിയെ അറിയുന്നവർ 'ഓം' ഉച്ചരിക്കുന്നതിലൂടെയാണ്. (17.24) പലതരം ത്യാഗങ്ങളും ദാനധർമ്മങ്ങളും ചെലവുചുരുക്കലും രക്ഷ തേടുന്നവർ (മോക്ഷം) പ്രതിഫലം തേടാതെ 'ടാറ്റ്' (അല്ലെങ്കിൽ അവൻ എല്ലാം) ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തുന്നു. (17.25) യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെയും നന്മയുടെയും അർത്ഥത്തിൽ 'സാറ്റ്' എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചു. ഓ അർജ്ജുനൻ എന്ന ശുഭപ്രവൃത്തിക്കും 'സാറ്റ്' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. (17.26) ത്യാഗം, ദാനം, ചെലവുചുരുക്കൽ എന്നിവയിലെ വിശ്വാസത്തെ 'സാറ്റ്' എന്നും വിളിക്കുന്നു. പരമോന്നതത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നിസ്വാർത്ഥ സേവനത്തെ സത്യത്തിൽ 'സാറ്റ്' എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (17.27) വിശ്വാസമില്ലാതെ ചെയ്യുന്നതെന്തും - അത് ത്യാഗമോ ദാനധർമ്മമോ ചെലവുചുരുക്കലോ മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയോ ആകട്ടെ - അതിനെ 'അസറ്റ്' എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അർജ്ജുന, ഇതിന് ഇവിടെയോ പരലോകത്തിനോ ഒരു മൂല്യവുമില്ല. (17.28)

18. അർഥം ഉപേക്ഷിച്ച് വിമോചനം നേടുക

അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: ശ്രീകൃഷ്ണനേ, സാംന്യയുടെയും ത്യാഗയുടെയും സ്വഭാവവും രണ്ടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും അറിയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (18.01)

ത്യാഗത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും നിർവചനം

സുപ്രീം കർത്താവേ പറഞ്ഞു: ഈ ജന്മ സമ്ംയ് വിളിച്ചു Ā SA (ത്യാഗത്തെയും) ഏതെങ്കിലും സ്വകാര്യ ലാഭത്തിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിയുടെ പൂർണ്ണമായ ത്യാഗത്തെയും. എല്ലാ ജോലിയുടെയും ഫലങ്ങളോടുള്ള സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പമാണ് ത്യാഗം (ത്യാഗം) എന്ന് ജ്ഞാനികൾ നിർവചിക്കുന്നത് . (5.01, 5.05, 6.01 എന്നിവയും കാണുക) (18.02) എല്ലാ തത്ത്വചിന്തകരും പറയുന്നത് എല്ലാ ജോലികളും തെറ്റുകൾ നിറഞ്ഞതാണെന്നും അത് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും മറ്റുചിലർ പറയുന്നത് ത്യാഗം, ദാനം, ചെലവുചുരുക്കൽ എന്നിവ ഉപേക്ഷിക്കരുതെന്നാണ്. (18.03)

അർജ്ജുനനേ, ത്യാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ നിഗമനം ശ്രദ്ധിക്കുക. ത്യാഗം മൂന്ന് തരത്തിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (18.04) സേവനം, ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ചെലവുചുരുക്കൽ എന്നിവ ഉപേക്ഷിക്കരുത്, മറിച്ച് സേവനം, ദാനം, ചെലവുചുരുക്കൽ എന്നിവ ജ്ഞാനികളുടെ ശുദ്ധീകരണമാണ്. (18.05) ഈ നിർബന്ധിത പ്രവൃത്തികൾ പോലും പഴങ്ങളോട് ചേരാതെ ചെയ്യണം. അർജുനനേ, ഇത് എന്റെ കൃത്യമായ പരമോന്നത ഉപദേശമാണ്. (18.06)

മൂന്ന് തരം ത്യാഗം

ഒരാളുടെ കടമ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. നിർബന്ധിത ജോലി ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് വഞ്ചന മൂലമാണ്, അത് അജ്ഞതയുടെ രീതിയിലാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നു. (18.07) ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതുകൊണ്ടോ ശാരീരിക ക്ലേശങ്ങളെ ഭയന്നുകൊണ്ടോ മാത്രം കടമ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരാൾ, അഭിനിവേശത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ അത്തരമൊരു ത്യാഗം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ത്യാഗത്തിന്റെ ഗുണം ലഭിക്കുന്നില്ല. (18.08) കർത്തവ്യമായി നിർവഹിക്കുന്ന ചുമതല, ഫലത്തോടുള്ള സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പം ഉപേക്ഷിക്കുക, അർജ്ജുനനേ, നന്മയുടെ മാതൃകയിൽ ത്യാഗമായി കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. (18.09) വിയോജിപ്പുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയെ വെറുക്കുകയോ അംഗീകരിക്കാവുന്ന ഒരു ജോലിയുമായി ബന്ധപ്പെടാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരാളെ ത്യാഗിയായാണ് കണക്കാക്കുന്നത് (ത്യാഗി), നന്മയുടെ രീതിയും ബുദ്ധിമാനും പരമാത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ സംശയങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തനുമാണ്. (18.10) മനുഷ്യർക്ക് ജോലിയിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും വിട്ടുനിൽക്കാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, എല്ലാ ജോലിയുടെയും ഫലങ്ങളോടുള്ള സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പം പൂർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരാളെ ഒരു ത്യാഗിയായി കണക്കാക്കുന്നു . (18.11) കൃതികളുടെ മൂന്നിരട്ടി ഫലം - അഭികാമ്യവും അഭികാമ്യമല്ലാത്തതും മിശ്രിതവുമാണ് - മരണശേഷം ഒരു ത്യാഗിയല്ലാത്ത, എന്നാൽ ഒരിക്കലും ഒരു ത്യാഗിയല്ല. (18.12)

ഒരു പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അഞ്ച് കാരണങ്ങൾ

എല്ലാ പ്രവൃത്തികളുടെയും പൂർത്തീകരണത്തിനായി സംഖ്യ ഉപദേശത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന അഞ്ച് കാരണങ്ങളായ അർജുനനേ, എന്നിൽ നിന്ന് പഠിക്കുക. അവ: ഭ body തിക ശരീരം, കർമ്മത്തിന്റെ ഇരിപ്പിടം; മെറ്റീരിയലിന്റെ രീതികൾ, ചെയ്യുന്നയാൾ; ഗർഭധാരണത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും പതിനൊന്ന് അവയവങ്ങൾ, ഉപകരണങ്ങൾ; വിവിധ പ്രീനകൾ (ബയോഇമ്പൾസുകൾ, ജീവശക്തികൾ); അഞ്ചാമത്തേത് ദേവന്മാരെ (പതിനൊന്ന് അവയവങ്ങളിൽ) അദ്ധ്യക്ഷനാക്കുന്നു. (18.13-14) ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയുടെയും അഞ്ച് കാരണങ്ങൾ ഇവയാണ്, ശരി അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റ്, ചിന്ത, വാക്ക്, പ്രവൃത്തി എന്നിവയാൽ ഒരാൾ ചെയ്യുന്നു. (18.15) അതിനാൽ, ഒരാളുടെ ശരീരത്തെയോ ആത്മാവിനെയോ ഏക ഏജന്റായി കരുതുന്ന അജ്ഞർക്ക് അപൂർണ്ണമായ അറിവ് കാരണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. (18.16) ഡോർഷിപ്പ് എന്ന സങ്കൽപ്പത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനും ഫലം കൊയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ ബുദ്ധി മലിനമാകാത്തവനുമായ ഒരാൾ - ഈ ആളുകളെയെല്ലാം കൊന്നതിനുശേഷവും - കൊല്ലുകയോ കൊല്ലുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. (18.17) വിഷയം, വസ്തു, അറിവ് എന്നിവ ഒരു പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മൂന്നിരട്ടി ചാലകശക്തിയാണ് (അല്ലെങ്കിൽ പ്രചോദനം). ഗർഭധാരണത്തിന്റെയും പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും പതിനൊന്ന് അവയവങ്ങൾ, പ്രവൃത്തി, ഭ material തിക പ്രകൃതിയുടെ രീതികൾ എന്നിവയാണ് പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മൂന്ന് ഘടകങ്ങൾ. (18.18)

മൂന്ന് തരം അറിവ്

സംഖ്യ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഗുണ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ആത്മജ്ഞാനം, പ്രവർത്തനം, ഏജന്റ് എന്നിവ മൂന്ന് തരത്തിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇവയെക്കുറിച്ചും കൃത്യമായി കേൾക്കുക. (18.19) എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും മാറ്റമില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ഭിന്നിപ്പിൽ വിഭജിക്കപ്പെടാത്തതായി കാണുന്ന അറിവ്, അത്തരം അറിവ് നന്മയുടെ രീതിയിലാണ്. (11.13, 13.16 എന്നിവയും കാണുക) (18.20) എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും വിവിധതരം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ പരസ്പരം വേർതിരിക്കുന്നതായി ഒരാൾ കാണുന്ന അറിവ്; അത്തരം അറിവ് അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയിലാണ്. (18.21) യുക്തിരഹിതവും അടിസ്ഥാനരഹിതവും വിലകെട്ടതുമായ അറിവ്, ഒരൊറ്റ ഫലത്തിൽ (ശരീരം പോലുള്ളവ) എല്ലാം പോലെ എന്നപോലെ പറ്റിനിൽക്കുന്നു, അത്തരം അറിവ് അജ്ഞതയുടെ അന്ധകാരത്തിന്റെ രീതിയിലാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നു (18.22)

മൂന്ന് തരം പ്രവർത്തനം

ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളില്ലാതെ, സ്വാർത്ഥപരമായ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഫലം ആസ്വദിക്കാനുള്ള അറ്റാച്ചുമെന്റും ഇല്ലാതെ നിർവഹിക്കുന്ന കടമ, നന്മയുടെ രീതിയിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (18.23) അഹംഭാവത്തോടെയും സ്വാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങളോടെയും വളരെയധികം പരിശ്രമത്തോടെയും ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനം അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയിലാണ്. (18.24) വഞ്ചന, അനന്തരഫലങ്ങൾ അവഗണിക്കുക, നഷ്ടം, മറ്റുള്ളവർക്ക് പരിക്കേൽക്കുക, അതുപോലെ തന്നെ സ്വന്തം കഴിവ് എന്നിവ കാരണം ഏറ്റെടുക്കുന്ന പ്രവർത്തനം അജ്ഞതയുടെ രീതിയിലാണെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. (18.25)

മൂന്ന് തരം ഏജന്റ്

അറ്റാച്ചുമെന്റിൽ നിന്ന് മുക്തനായ, അഹംഭാവമില്ലാത്തവനും, ദൃ ve നിശ്ചയവും ഉത്സാഹവും ഉള്ളവനും, വിജയത്തിലോ പരാജയത്തിലോ അശ്രദ്ധനായ ഏജന്റിനെ നല്ലത് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (18.26) ധൈര്യമുള്ള, ജോലിയുടെ ഫലം ആഗ്രഹിക്കുന്ന, അത്യാഗ്രഹം, അക്രമാസക്തൻ, അശുദ്ധൻ, സന്തോഷവും ദു orrow ഖവും ബാധിക്കുന്ന ഏജന്റ് എന്നിവരെ വികാരാധീനനായി വിളിക്കുന്നു. (18.27) അച്ചടക്കമില്ലാത്ത, അശ്ലീലനായ, ധാർഷ്ട്യമുള്ള, ദുഷ്ടനായ, ക്ഷുദ്രകരമായ, അലസനായ, വിഷാദമുള്ള, നീട്ടിവെച്ച ഏജന്റിനെ അജ്ഞൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (18.28)

മൂന്ന് തരം ബുദ്ധി

ഭൗതിക പ്രകൃതിയുടെ രീതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ബുദ്ധിയുടെയും ദൃ ve നിശ്ചയത്തിന്റെയും മൂന്നിരട്ടി വിഭജനം അർജുനനേ, പൂർണ്ണമായും പൂർണ്ണമായും വെവ്വേറെ വിശദീകരിക്കുക. (18.29) അർജ്ജുനൻ, ആ ബുദ്ധി, നന്മയുടെ രീതിയിലാണ്, അത് ജോലിയുടെ പാതയും ത്യാഗത്തിന്റെ പാതയും, ശരിയും തെറ്റും, ഭയം, നിർഭയം, അടിമത്തം, വിമോചനം എന്നിവ

മനസ്സിലാക്കുന്നു. (18.30) അർജ്ജുനനേ, നീതിയും അനീതിയും ശരിയും തെറ്റും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത അഭിനിവേശ രീതിയിലാണ് ആ ബുദ്ധി. (18.31) ആ ബുദ്ധി അജ്ഞതയുടെ രീതിയിലാണ്, അത് അജ്ഞതയാൽ മൂടപ്പെടുമ്പോൾ, അനീതി നീതിയായി അംഗീകരിക്കുകയും എല്ലാം അർജുനനല്ലെന്ന് കരുതുകയും ചെയ്യുന്നു. (18.32)

മൂന്ന് തരത്തിലുള്ള ദൃ ve നിശ്ചയം, മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ നാല് ലക്ഷയ്ങ്ങൾ

ആ ദൃ ve നിശ്ചയം നന്മയുടെ രീതിയിലാണ്, അത് മനസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു, പ്രാണ (ബയോഇമ്പൾസുകൾ, ജീവശക്തികൾ), ദൈവസാക്ഷാത്കാരത്തിനായുള്ള ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, അർജുനൻ. (18.33) ആ ദൃ ve നിശ്ചയം, അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയിലാണ്, ജോലിയുടെ ഫലത്തിനായി കൊതിക്കുക, കടമയിൽ പറ്റിനിൽക്കുക (ധർമ്മം), സമ്പത്ത് (അർത്ഥം), ആനന്ദം (കാമ) എന്നിവ വലിയ അടുപ്പത്തോടെ. (18.34) അർജുന, മന്ദബുദ്ധിയായ ഒരാൾ ഉറക്കം, ഭയം, ദു rief ഖം, നിരാശ, അശ്രദ്ധ എന്നിവ ഉപേക്ഷിക്കാത്ത അജ്ഞതയുടെ രീതിയിലാണ്. (18.35)

മൂന്ന് തരം ആനന്ദം

അർജ്ജുനനേ, മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്നിൽ നിന്ന് കേൾക്കൂ. ആത്മീയ പരിശീലനത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ ആസ്വദിക്കുന്ന ആനന്ദം എല്ലാ സങ്കടങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കും. (18.36) തുടക്കത്തിൽ വിഷമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന, എന്നാൽ അവസാനം അമൃതിനെപ്പോലെയുള്ള ആനന്ദം ആത്മജ്ഞാനത്തിന്റെ കൃപയാൽ വരുന്നു, അത് നന്മയുടെ രീതിയിലാണ്. (18.37) തുടക്കത്തിൽ അമൃതിനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു, പക്ഷേ അവസാനം വിഷമായി മാറുന്ന ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതികൾ അഭിനിവേശത്തിന്റെ രീതിയിലാണ്. (5.22 ഉം കാണുക) (18.38) ഉറക്കത്തിന്റെയും അലസതയുടെയും അശ്രദ്ധയുടെയും ഫലമായി ഒരു വ്യക്തിയെ തുടക്കത്തിലും അവസാനത്തിലും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന ആനന്ദം അജ്ഞതയുടെ രീതിയിലാണ്. (18.39) ഭൂമിയിലോ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആകാശഗോളങ്ങളിൽ ഒരാളോ ഇല്ല, ഈ മൂന്ന് ഭ material തിക രീതികളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായി തുടരാൻ അവർക്ക് കഴിയില്ല. (18.40)

അധ്വാനത്തിന്റെ വിഭജനം ഒരാളുടെ കഴിവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്

ബ്രഹ്മ, ക്ഷത്രിയ, വൈശ്യ, ശൂദ്ര എന്നീ നാല് വിഭാഗങ്ങളായി അധ്വാനത്തിന്റെ വിഭജനം ആളുകളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ അന്തർലീനമായ ഗുണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് (അല്ലെങ്കിൽ പ്രകൃതിദത്തമായ പ്രവണത, ഒരാളുടെ ജനന അവകാശമായിരിക്കണമെന്നില്ല), അർജുനൻ. (4.13 ഉം കാണുക) (18.41) ശാന്തത, ആത്മനിയന്ത്രണം, ചെലവുചുരുക്കൽ, വിശുദ്ധി, ക്ഷമ, സത്യസന്ധത, അതീന്ദ്രിയ അറിവ്, അമാനുഷിക അനുഭവം, ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം എന്നിവയുള്ള ബുദ്ധിജീവികളെ ബ്രാഹ്മണർ എന്ന് മുദ്രകുത്തുന്നു. (18.42) വീരത്വം, ig ർജ്ജസ്വലത, ഉറച്ചത, വൈദഗ്ദ്ധ്യം, യുദ്ധത്തിൽ അചഞ്ചലത, ദാനം, ഭരണപരമായ കഴിവുകൾ

എന്നിവയുള്ളവരെ ക്ഷത്രിയ അല്ലെങ്കിൽ സംരക്ഷകർ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (18.43) കൃഷി, കന്നുകാലികളെ വളർത്തൽ, ബിസിനസ്സ്, വ്യാപാരം, വ്യവസായം എന്നിവയിൽ മികവു പുലർത്തുന്നവരെ വൈശ്യന്മാർ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. സേവനത്തിലും തൊഴിൽ രീതിയിലും വളരെ മികച്ചവരായവരെ ശൂദ്രർ എന്ന് തരംതിരിക്കുന്നു. (18.44)

കടമ, അച്ചടക്കം, ഭക്തി എന്നിവയിലൂടെ രക്ഷ കൈവരിക്കുക

ഒരാളുടെ സ്വാഭാവിക പ്രവർത്തനത്തോടുള്ള ഭക്തിയാൽ ഒരാൾക്ക് ഏറ്റവും മികച്ചത് നേടാൻ കഴിയും. ഒരാളുടെ സ്വാഭാവിക വേലയിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ ഒരാൾ എങ്ങനെ പൂർണത കൈവരിക്കും എന്ന് ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കൂ. (18.45) പരമമായ ഒരാളെ ആരാധിക്കുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ പൂർണത കൈവരിക്കുന്നു all അവരിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഉത്ഭവിക്കുന്നത്, ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നത് - അവനുവേണ്ടിയുള്ള സ്വാഭാവിക കടമയുടെ പ്രകടനത്തിലൂടെ. (9.27, 12.10 ഉം കാണുക) (18.46) മികച്ച പ്രകടനം കാഴ്ചവച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരാളുടെ നിലവാരമില്ലാത്ത പ്രകൃതിദത്ത സൃഷ്ടി മികച്ച പ്രകൃതിവിരുദ്ധ സൃഷ്ടികളേക്കാൾ മികച്ചതാണ്. ഒരാളുടെ അന്തർലീന സ്വഭാവത്താൽ (സ്വാർത്ഥ ലക്ഷ്യങ്ങളില്ലാതെ) ക്രമീകരിച്ച ജോലി ചെയ്യുന്നയാൾ ഒരു പാപത്തിനും (അല്ലെങ്കിൽ കർമ്മപ്രതികരണത്തിനും) വിധേയനല്ല. (3.35 ഉം കാണുക) (18.47) ഒരാളുടെ സ്വാഭാവിക പ്രവൃത്തി, തകരാറുണ്ടെങ്കിലും, ഉപേക്ഷിക്കരുത്, കാരണം അർജുന, അഗ്നി പുകകൊണ്ട് മൂടുന്നതിനാൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വൈകല്യങ്ങളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. (18.48) മനസ്സ് എല്ലായ്പ്പോഴും സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തനും മനസ്സിനെയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും കീഴടക്കിയവനും മോഹങ്ങളിൽ നിന്ന് മോചിതനുമായ വ്യക്തി, കർമ്മത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പരമമായ സമ്പൂർണ്ണത കൈവരിക്കുന്നത് ജോലിയുടെ ഫലങ്ങളോടുള്ള സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലൂടെയാണ്. (18.49)

അർജ്ജുനനേ, എന്നിൽ നിന്ന് ചുരുക്കമായി മനസിലാക്കുക, അത്തരം പരിപൂർണ്ണത നേടിയ ഒരാൾ (അല്ലെങ്കിൽ കർമ്മത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം) എങ്ങനെയാണ് പരമമായ വ്യക്തിയെ നേടുന്നത്, അതീന്ദ്രിയ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. (18.50) ശുദ്ധീകരിച്ച ബുദ്ധിശക്തി, മനസ്സിനെ ഉറച്ച ദൃ resol നിശ്ചയത്തോടെ കീഴടക്കുക, ശബ്ദത്തിൽ നിന്നും ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ മറ്റ് വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും അകന്നുപോകുക, ഇഷ്ടങ്ങളും അനിഷ്ടങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കുക; ഏകാന്തതയിൽ ജീവിക്കുന്നു; ലഘുവായി കഴിക്കുന്നു; പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മനസ്സ്, സംസാരം, അവയവങ്ങൾ എന്നിവ നിയന്ത്രിക്കുക; ധ്യാനത്തിന്റെ യോഗയിൽ എപ്പോഴും ലയിച്ചുചേരുന്നു; അകൽച്ചയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുക; അഹംഭാവം, അക്രമം, അഹങ്കാരം, മോഹം, കോപം, ഉടമസ്ഥാവകാശം എന്നിവ ഉപേക്ഷിക്കുക - ഒരാൾ സമാധാനപരമായിത്തീരുന്നു, "ഞാൻ", "എന്റെ" എന്ന സങ്കൽപ്പത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുകയും പരമോന്നത വ്യക്തിത്വവുമായി ഐക്യം നേടുന്നതിന് അനുയോജ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. (18.51-53) പരമാത്മാവിൽ ആഗിരണം

ചെയ്യപ്പെടുന്ന, ശാന്തൻ ദു rie ഖിക്കുകയോ ആഗ്രഹിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. എല്ലാ മനുഷ്യരോടും നിഷ്പക്ഷത പാലിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഭക്തി സ്നേഹമായ എന്റെ പരഭക്തി ലഭിക്കുന്നു. (18.54) ഞാൻ എന്താണെന്നും ആരാണെന്നും ചുരുക്കമായി ഭക്തിയാൽ ഒരാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ എന്നെ അറിയുന്ന ഒരാൾ ഉടനെ എന്നോടൊപ്പം ലയിക്കുന്നു. (5.19 ഉം കാണുക) (18.55)

ഒരു കർമ്മയോഗി ഭക്തൻ എന്റെ കൃപയാൽ - എല്ലാ കടമകളും ചെയ്യുമ്പോഴും - എന്നിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് (എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും സ്നേഹപൂർവമായ ഭക്തിയോടെ എനിക്ക് സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്) എന്റെ കൃപയാൽ നിത്യമായ മാറ്റമില്ലാത്ത വാസസ്ഥാനമായ മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. (18.56) എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ആത്മാർത്ഥമായി എനിക്ക് സമർപ്പിക്കുക, എന്നെ നിങ്ങളുടെ പരമോന്നത ലക്ഷയ്മാക്കി, എന്നെ പൂർണമായും ആശ്രയിക്കുക. എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഉറപ്പിച്ച് കർമ്മയോഗയിലേക്ക് തിരിയുക. (18.57) എപ്പോൾ

നിന്റെ മനസ്സ് എന്നിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നു, എന്റെ കൃപയാൽ നിങ്ങൾ എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളെയും തരണം ചെയ്യും. പക്ഷേ, അഹംഭാവത്താൽ നിങ്ങൾ എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നശിക്കും. (18.58)

കോർമിക് അടിമത്തവും സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛാശക്തിയും

അർഥം കാരണം നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ: ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്യില്ല, നിങ്ങളുടെ ദൃ ve നിശ്ചയം വ്യർത്ഥമാണ്. കാരണം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം സ്വഭാവം നിങ്ങളെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കും. (18.59) അർജ്ജുനനേ, നിങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയിൽ ജനിച്ച കർമ്മ ഇംപ്രഷനുകളാൽ (അല്ലെങ്കിൽ സംസ്കാരത്തിലൂടെ) നിങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. അതിനാൽ, വഞ്ചനയിൽ നിന്ന് ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കാത്തത് നിങ്ങൾ ചെയ്യും - നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരുദ്ധമായി പോലും. (18.60) പരമമായ കർത്താവായ കൃഷ്ണൻ, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ആന്തരിക മനസ്സിൽ കൺട്രോളറായി നിലകൊള്ളുന്നു, അർജ്ജുനൻ, ഒരു യന്ത്രത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പാവയെപ്പോലെ (കർമ്മത്തിന്റെ) പ്രവർത്തിക്കാൻ (അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ കർമ്മത്തെ) പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. (18.61) അർജ്ജുനനേ, പരമമായ കർത്താവിൽ മാത്രം അഭയം തേടുക. അവന്റെ കൃപയാൽ നിങ്ങൾ പരമമായ സമാധാനവും നിത്യവാസവും പ്രാപിക്കും. (18.62) അങ്ങനെ, രഹസ്യത്തേക്കാൾ രഹസ്യമായ അറിവ് ഞാൻ വിശദീകരിച്ചു. ഇത് പൂർണ്ണമായി പ്രതിഫലിപ്പിച്ച ശേഷം, നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ ചെയ്യുക. (18.63)

കീഴടങ്ങലിന്റെ പാത ദൈവത്തിലേക്കുള്ള ആത്യന്തിക പാതയാണ്

എന്റെ ഏറ്റവും രഹസ്യവും പരമവുമായ വാക്ക് വീണ്ടും കേൾക്കുക. നീ എനിക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവനാണ്; അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രയോജനത്തിനായി ഞാൻ ഇത് പറയാം. (18.64) എന്നിൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഉറപ്പിക്കുക, എന്നോട്

അർപ്പണബോധമുള്ളവരായിരിക്കുക, എന്നെ സേവിക്കുക, എന്നെ വണങ്ങുക, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും എന്നിൽ എത്തും. നിങ്ങൾ എൻറെ പ്രിയ സുഹൃത്തായതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. (18.65) എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾ, കേവലം സറണ്ടർ വേറിട്ടു (ദൊഎര്ശിപ്, ഉടമസ്ഥാവകാശം, അറ്റാച്ചുമെന്റ് പഴങ്ങൾ വരെ) ക്രമീകരിക്കുന്നു - അല്ലെങ്കിൽ സന്തോഷത്തോടെ നിലനിലക്കും - എന്റെ ഇഷ്ടം. ഞാൻ നിങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കും (എല്ലാ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലെങ്കിൽ കർമ്മത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും). ദു .ഖിക്കരുത്. (18.66)

എല്ലാ കടമകളും ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവത്തിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, കർത്താവിനുള്ള വഴിപാടായി ഫലങ്ങളോടുള്ള അഹംഭാവവും സ്വാർത്ഥമായ അടുപ്പവുമില്ലാതെ ഒരാൾ കടമ നിർവഹിക്കണം , പൂർണ്ണമായും അവനിൽ മാത്രം ആശ്രയിക്കുക എന്നതാണ്. തന്നെ പൂർണമായും ആശ്രയിക്കുകയും എല്ലാം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയുടെ പൂർണ്ണ ഉത്തരവാദിത്തം കർത്താവ് ഏറ്റെടുക്കുന്നു .

ദൈവത്തിനുള്ള ഏറ്റവും ഉയർന്ന സേവനവും മികച്ച ദാനധർമ്മവും ചെലവുചുരുക്കാത്ത, ഭക്തിയില്ലാത്ത, കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത, അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ മോശമായി സംസാരിക്കുന്ന ഒരാളോട് ഈ അറിവ് നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും സംസാരിക്കരുത്. (18.67) എന്റെ ഭക്തർക്കിടയിൽ ഈ ഗീതയുടെ പരമമായ രഹസ്യ തത്വചിന്ത പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന (അല്ലെങ്കിൽ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നയാൾ) എന്നോട് ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഭക്തിസേവനം നടത്തുകയും തീർച്ചയായും (പരമോന്നത വാസസ്ഥാനം നേടുകയും) എന്റെയടുക്കൽ വരികയും ചെയ്യും. . (18.68) മറ്റാരും എന്നെക്കാൾ പ്രസാദകരമായ ഒരു സേവനം ചെയ്യില്ല, ഭൂമിയിലുള്ള ആരും എന്നെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുകയില്ല. (18.69)

ഗീതയുടെ കൃപ

ഞങ്ങളുടെ പവിത്രമായ സംഭാഷണം പഠിക്കുന്നവർ അറിവ്-ത്യാഗത്തിന്റെ ഒരു വിശുദ്ധ പ്രവൃത്തി ചെയ്യും. ഇതാണ് എന്റെ വാഗ്ദാനം. (18.70) ആരെങ്കിലും ഈ വിശുദ്ധ സംഭാഷണം ഗീതയുടെ രൂപത്തിൽ വിശ്വാസത്തോടെയും കാവലില്ലാതെയും കേൾക്കുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നയാൾ പാപത്തിൽ നിന്ന് മുക്തനാകുകയും സ്വർഗ്ഗം കൈവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു - പ്രവൃത്തികളുടെ ശുദ്ധവും സദ്ഗുണവുമുള്ളവരുടെ ഉയർന്ന ലോകങ്ങൾ. (18.71) അർജുനനേ, ഏകമനസ്സോടെ നിങ്ങൾ ഇത് ശ്രദ്ധിച്ചോ? അജ്ഞതയാൽ ജനിച്ച നിങ്ങളുടെ വഞ്ചന പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവോ? (18.72) അർജ്ജുനൻ പറഞ്ഞു: നിന്റെ കൃപയാൽ എന്റെ വഞ്ചന നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; ഞാൻ ആത്മജ്ഞാനം നേടി; എന്റെ ആശയക്കുഴപ്പം (ശരീരത്തെയും ആത്മയെയും സംബന്ധിച്ച്) നീക്കിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കും. (18.73) സഞ്ജയ പറഞ്ഞു: ശ്രീകൃഷ്ണനും മഹാത്മാ അർജുനനും തമ്മിലുള്ള ഈ അത്ഭുതകരമായ സംഭാഷണം ഞാൻ കേട്ടു, എന്റെ മുടി അവസാനിച്ചു. (18.74) വ്യാസ മുനി (ഗുരു) യുടെ കൃപയാൽ,

യോഗയുടെ കർത്താവായ കൃഷ്ണനിൽ നിന്ന് ഈ രഹസ്യവും പരമമായതുമായ യോഗ ഞാൻ നേരിട്ട് കേട്ടു, അദ്ദേഹം തന്നെ (അർജ്ജുനനോട്) എന്റെ കൺമുമ്പിൽ സംസാരിക്കുന്നു (വ്യാസ മുനി നൽകിയ വ്യക്തത). (18.75) രാജാവേ, ശ്രീകൃഷ്ണനും അർജ്ജുനനും തമ്മിലുള്ള ഈ അത്ഭുതകരവും പവിത്രവുമായ സംഭാഷണത്തെക്കുറിച്ച് ആവർത്തിച്ച് ഓർമിക്കുന്നതിലൂടെ, ഞാൻ ഓരോ നിമിഷവും പുളകിതനാണ്, (18.76) രാജാവേ, കൃഷ്ണന്റെ അത്ഭുതകരമായ രൂപം ഞാൻ വളരെയധികം ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു, ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും സന്തോഷിക്കുന്നു. (18.77)

അറിവും പ്രവർത്തനവും ആവശ്യമാണ്

കൃഷ്ണനും യോഗയുടെ കർത്താവും (അല്ലെങ്കിൽ തിരുവെഴുത്തുകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള ധർമ്മവും) കടമയുടെയും സംരക്ഷണത്തിന്റെയും ആയുധങ്ങളുള്ള അർജ്ജുനനും എവിടെയായിരുന്നാലും നിത്യമായ അഭിവൃദ്ധി, വിജയം, സന്തോഷം, ധാർമ്മികത എന്നിവ ഉണ്ടാകും. ഇതാണ് എന്റെ ബോധ്യം. (18.78)

അങ്ങനെ ഭഗവദ്ഗീത അവസാനിക്കുന്നു

ഈ പുസ്തകം ശ്രീകൃഷ്ണന് സമർപ്പിക്കുന്നു.
അവൻ നമ്മെയെല്ലാം നന്മയാൽ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ,
സമൃദ്ധി, സമാധാനം.

ഓം ടാറ്റ് സാറ്റ്